

JOANNIS MEURSI

ELEGANTIÆ

LATINI SERMONIS

TOMUS I.

Le Livre de la Divinité

de l'Église de la Sainte Trinité

de la Ville de la Sainte Trinité

de la Ville de la Sainte Trinité

de la Ville de la Sainte Trinité

de la Ville de la Sainte Trinité

de la Ville de la Sainte Trinité

de la Ville de la Sainte Trinité

de la Ville de la Sainte Trinité

de la Ville de la Sainte Trinité

de la Ville de la Sainte Trinité

de la Ville de la Sainte Trinité

de la Ville de la Sainte Trinité

JOANNIS MEURSII
ELEGANTIÆ
LATINI SERMONIS,

SEU

A L O I S I A
SIGÆA TOLETANA,
De arcanis Amoris &
Veneris,

*Adjunctis Fragmentis quibusdam
Eroticis.*

Editio accuratior, mendis innumeris
purgata.

T O M U S P R I M U S.

BIRMINGHAMIÆ,
EX TYPIS NONNULLIUS.

— — — — —
M. DCC. LXX.

1. Histoire naturelle de l'homme	7.
2. Anatomie des organes	9
3. Médecine légale	13
4. Pathologie générale	13
5. Pathologie particulière	13
6. Médecine pratique	13
7. Chirurgie	13
8. Pharmacie	13
9. Hygiène	13
10. Médecine vétérinaire	13
11. Médecine militaire	13
12. Médecine des femmes	14
13. Anatomie de l'homme	28
14. Anatomie des animaux	44
15. Pathologie de l'homme	82
16. Pathologie des animaux	200

HOC VOLUMINE

CONTINENTUR.

T estimonium Vasæi de Aloisia Si- geá ,	pag. vij
Aloisæ Laudes ab Heinsf. . . .	ix
Ab Hortis Elysiis Aloisia ,	xij
VELITATIO , Colloq. I.	pag. i
TRIBADICON , Colloq. II.	14
FABRICA , Colloq. III.	28
DUELLUM , Colloq. IV.	44
LIBIDINES , Colloq. V.	82
VENERES , Colloq. VI.	206

Emosynoge de la Saie
Sire de Chroniques Espagnoles
Cap. 19

Je ne passerai sans dire toutes les
fautes qui ont été faites en la langue
latine. Les Espagnols ont préféré
à l'orthographe de l'italien qui
est plus simple et plus facile
à leur langue. Portugais et autres
ont préféré l'orthographe de l'italien
à l'orthographe de l'espagnol
et ont fait de l'orthographe portugaise
des lettres en cinq langues
à l'italien, grec, hebreu, syriaque
et arabe.

DE ALOISIA

SIGÆA TOLETANA

JOANNIS VASÆI

Hisp. Chron. cap. 9.

TESTIMONIUM.

*UT omnes alias Latinis litteris tinctas
 silentio præteream, dabit Hispania
 Aloisiam Sigæam Toletanam, sed in
 Aulâ Lusitanâ per multos jam annos
 educatam, quinque linguarum adeò pe-
 ritam, ut non immeritò Paulus III,
 Pontifex Maximus, litteras illius ad
 se scriptas Latinè, Græcè, Hebraïcè,
 Syriacè, atque Arabicè laudibus pari-
 ter, ac faustis comprecationibus sit pro-
 secutus, admiratus tam multiplicem in-*

viii

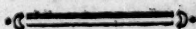
genii fructum, & donum tam multiplicis linguarum scientiæ, in viris quoque rarum, nedum in fœminis. Sic enim sonant verba Diplomatis. Debetur hæc laus optimo patri, & viro doctissimo Didaco Sigæo. Nec in eâ solùm hanc operam posuit, sed alteram quoque filiam Angelam, Græcè, Latinèque, pro ætate & sexu non mediocriter eruditam, tam exactâ Musices scientiâ curavit perdocendam, ut vel cum præstantissimis hujus artis Professoribus contendere posse putem.

*** DAN. HE*** B***

POEMATION

De laudibus *Aloisix*.

INGENIUM memorem, an mores?

O virgo, Toleti

Unica laus! *Ætas* talem non jactat
avorum.

Te decimam vellent *Parnassi* culmina
Musam:

Te peterent Musæ amplexu: te lætus
Apollo

Ambiret mirans; interque *Heroïdas*,
unam

Umbrosis resonaret amans in saltibus
Echo.

Hos audax potuisti animos afflare pudori
Virgineo, & stabili timidum componere
bello?

Non fugit ad *Veneris* nomen pudor. Im-
piger urget

Hostem insultantem verbis, & dira mi-
nantem.

Delicias tam culti operis mirata, *Dione*

Decipitur, laudesque novas spe concipit
ægra.

Ite citi; ite mei, sed pennâ, dixit;
Amores,

Præpete, quâ campos sparso Tagus irri-
gat auro.

Ad virides ripas, festis celebrate puel-
lam

Lusibus, & duræ laudes inscribite cauti.
Nostra vel ahenas animas incendere tela
Illâ missa manu poterunt. Et vincula
virtus

Induet, & currus nostros captiva sequetur.
O! nunc florenti, quæ surgis odorea regno,
Te veneror, teneræ donum immortale
puellæ.

Non tulit hos animos, secum indignata
Minerva

Subridensque : Novas movet iras, im-
proba, dixit;

Hostiles sunt insidiæ; Venus improba,
vanas

Abjice spes; gliscens nec te deceperit error,
An dubitas? Sunt insidiæ: tibi neclere
pura

Hos est ausa dolos impuræ virgo pudoris
Illæsi. Premit ense minax, & cominûs
instat.

Insequitur victrix tua te ad spelæa su-
bantem,

miroir

Et spoliis acer bello inclarescet opimis;
 Ingeniosa tuis sub signis militat in te.
 Quâ melius mentes fœdis dimoveris arte
 A vitiis; à te vitiorum gurgite cæco?
 Insanæ antè oculos, benè sana, libidinis
 æstus,

Et scelera exponit putri manantia tabo;
 Sordesque Augeæ ex stabulis, cænoque
 fluenti;

Et quos ausa furis scelerata in nocte fu-
 rores.

Dat gemitus Venus, & suspiria ducit
 anhela.

Nos, postquàm, dixit, nudas vidère sub
 Idâ

Excitæ Dryades, & læto Judice vici,
 Omnes una tuli crudelis Palladis iras.

Quare odiis, non æqua movens, insur-
 gis iniquis?

Namquæ culpa, Deas formâ si vincimus
 omnes.

Perge tamen, Pallas. Quid tùm profece-
 ris isto

Conatu, tecum ipsa vide. Sed futilis audes
 Intentare minas? Speras exscindere regna
 Posse mea, & lætos interturbare trium-
 phos?

Non facies. Blandè subrisit tetrica Pallas.
 Sed faciet præstans; insit, virtute puella.
 Eruet hæc ætas, & luctus invehet ultrix.

quia t
 Somb

Quos lena & pellex dehonestas, Cypria;
honores

Fidenti eripiet : fugies sub Tartara mæ-
rens.

O cælo, salve, nova lux quæ surgis
Ibero,

Qualis ab Eois ascendit Delius Indis,
Talis ab Occiduis Aloisia surgit Iberis;
Rifusque & cantus, cum luce, per æthe-
ra latè.

Diffundit circùm, suaves exhalat odores
Flora tibi, sidusque novum, nova sidera
cæli

Mirantur. Te laudis amor lucentibus
astris

Inferit, & veri sublimes tollit ad arces.

O non heroïs, sed verè nobilis heros!

Quod natura negat, sexum deponere
visa es.

Namque, ultrà egrediens animos curas-
que viriles

Induis, & tete ponens generosa relinquis.

Indigetem superis missam sæliciter oris

Quis neget, & Phæbi cælesti germine
cretam?

O cælo, salve, nova lux quæ surgis
Ibero!

SUMMO VIRO
ALLOISIA,
Ex Elysiis Hortis.

S. D.

VERNANT & florent, Vir summe,
per anni tempestates omnes, Elysiis in
campis, amœni & ridentes horti: parens
fœlicis & uberis soli æquor aded hortus
unus est nitens & suaveolens. Non noti
mortalibus generis flores; rosæ & herbæ
spirant ambrosios odores, qui beatis Ma-
nibus tenui pro anima sunt. Læta semper
cœli facies, lætus sol, puri lucis ignes:
non concreta nimbis dies; non cœno lux
oblita. Qualis ipse sibi sol in se est, talis
est semper & nobis, nitidus & coruscans.
Cum radiis continuò depluit fluxu è su-
pero orbe delicias & festivos jocos. Pa-
tulæ in lucis arbores, quas vester non
insevit, non vidit Vertumnus, non lon-
go salutant intervallo sydera, & æstus
temperant. Nectare fontes scatent, &

*aërio fluunt melle rivi. Voluptates, sed
 veræ, sed honestæ, & veræ quia ho-
 nestæ, aëra hunc nostrum percursant in-
 numerabiles, ut vestrum illum tenebrico-
 sum leves atomi, rerum cæca principia.
 His in plagis, nulla à furentis libidine
 fortunæ pendet fœlicitas, qui fœlicita-
 tis apex est arduus veræ & constantis.
 His verò in locis, centum jam abhinc
 annos, lætam & fortunatam læta &
 beata agito vitam. Undique & undequã-
 que delectant, & juvant omnia. Sanè
 ultrà nihil esse putabam, quod irrequie-
 tæ vellem mentis correptâ, ut olim fie-
 bat, vertigine concupiscere. Attamen
 erat. Miraberis, Vir magne; tot inter
 gaudia Satyram Sotadicam tibi meam
 placuisse; & id mihi gaudium fuit longè
 maximum, & omnium cumulus. Esse
 acceptam tanto viro mihi gratulor, &
 triumpho. Illum ingenii mei partum fo-
 visti in sinu nudum & ægrum. Paterno
 complectens tutatus es amore, quem vi-
 debar abjecisse & abdicasse. Confabula-
 mur ego, & animæ magnæ; Lucilius,
 Varro, Horatius, Ovidius, Persius,
 Juvenalis, Sulpicia, Petronius, Boc-
 cacijs, Petrus Aretinus, Bernius, Ra-
 belesius, Rapinus, Barclaius & Bocca-
 linus, sub umbrosâ ulmo. Nam vobis*

cibus sunt, quo enutriuntur corpora vestra, mortalibus far & vinum; nobis verò colloquutiones immortalibus mutuae, quibus pascimur, dapes & cupediae. Maiâ gnatum videmus citò advolare ad nos cursu. Letum animas venerat, quibus altera, his diebus, fato corpora debebantur. Ut propè factus est, & oculos & vocem ad me convertit: Euge, Aloisia, inquit, euge. Atenim hanc evocas ad superas auras, interpellat commotior Petronius, quæ nudiustertius hùc demissâ non itâ longè distat à vitâ? Me præteris, qui, mille antè annos, exulo. O fatui injuriam fati! Ego verò, ait Horatius, eruditæ & ingeniosæ meæ nugæ ablandiri solitæ erant maximo, qui unquàm fuit, rerum moderatori: & audio in Celtico solo imperare alterum Augustum. Redde me, Mercuri, Principi meo; redde Horatium Deo suo. Nùm adjicit Lucilius, magna desunt ingenia magni Principis laudi? Tu, ait Persius, secuisti, Lucili, & Mutios, & Lupos, & urbem totam. Tu vaser omne tangebás, Flacce, vitium ridenti amico, & dimissus circum præcordia ludebas. Ut ringeres, Lucili; ut obgannires, Horati? In illâ Celtarum Româ scripturiunt omnes; unus aut alter scri-

bit. Cantillant balbâ de nare rancidulum quid; unus aut alter heroïcè canit Heroi. Fugient, si velis, hi Lemures. Restituetur Musis suus honos, si nobis vita. Sed & sexûs mei, subdit Sulpicia, illecebrosa amat decora; & sexui meo decus fui, & sum. Juvenem non fallit Heroa, in ingenio pulchræ puellæ, multò majorem elucere pulchritudinis partem. Placebo; laudabit si viderit decimam Mûsam. Et, si laudaverit, provocabo ad cantum novem sorores. Raurcæ silebunt fulgentis aulæ cornices, & garrulæ picæ. In pravos ætatis meæ mores, inquit Varro, Satyricam commovi bilem. Menippæum strinxi stylum doctissimus Romanorum. Nullius peperci vitiis; sed nullius animum læsi. Arte temperavi industriâ acerbam medicinam, sed salubrem. O si! . . . Plura volentem interruptit succensens Aretinus. Dùm essem in humanis, ait, audiebam flagellum Principum. Timuere Aretinum, qui Jovem non timebant. Apage Lavernio, refert Bernius, qui, indoctis tuis, & insulsis scurrilitatibus, non tam notasti mores, quàm corrupisti; qui, si scarabæi non nascerentur, nequidem natus esses. Ego verò Procerum ulcera acri tabo fluentia lavi aceto, sed roseo, sedodoro.

odoro. Perfricui sale, sed Attico. Medicinam feci sanus. O si! . . . Enimverò in nugis & tu & ille, inquit Boccalinus, fuisti toti. Reges mihi & regna, solerti ludus fuerunt ludenti, ut solent esse fortunæ. Per me saltârunt liberè, cachinnos edidere altos & sonoros, & tetricum posuere supercilium Politicæ artes, & ut loqui solebas, Persi, ærumnosi Solones. Effusi sunt & ipsi in cachinnos sonantes. Cui non lecta Satyra Menippæa mea, reponit Rapinus? Cui non placuit? Malæ causæ, dùm personam detraho quâ superbiebat, bonæ opi fui. Novum instruxit Minerva mea armamentarium pugnanti Marti Gallico. Ex hoc sumpsit tela, quibus perduellium prosterneret animos & pectora, ut urbes aliis perfringebat fulminans Heros. At enim quid vobis vultis, cari Manes, inquit Mercurius indignans? Expectatis compescam ego motus hos insanos delinificæ virgæ minis? Nam evocat Jupiter Alexandrum Macedonem, & Machiavellum Florentinum, nescio quid magni parans. Omnia scilicet in terris, improbâ & sælici ille temeritate, dolis hic malis & cæcis artibus sævisque, miscbunt, furentes unâ & fallentes. Non eo sunt in statu res humanæ, cui pro me-

rito debeatur Horatius aut Varro. Toti sunt qui laudantur in gerris ; toti in fabulis qui ingeniosi audiunt , & ipsi Æsopicæ fabulæ loquentium & differentium bestiarum. Qui lucubrationem laude prædicantur , stryges sunt. Florere jactant per se ambitiosi ingenuas disciplinas ; marcescunt excisæ. Se tamen amant homines nihili , invicem se mirantur. Multi mulos alternis scabunt. Videntur sibi esse belli (loqui sic solebas Varro) festivi , saperdæ , cum sint Kaproi. Iniqui judices , nihil habent in pretio , præter somnia sua nullius pretii. Tibi tamen , Aloisia , nulla irascitur in terris livoris malignitas. Satyræ Sotadicæ qui plausus negant , blando favent murmure. Eruditi osculantur ; boni gaudent , quod demùm inveneris viam floribus consitam , quâ iretur ad virtutem. Nam mira opifex , libero sermone bonos optimè condoces mores , & malis suades exemplis : obliquâ ad honestatem ducis viâ ingenuo delinitas ludo mentes. Non ocyus alii rectâ irent. Compendiaria hæc est. Id mihi quidem , cum animum ad scribendum appuli , respondeo , fuit , Mercuri , propositum. Produxi , ab intimis Amoris & Veneris arcanis , quos libido fervens infundit , furores insanientibus ma-

lis. Palàm feci, quæ fieri solent stulta
 & fœda, hoc ut spèctaculo à faciendo
 deterrerem, quibus honor curæ esset; pu-
 dorem libidinosi injicerem; odium libi-
 dinum incuterem. Non sum, ut alii benè
 multi, excogitando affecuta quæ conta-
 minatos inter & temulentos fieri possent
 amantes. Quæ verè facta nossẽ, scripto
 mandavi. Quasi per pompam traduxi
 spurca ludibria. Ope meâ, forti & fideli
 de sceleratâ Venere triumphanti virtuti
 ferculum id fuit opimum. Nam proba
 fuit vita & pudici mihi mores. Scis,
 Mercuri? Scio, respondet. Et nos om-
 nes pariter scimus, succinunt stridulo
 tinnitu circumvolitantes Manes. Nec,
 per hanc barbam meam, me fallit. Di-
 cens, barbam longam, hircinam, Are-
 tinus lævâ mulcebat. Egregiis famam
 comparâras tibi studiis incredibilis ho-
 nestatis. Lusitanorum Regi præstans de
 te erat opinio, adeòque Italiæ toti, &
 terrarum capiti Romæ. Audieram de tuis
 colloquiis. Tacere jussit Mercurius. Noli,
 inquit, laudare virginem, leno. Operam
 non dabas instituendis bonis moribus:
 opus difficile, nec tuum. Probrosas scur-
 rilium facetiarum ineptias venditabas
 Osco sermone. Ingeniosè desipiebas ba-
 latro amens. Meliores habet Aloisia lau-
 b ij

datores. Nam tuis habent in colloquiis, Aloisia, Italæ & Gallicæ Musæ, quos non habent in suis cum Apolline, meros Nectaris succos. Te eruditi & ingeniosi trans & cis Alpes suam volunt, amant & colunt.

Te legit omnis ibi juvenisque, senexque, puerque.

Verum tibi sit unus pro omnibus. Probum habes, cujus sit amor vel præstantissimæ virtuti pro præstantissimâ laude. Placet sibi in tuis scriptis ut in dulcissimâ voluptate. Excellit ingenio; excellit & dignitate. Sinceriolem certè non non viderunt Celticæ stellæ. Splendidis cumulatiorem dotibus non habet Sequana fluviorum princeps. Erat mihi patronus in aulâ Domitiani, reponit Sulpicia, Plinius secundus, vir in ætate corruptissimâ integerrimus, cum canerem: Dic mihi, Calliope, quidnam pater ille Deorum

Cogitat? An terras & patria sæcula mutat?

Quasque dedit quondam morientibus eripit artes.

Indignationem meam autoritate armavit suâ vir sanctus. Illo ducente, invenit delitescentem, cum Caleno meo, me gloria, sub injustitiâ & inclementiâ

vecordis sæculi. Et obstetricatus est Valerius Martialis nascenti famæ. Solus nemo unquam apparuit sibi, insit Ovidius, honoris difficilem aditum. Facilius multò est, & proclivius laudem promereri, & laude dignum videri, quàm laudari. Me Fabius Maximus,

. . . . Romanæ gloria prima togæ, Augusto familiaris habuit familiarem. Maximo commendante, non ausus est perstreperè raucus livor. Sydera nosse & syrtes, & navigationis callere artem, id haudquaquàm navigantibus satis est; nî adspiraverit velis favens aura. Ità nec pergentibus ad gloriam bonæ sufficiunt artes, non ingenium, non eruditio, nî etiàm opportuno impulerit flatu cymbam favens aura. Fateor, aio ego, parùm mihi meriti; at famæ multùm fuit. Gratix multùm fuit apud optimum quemque. Nascenti nimirùm risit stella tua, Mercuri. Si placui & vigui, tuum est. Sed, amabo, perge dicere, care Mercuri, de illo nominis mei patrono, & commentationum tutore. Pergam, reponit, & suave erit. Vis primùm dicam de fortunæ bonis? Natus est clarâ & nobili stirpe in magnis opibus, & Leucotetiæ, quæ mater urbium, ut loquitur Ammianus. Vis de animi bonis? Suæ

solus genti sit ipse satis ornamenti; vel deessent cætera ornamenta omnia quæ abundant. Nam, ab ineunte ætate, liberalibus singularem dedit operam disciplinis acie pollens ingenii & proba solertia. Buleutis Celticis adscitus adolescens civium salute, honore & fortunis, habuit nihil antiquius. Nullus gratiæ in iudiciis apud illum locus; nullus odio, nullus sævienti iræ. Sunt qui alteri non gauderent benè fecisse, nisi se scirent alteri malè fecisse. Scopus est illis malè facere, & interdum ad scopum viâ benè facere. Qualem optaret sibi æterni numinis mentem, talis illi mens erga reliquos homines. Sic aliis Deus erat hominibus homo, ut benè multi his constituti in dignitatibus, aut prædæ aut sanguinis avidi, videntur lupi, prostitutâ ad infamiam famâ. Ad sublimiores promotus honorum gradus, animum non mutavit. Nunc adsidet Buleuta Regi Regum Celtico Jovi. Igitur difficillimis admotus negotiis, visus est major. Gloriosum est quàm plurimis, honorum luce fulgentibus, non omnino negotiis esse impares; huic invenisse nulla, quæ ingenio usu rerum confirmato, & politicæ dexteritati paria essent. Patrono huic tuo, Aloisia, in proclivi expedita, &

aperta sunt, quæ aliis plerisque in arduo,
 obscura & impedita, pecudibus superbis.
 Descenditur illi ad res difficiliiores, genii
 præstantiâ; ut aliis nitenti gressu adscen-
 dendum opacitate ingenii. Nec superci-
 lio terrorem incutit adeuntibus, nec inani
 insultat fastu trepidis. Verè homo, ho-
 minibus se præstat humanum. Nam qui,
 præter se, nihil amant, nihil æstimant,
 belluas dixeris, non homines. Oblitus
 humanitatem, jam bellua est; quando-
 quidem hominem exuit. Non vultus,
 sed mores faciunt hominem. Credulos &
 fidentes non ludit verborum præstigiis;
 non conjicit adulans in errorem. Pe-
 reant, pereant fraudum improbi artifices.
 Osculis petunt, quos & insidiis petunt.
 Amplectuntur, laudant, quibus perni-
 ciem moliuntur. Mens huic viro, ut
 frons, aperta. Suis de rebus nihil
 vult latere securus & constans, præter
 benefacta. Ostendit se factis; non verbis
 ostentat, inanique simulatione. Atenim
 optantem & allaborantem suis finxere
 manibus Virtutes & Musæ. Instillârunt
 affectus, quos non puderet Virtutes &
 Musas suos fateri & agnoscere. Subcisi-
 vas non corrumpit horas turpi otio. Sanè
 quæ libidinibus & nugis pars vitæ da-
 tur, de vitâ expungitur; vitæ perit. Ac-

cerfit ad se amicas Musas. Conveniunt;
 læta & beata cum iis ducit commercia.
 Hoc cælos & terras auspitio peragrat,
 philosophico pernix volatu. Omnia æta-
 tum & temporum indefessus pervolat ani-
 mo intervalla, historiæ fido ductu. Sic
 hâc in nostrâ natus, per omnes unus vi-
 vit ætates: sic quos oculis non vidit,
 celebres laude heroas habet in familia-
 rium numero. Miscet & cantus cum Pega-
 sidibus puellis. Lepida erudito ore fun-
 dit carmina; respondent alternis Musæ.
 Nugæ etiâ illi nec nugæ sunt. Boni
 igitur omnes amant, cui nihil nisi boni
 & honesti cordi est. Colunt & prædicant
 uno consensu, uno concentu Leucotetii
 Unelli, Ergosiavi & Alpini Ariobriges.
 Humaniorum hætenus non viderant, nec
 commodis suis opportuniorem. Hunc ad
 se missum esse virum, quem à verâ ho-
 noris viâ nulla averterit unquam lucri
 fames, nulla pravi affectûs insania, gau-
 dent; sed puro, sed sincero gaudio. Gra-
 tuleris & tibi, Aule Persi: obvolvisti
 ipse te cæcâ nocte, videri nolebas. Al-
 iam versibus, & versuum sensibus super-
 fudisti caliginem. Nolebas intelligi, fortè
 & tu non intelligebas. Non fecerunt
 venientem ad te nox & caligo, ut exer-
 raret. Venit: discussit noctem & caligi-
 nem.

nem. Te proximè videt. Perspectum id omne habet, ut tutè loqueris.

Quod latet arcanâ non enarrabile fibrâ.

Eripuit tibi te neganti conspectum, latebras intrâ te, ne te curiosa & erudita inveniret sagacitas. Eras ipse involucrum tibi. Quis verò fuit furor ille tuus? Nulla, exclamo ego, deleat unquam Mœcenatis mei memoriam oblivio. Supremus sit illi dies qui Soli erit & cœlis. Vivat tanti viri nomen, subjicit Persius, in eâ luce quam fugi. Effundat id in caput suos omnes gloria immortalis radios. Obsolescat nunquam celsæ virtutis honos. Favet virtuti; faveant & illi virtutes: referant laudantes & plaudentes gratias quas habet. Subridet Mercurius, & Caduceum movet. Audite, pii Manes, inquit. Diuturnior est vita, quæ suis cuique venit à benefactis: nam & verior est. Non ita diuturna, quæ venit à parentibus. Jupiter rerum arbiter, cujus

Pondus adest verbis, & vocem fata sequuntur,

duris hanc statuit Parcarum legibus legem. Corpora quidem dedant neci; gloriam & laudem letho eximant. Instabili non subest rerum mutationi virtus; nec virtutis merces. Cùm diceret, perculit

*aures dissipatus longè rumor , & confusa
 convenientium voces. Eccè , eccè , pergit
 dicere Mercurius , venit ad vos humani-
 tate clarus in Musas , ortu clarissimus ,
 Furbinus Oppedius. Eruditionem , flo-
 rens dùm manebat vita , maximum du-
 xit esse mortalium bonum Oppedius.
 Principem debet inter vos locum tenere.
 Ingenuis favit disciplinis ; ex animo fa-
 vit , apud leves & turbidos Salyes togæ
 princeps. Sed enim & acceptissima fuisti
 Oppedio , Aloisia. Audiit ille : libros
 bono numero collegi , reponit. Et in tuis ,
 Aloisia , scriptis , magnâ cum voluptate
 conquiescebam. Eruditos , quotquot vo-
 luere , in clientelam & fidem meam sus-
 cepi ; suscipite & vos , pii Manes , in
 fidem vestram me. Sed te , Aloisia ,
 commendârat mihi tùm adprobantis tes-
 timonium famæ , cùm hominum ingenio-
 rum & doctorum de te iudicium. Eras
 mihi amœnum & florens diverticulum à
 politicis curis. Raros esse , respondeo ,
 altero sub cœlo. Barclaius & Boccali-
 nus conqueruntur , qui sui putent esse
 pensi in lucentibus dignitatem positi gra-
 dibus , litteris & litteratis fera subigere
 invidiæ odia. Lætor igitur vehementer ,
 nove hospes , meum tibi quicquam dulce
 & gratum tanto viro fuisse. Et jure con-*

querimur, refert Barclaius. Enimverò mihi multa intercedebat cum Peyreskio amoris necessitudo. Meis delectabatur commentationibus & moribus. At plurimum Argenidis oblectabatur historiâ. Commendavi regiam virginem, longè commendatissimo in litterarum republicâ viro. Edit ille in lucem; vult vivere nobilem ingenii mei partum. Vide temporum iniquitatem, summe Furbine; hominum malignam vide stoliditatem. Non placuit varicosis Magnatûm ingeniis liberalis Argenidis forma; non placebat stola Romana. Non amârunt in Latio natam pulchritudinem. Bibliopola magno, quòd sumptus, quos fecerat in ornandâ & comandâ, nullus inveniretur emptor qui refunderet, succensebat pudore offusæ. Piper & thus minabatur. Erat Argenis toga cordyllis, & pænula olivis futura, nî Marcassi opem obtestaretur, non magni viri, non ingenio sublimi, non doctrinâ locupleti. Commendavit litteratorum plebi plebeius, nec nobilis scriptor. Rem ridiculam! Principibus viris placuit Argenis, postquàm ineptis & fatuis placuisset. Quos graves putant, & summos esse viros, interdum noxæ sunt viles & stulti. Si nudos, detractâ opinionis larvâ contempleris, ho-

mines non credes ; aut nihili homines
 illos credes. Melius tecum , Aloisia ,
 inquit Oppedius , fatui actum benevo-
 lentia fati. Nam inepti & ignavi illau-
 datam reliquerunt : magna & excellentes
 mentes laudârunt , foverunt. Sunt immò
 qui ex animo amant , & tamen oblo-
 quuntur. Secum ipse laudat Tubero :
 vaser , vappa , in perniciem famæ suæ
 & bonorum ingeniosus , qui & fruitor
 Dīs iratis , Tubero. Coràm & palàm
 illaudatam temnit. Benè sentit & malè
 dicit , simulator improbus. Sed non tulit
 impunè. Feriit indignans æther sacro
 fulgure vanum & perfidiosum caput , in-
 quit Mercurius. Ignominiâ merferunt ne-
 quam nebulonem ulciscences Musæ. Ad-
 fui nascenti Tuberoni , adjicit , cum
 Lavernâ & Cotytto : & cùm pœnas de-
 dit , adfui exultabundus : colaphos ipse
 impegi. Magni sanè viri , sublimes ani-
 mæ , refert Oppedius , ut viderunt , lau-
 dibus cumulârunt : deperiere. Jure fit ,
 reponit Mercurius , ut qui auro , non
 meritis emerunt dignitates , id solùm plu-
 rimi faciant , quod auro vænit , non
 quod ingenio. Ne quidem , paucos si
 exceperis magno è numero , primora la-
 bra Pegaseio latici admovent. Igitur
 probro sibi verti putant , quæ laudes

conferuntur in litteratos. Velles amarent Parnassum, è cuius vident arce cudi tela, quibus petantur, ut feræ bestię? Erant in Neapolitano Prætorio, meo tempore, reponit Boccacius, tres excetræ, Romulus, Elpinus, Valens, vasserrimi conflandis fraudibus & calumniis Triumviri. Romulus cohortem duxerat lepusculo timidior, cervâ fugacior. Elpinus sacerdotem induerat; pessimum nebulonem non exuerat. At Valens, ætate provectior, in re augendâ per fas & nefas totus erat. Astutam vapidò sub pectore servabat vulpeculam: dulce de labris loquebatur; corde vivebat noxio. Accidit, volentibus Diis, calumniatorum insurgere in me nescio quem de luculentâ plebeculâ, egenum, mente captum, effrontem, Satyrum. Me insimulat criminis; me, rerum repetundarum, Mercuri; me, peculatûs. O Musæ! me! indignabantur boni; gratulabantur sibi tres hi laverniones. Exultabant prurienti amentia. Celebritatem nominis sperabant sibi, qualem qui Ephesinum Dianæ templum subjectis flammis corruptit, qualem qui Vestalem vivam defodit insontem. Boni concupiscunt sibi gloriam; mali famam. Dirè minitabantur. Dicebant sancti & probi cognitores è re suâ

esse me malè haberi , & ignominiâ Boc-
cacium mergi vel immerentem. Urge-
bant calumniatorem adhiberet accusa-
tioni acta , ut loquuntur , produceret tes-
timonia , subornaret testes , acta confin-
geret. Volebant non veritati opem adesse,
sed innocentiae deesse ; veritatem oppri-
mi , obrui innocentem. Abeat hic in ma-
lam crucem nugator , dicebat Romulus.
Ausus est , quem voluit nostrum , pedi-
culosis illis fabulis quas misit in lucem ,
contaminare. Mihi quidem librorum hi-
scriptores odio sunt. Nam pilum mit-
tere , ferro pugnare , hostem ferire di-
dici ; non legere : fortiter facere ; non
sapienter loqui. Omnia non emerim Mu-
sarum dona teruncio. Nam qui doctrinâ
vigent , grunniebat Elpinus , nos flocci
non faciunt : nimirum pretium in nobis
nostrum inveniri debere contendunt. Auro
nos perduxerunt regis diplomata , qui
plumbei eramus , aut ahenei. Aureos
idedò stulti è plebe credunt : eruditi ,
malum ! aheneos vident esse aut plum-
beos , & irrident. Simulatâ pietate , af-
fecto ire ad gloriam. Fallaci vultum
larvâ improbum tegi. Stupet & venera-
tur jejuna plebecula , ac si jam vive-
rem cum Jove. Pestes hominum , eruditi
perspectam habent in intimis fibris men-

tem ; contaminatam sceleratis cupiditatibus vident & oderunt. Pereant hi lynces suâ cum perspicacitate. Malo noctuam Minervæ mihi , quàm Minervam. Erumpebat Valens in cachinnos. Non ità odi litteras ac tu , dicebat. Nam fuit mihi non ineruditus pater. Quâ valebat gratiâ , derivavit in domum meam quicquid habet ornamenti & decoris. Sed supinâ superbiunt interdum contumaciâ viri docti. Quod velis nolunt ; quod nolis volunt. Cui non doleat ? Haud libenter ego tulerim. Audiui qui , orando causas , captiosis dictorum præstigiis , me in curuli sedentem impeteret ; qui sordes ultrò objiceret insultans. Sed eâ malignitatem arte effutiebat , ut ne quidem hiscere auderem. Impunè oblatrabat furi , quia ingeniosè. Pereant ingenio suo liberiùs evagante , & nostra severiùs ulciscente. Et Rempublicam , persuasum habeo , plurimùm à litteris capere detrimenti. Nec sunt utiles sibi litterati , nec rei apti faciendæ. Legunt , commentantur , scribunt ; quid id est prænummis ? Non emerim tribus assibus trecentos Aristoteles , nec teruncio mille Petrarchas. Malim mihi auro plenam esse crumenam , quàm doctrinâ cerebri sinus. Philosophis & oratoribus , meâ senten-

tiâ, antestant longè sartores, cerdones, pistores. Deturbaverim libens è civitate meâ id genus otiosorum, si legislator fiam; & in tres classes distinxerim cives. Primas tenebunt sedes Magistratus, ut nos sumus; secundas Sacerdotes, ut tu es Elpine; inferiorem locum agricolæ & opifices. Ineptum istud, respondebat Elpinus. Ineptum te legislatorem! Nam primo sunt in loco Sacerdotes. Quis dubitet, nisi amens & impius? Accepi, reponebat Valens, jureconsultum, nescio quem magni nominis, nam nimis curiosus nunquàm fui, dicere Magistratus omnes Themidis esse Sacerdotes. Ergò qui sunt & Magistratus & Sacerdotes, ut tu es, Elpine, præstant Sacerdotibus. Sed oriatur nulla inter nos rixa, nulla contentio, nulla animi læsio. De Boccacio fieri quicquid jusseris, & id ego fieri jubeo. Innocens scilicet erit, quem oderimus? Meo damnare calculo vel frugis, vel innocentem, vel sanctum certum est. Et blandiens nummi refulget spes.

Tros Rutulusve fuat, nullo discrimine habebo.

Ut quidam inquit Poëta magnus; puto, Donatus. Nam alium non memini me legere. Dein id erit quod judicaverimus.

*non quod verè est. Res judicata facit de
 albo nigrum, de nigro album. O cœleste,
 per Ditem & Plutum, numina mea,
 prudentiæ juris effatum! Nam quid com-
 modius & opportunius? O utile nobis,
 non ità sapientibus, ex arcanâ sapien-
 tiâ oraculum! Quid plura? sancti Ma-
 nes! Regi Roberto (cui non dictus Ro-
 bertus Rex?) re intellectu, non potuit
 continere se placidissimus Princeps, quin
 sacro conciperet iram pectore dignam se
 optimo, maximo, dignam Deo optimo
 maximo. Nec mora: verbis castigat
 amaris excitos ad se. Dein sublimi è
 sede, quam dehonestabant, agit fulmi-
 natrici manu præcipites. Abdicat Ma-
 gistratu quem incestabant. Romulum
 Thrasonem, ne fabulæ quid deesset ri-
 diculi, & tamen duri, lixis exercitus,
 quem coegerat in Insubres, præfecit mo-
 deratorem, & calonibus. Nosocomio in-
 curabilium abdit Elpinum. Valentem
 verò avarum & prædæ inhiantem Ju-
 dæo Manassæ, Portorii apud Calabros
 redemptori sufficit. O infelicitatem tem-
 porum meorum! ingemebat cœlo dignus
 Princeps. Boni & honesti vocabantur ad
 Judices; in lupos incidebant & leones.
 Discant hoc reliqui exemplo justitiam.
 Suos discant mores in Sacraria Justitiæ*

non inducere. Dignum quidem fortitudine, quâ se jaçtat amens Romulus, munus cepit. Lixis & calonibus ducem præfeci. In impedimentis exercitûs impedimentum ipse Martem aget; insultabit Alexandro. Elpinum detrufi in Noſocomium incurabilium: nam quis ægrum irâ, avaritiâ, superbiâ curârit unquam belluæ animum vel homo vel Deus? Nullâ mansuescunt arte his in verbis animarum morbi. Sed mortuo suffeci Judæo Valentem. Conquerentur, scio, Calabri Judæum decessisse Judæo, fortè & Arabem è Mahometis sectâ missum conquerentur: videbimus. Sic acta est fabula, quibus ferocire, nocere, pessumdare ludus erat. Bellè, bellè, exclamat Oppedius. Nam is non fui, de quo quicquam litterati queri possint agitaſſe unquam animo consilii, quod Musis injuriosum videretur. Nomen igitur tuum & decus infit Mercurius, commendabunt litteratæ immortalitati. Sempiternum per ævum volitabis vivus, ut gloriabatur de se moriens Ennius, per ora virum. Sed me vocant jussa Jovis. Valetè, cari Manes. Fruimini, læti & securo in otio, Elysii campi deliciis, & vobis fruimini alter altero. Vetant quæ habeo in mandatis esse vobiscum diu-

*tius. Tunc celeri raptus alarum, remigio
evolavit.*

*Supereſt verò mihi, Vir Summe,
ut paucis de me dicam, quo ſim notior
tibi, quàm eſſe poſſum, ſi non dixerim.
Vivebam antè annos centum in Hiſpa-
niâ Toleti nata. Ingenio, eruditione,
formâ præſtiti, & omnibus excelsis vir-
tutum dotibus, quæ ingenuas decent.
Non in abjectâ animi demiffione; non in
ſordidâ rei familiaris curâ, non in vili
nugarum ſtudio virtutem mihi poſitam
habebam: liberalibus navare operam
diſciplinis, ſcriptis pulchram mihi &
æternam parere famam; ad ſummam
ſapientiam niti, non ad ſummas con-
tendere opes, id demùm optimum puta-
bam; laudabile prædicabam, quòd ta-
men fæminæ pleræque omnes per igna-
viam negligunt; homines multi, per ſo-
cordiam ſtultam & furentem, contem-
nunt. Quamobrem veri amans liberè ma-
las inſectabar; quæ ſentirem de ſlagi-
tioſis & impuratis, ultrò intonabam.
Velut quâdam in curuli ſellâ, morum
cenſuram exercebam, plaudente è cælo
Pudicitidâ. Me ſuſpiciebant omnes, &
ob os ora obvertebant ſua. Nobilium im-
primis fæminarum ſpurcis inſenſa libidi-
nibus infremebam: quò, injecto ſaltem*

pudore, ad meliorem revocarem frugem, nihil non egebam: pati non poteram specie prælucentes, nobilitate commendabiles, brevis gaudiû aut spe aut gustu, velut emotas mente, ipsas in ludibria se vertere. Dicebam, ut virtuti honestum & gloriosum est nudam fisti ob oculos mortalium, sic vitiis esse ignominiosum. Quæ meretriciè viverent, ideò volui è fornicibus suis, in quibus latebant, in scenam humanæ vitæ nudas educere, quæ essent documento impunè non peccari, mulieres quasdam superbi nominis & oris, & alto creatas sanguine. Nam quas Tulliam, Octaviam, Semproniam, Eleonoram, Isabellam voco, eæ fuerunt Ducum, Marchionum, Comitum aut uxores aut sorores. De his enarro nihil quod verè non factum sit; &, ut eram à mendacio & ab omni dissimulationis & simulationis specie alienissima, liberiori omnia sermone executum, qui solus conveniebat. Satyram Sotadicam inscripsi opus, quod colloquiis sex complexa sum, & infra mensem absolvi. De Sotade, nihil est quod dicam. Rerum amatoriarum scriptorem fuisse liberrimum neminem fugit. Sed puellam ad scribendum his de rebus animum appulisse, post Elephantidem &

Philænim, nihil mirum videri debet. Fuerunt & aliæ hoc descriptionis genere celebres. Et sanè aptiores sunt fæminæ his rebus depingendis, si quæ sint cordatæ, si quæ non fatuæ procacitatis. Libidinum ipsæ sunt campus in quo nascuntur omnes, in quo efflorescunt, in quo vigent, oriuntur & occidunt. Hispanicè scripsi: vir doctus Joannes Meursius, Lugdunensis apud Batavos Academia clarissimum lumen, latinitate donavit adolescens: etiàm adjecit, quæ mihi sanè non venerant in mentem. Sed liber periit meus Hispanicè scriptus; Meursii superest commentatio, non infœlicis ingenii, non proletariæ eruditionis partus, quæ nec fastidium legenti creet, nec stomachum moveat sapienti. Attico sale condita omnia. Invideri tam salsa, tam lepida, tam etiàm utilia bene vivendi præcepta huic ætati tuæ bonis litteris amicæ turpe esset, & studiosis arduæ sapientiæ ingenii durum. Quis ægrè molestèque non ferret? Bonos utique mores laudet Tullius; Philosophus doceat Plato. Melius sanè suadebunt Publius Syrus, Laberiusque Mimi. Ferrit mentem & movet qui miscet utile dulci; à quâ plerumque aberrat laude verbosus Orator, strigosus Philosophus.

Medicamentis vires addit, diu horrorem & odium adimit, qui in bellaria format solers Medicus. Hæc mea fuit cogitatio. Omne mihi visa sunt punctum tulisse, quæ ingeniosè, quæ facètè utile dulci miscuisssem. Dura tamen amori silex fui: pectus nullo fixi telo. Inaccessa libidini malæ, sanctam constanter duxi vitam. Severiori virtuti assidua hæsi comes. Mores laudârunt boni, reueriti sunt mali. Et his & illis eram acceptissima. Ut Regibus & Principibus in Republicâ viris, sic & plebi placui miranti. Me & litterati coluerunt, litterarum, ut dicebant, bono natam. Cave de purâ & probâ, Vir bone & sancte, hæc iudices ex libertate loquendi quæ sentirem. Fædas depinxi rerum species; non amavi. Depinxi, quia odio habebam. Iniquè feceris, si velis has, adversus Aloisiam tuam, pictas tabulas testimonia esse; & Tulliam, Octaviam, testes. Humanius age. Famam consule. Gloriam nominis mei, quæ nulla obsolevit annorum injuria. Uni iudicium accommoda. Vale.

JOANNIS

JOANNIS MEURSII
ELEGANTIÆ
LATINI SERMONIS.
*****

COLLOQUIUM I.

VELITATIO.

*Skirmish
dispute*

TULLIA, OCTAVIA.

TULLIA.

DULCE est, cognata mihi luce
dulcior, tuas tandem cum *Caviceo*
pactas esse nuptias. Ejus enim in am-
plexibus, crede mihi, quæ te nox mu-
lierem faciet, omnium longè maxi-
mam voluptatem tibi allatura est. Te
modo, ut digna est hæc forma tua
cœlestis, fortunet Venus!

OCT. Dixit hodiè manè mihi mater,

Pars I.^a

A

2 COLLOQUIUM I.

postridiè hujus diei nupturam me *Ca-viceo*. Et domi video, quæ ad ejus rei pompam pertinent, magnâ apparari curâ, lectum, cubiculum, & cætera alia. Hæc verò planè in mentem meam gaudii minùs, quàm timoris injiciunt: nam, quæ tandem illa, de quâ loqueris, possit esse voluptas, cognata omni mihi voluptate gratior, nec scio, nec etiàm opinione concipio.

TULL. Te hujus ætatis, & tam teneram, nam annum vix decimum quintum attigisti, mirum minimè videri debet id nescire, quod ego, ætate provecior cùm nupsi, penitus ignorabam quid esset, quod pollicebatur *Pomponia* deliciis, jam per tres annos experta, ac tantoperè prædicabat.

OCT. Sed, te de eâ re prorsus scivisse nihil (patere me liberiùs loqui, in hoc plenæ libertatis confinio, in quo nunc sum) id profectò vehementer miror. Nam, si non usus, quem certè nullum habebas; tamen multa tua eruditio adyta hæc tibi aperuisse debuit. Te sæpè audio summis laudibus tolli in cœlum, quòd litteris Latinis Græcisque, ac liberalibus ferè omnibus disciplinis ingenium ità im-

VELITATIO.

bueris, ut supereffe nihil videatur quod nescias.

TULL. Multus in hoc fuit pater meus, ut, quo studio formosarum & venustarum aliæ pleræque omnes famam ambiunt, ego eruditæ virginis laudem persuasum haberem esse mihi comparandam. Et aiunt, qui adulari, quàm vera dicere, fatius habent, non omninò operam lusisse.

OCT. Aiunt etiàm qui nolunt adulari, vix pudicitiae laudem, vix honestos mores retinuisse, quæ ex nostris eruditiores habitæ sunt, cum id decus ceperunt.

TULL. Pudicam negarent me, quam fatentur eruditam?

OCT. Nec, ullam potius ob rem, admirationem omnium es consecuta, quàm quòd bonis castisque moribus tuis eruditio non obfuerit; magnam avem contrà lucem attulerit. Qui verò fieri potuit, ut, quæ virgines dicuntur, Musa Virginum laudi infestæ crederentur? Ut, quæ animorum sunt velut quædam faces, quibus, ad magna & laudabilia, omnes similiter foeminae hominesque accendimur, eadem contaminare animos dicerentur? Sanè dùm nobis homines, per mali-

gnitatem quamdam arrogantem & stultam, eas opes invident, quibus ipsi superbiunt, maledicta invidiæ miscuere. Aconita ac venena omnia non minùs homines fugiunt, quàm nos fugimus, quas vocant sequiorem sexum; quia, quæ nobis adimere pestis animam potest, & illis etiàm potest. Si nobis eruditio est pro veneno & pro peste, ut obtrectant; quomodò rem tam malam, ut hominibus profit, (nam sibi prodesse non negant) naturam continget momento mutare? Suo si ingenio nobis est eruditio velut fons quidam omnium malorum & flagitiorum, quomodò ex eodem fonte bibent illi nectareos latices ad immortalem gloriam; nos verò, infœlices & miserae, stygia quasi fluenta, quæ pectori sulphurea sint incentiva eas ad libidines, ad quas ipsi nos rapiunt imperio, aut ducunt exemplo? Nam te sic loqui memini, cùm de eâ re sermonem, antè hos dies, cum *Caviceo* meo haberes. Decorum sanè tibi est, hanc ad usque diem, servasse illæsam honestatis famam, cum eâ pulchritudine, quâ accendis etiàm frigidiores; cum eâ eruditione, quâ etiàm capis, quos pulchritudo non tangeret.

VELITATIO.

TULL. Quæ sic loqueris ; quæ scis amore inflammari hominum corda , non ità profectò rudis es , ut putabam.

OCT. Nesciam ego penitus , quod *Cavicei* oculi , frons , vultus denique totus toties dixere mihi , ut etià ipse taceret ? Enimverò , dùm , antè octo dies , liberius mecum agit , ad oscula mea ferri insueto impetu certè miratus sum : nec , quid sibi vellet hic impetus , hic æstus , satis noveram.

TULL. Aberat mater ? sola eras ? ab eo tibi timebatur nihil ?

OCT. Aberat mater. Quid autem ab eo timeretur ? Ego certè nihil timebam.

TULL. Nihil , ultrà basia , rogavit ?

OCT. Et ea quidem ab invitâ sumpsit , linguam micantem intrà labia mea primora vibrans vefanus.

TULL. Quis tibi tunc sensus erat ?

OCT. Fatebor ; me nescio quis æstus invasit hætenus inexpertus : totis artubus concepi ignem. Credidit mihi vultum esse pudore suffusum ; sustinuit aliquantisper amentiam & petulantem manum.

TULL. Perge.

OCT. Manus eas furaces oderim semper ; ità me demùm excruciatam

6 COLLOQUIUM I.

fatigatamque incendio impleverunt.

TULL. Rem bellam !

OCT. Quid hoc est ? Alteram alteramve papillam , demissâ in finum manu , prehendit ; & cum duriusculam alteram , alteramve attrectaret impressis digitis , reluctantem ecce me prostravit resupinam.

TULL. Erubescis , res peracta est.

OCT. Admotâ ad pectus lavâ manu , (ut gesta res est , refero) conatus facilè meos omnes frangebat : dextram verò sub stolam misit. Pudet , pudet dicere.

TULL. Excute pudorem illum deridiculum ; cogita tibi dicere quæ mihi loqueris.

OCT. Mox , evolutâ suprâ genua stolâ , attrectavit femina. O ! vidisses oculos scintillantes !

TULL. Te , hoc temporis momento , utcunque beatam !

OCT. Inductâ altius manu , locum eum invasit , qui nos , ut loquuntur , ab altero sexu distinguit , & è quo equidem mihi , uno abhinc anno , copia sanguinis , unoquoque mense , manare solet per dies aliquot.

TULL. Euge , *Cavici* : ah , ah , ah !

OCT. O scelus hominis ! Hæc pars ,

inquit, me mox summo beabit gaudio. Patere, *Octavia* mea. Ego, ad eos sermones, parùm à deliquio abfui.

TULL. Tum, quid ille?

OCT. Illa mihi pars, vix crederes, minimâ rimâ patet.

TULL. Sed igneâ, sed micanti.

OCT. In eam digitum immittit; quem cùm locus ille ægerrimè caperet, non carui aliquo sensu urentis doloris. Ille verò: habeo virginem, inquit; & dicto citius, apertis mihi per vim femoribus, quæ, ut poteram, obstringebam enixissimè, in me resupinam se projicit.

TULL. Siles? Nihil, præter digitum, in eam partem induxit?

OCT. Sed quæ mea est impudentia, quæ dicere pergo!

TULL. Et eadem ego, quam tanti facis, passa sum, quæ tu. Nihilaudentius sponso, quem mora omnis lacerat mirum in modum, donec sponsæ illum florem discerpserit.

OCT. Sensi mea mox inter femora pondus aliquod obdurum & fervidum. Ille me vi petere; vehementi impulsu eam rem in corpus meum & in eam rimam adigere. Sed ego, collectis viribus, in alterum me latus conjeci; &

Aiv

8 COLLOQUIUM I.

lævâ inter utrumque corpus insinuatâ ;
eam appuli illum in locum , in quo
pugna tam sæva pugnabatur.

TULL. Potuisti , unâ manu , tam
validam catapultam evertere ?

OCT. Potui. O nequam hominem !
dicebam , quid me tam dirè vexas ?
Ignosce , si me amas. Quo delicto id
supplicii merui ? Et lachrymæ mana-
bant ex oculis : sed enim eâ erat mens
mea in perturbatione , ut nequidem
hiscere auderem ; aut opem , clamore
misso , obtestari.

TULL. Nec idedò tamen suâ te hastâ
transfixit *Caviceus* , vallumque tuum
istud subiit ?

OCT. Injeci manum , arreptamque
averti ; sed , rem miseram ! sensi pro-
tinùs me velut imbre ad ignem tem-
perato perflui ; nudamque , ut eram ,
ad usque umbilicum irrigari. Admovi
iterùm manum ; sed cùm in eum li-
quorem , quo ille me furens insper-
ferat , incidissem quasi viscatum , re-
fugit manus metu & horrore.

TULL. Igitur nec ille victor , nec
tu victrix ; cùm parùm absuerit , quin
verâ sit potitus victoriâ ?

OCT. Ab eo die , multò accep-
tior *Caviceus* ; & cupidine impotenti ,

VELITATIO.

9

nescio quâ, furit animus. Quid cupiam
nescio, nec dicere possim. Illud tan-
tùm scio, mihi omnium mortalium
Caviceum esse longè gratissimum. Ab
eo uno expecto voluptatem summam,
quam non intelligo, quæ qualisve fu-
tura sit nescio. Cupio nihil, & cupio
tamen.

TULL Nacta me es, quæ, in his
cogitationum tuarum ambagibus, tibi
sim pro *Œdipo*. De *Biblide*, quæ
scripsit *Amoris* magister & interpret
Naso, bellè tibi utique conveniunt.

*Illa quidem primò nullos intelligit ignes,
Nec peccare putat, quodd sapius oscula
jungat. . . .*

*Sed nondùm manifesta sibi; nullumque
sub illo*

*Ignem facit votum; veruntamen æstuat
intus.*

*Spes tamen obscænas animo dimittere
non est*

*Ausa suo vigilans: placidâ resoluta
quiete*

*Sæpè videt quod amat; visa est quoque
jungere fratri*

*Corpus, & erubuit, quamvis sopita ja-
cebat.*

*Somnus abit, silet illa diù, repetitque
quietis*

10 COLLOQUIUM I.

*Ipsa suæ speciem , dubiâque ità mente
profatur :*

*Me miseram ! tacitæ quid vult sibi noctis
imago ;*

*Quam nolim rata sit ? Cur hæc ego somnia
vidi ?*

*Pudet somni : ametur tamen ; & dùm
in imagine voluptatis ludit animus ,
gaudio colliquescent summo sensus.
Erubescis ? Habeo confitentem ; vide-
risque mihi dicere :*

*Dummodò tale nihil vigilans committere
tentem ,*

*Sæpè , licet , simili redeat sub imagine
somnia.*

*Testis abest somno ; nec abest imitata vo-
luptas.*

*Proh Venus , & tenerâ volucer cum matre
Cupido !*

*Gaudia quanta tuli ! Quàm me mani-
festa libido*

*Contigit ! Ut jacui totis resoluta medul-
lis !*

*Ut meminisse juvat , quamvis brevis illa
voluptas ,*

*Noxque fuit præceps , & cœptis invida
nostris !*

*OCT. Haud inficias ibo : obversa-
tur mihi ob oculos die nocteque Ca-
viceus , mentemque totam spes occu-*

pat incredibilis voluptatis. Et fanè similem optavi sæpè *Caviceo* opportunitatem, ab eâ die, quam rudis & imprudens miserè perdidit.

TULL. Quid tùm factura esses?

OCT. Ipsa tibi potes dicere. Jàm ego doctior essem, & ille beator. Nondùm me composueram; vestem vix deduxeram ad pedes: ille indufium condiderat, quod de femoralibus excefferat; ecce intervenit mater.

TULL. Væ tibi, nam novi mulieris mores & severitatem.

OCT. Nihil tamen molestius locuta est vel *Caviceo*, vel mihi. Petiit subridens, quos inter nos sereremus sermones; uter amantior esset. Nam amari quis sit dignior, id non quæro, inquit; tu es, *Cavici*; nec tu, *Octavia*, puto, contrà contenderis. Velim tamen, quandoquidem, vos brevi junget Hymenæus, quod precor faustis avibus fiat. Tu, *Cavici*, *Octaviam* meam & tuam, non pro merito, quod in eâ est permediocre, ames; sed pro generosâ suâ indole. Annos uterque foelicissimos, in eâ conjunctione animorum, agitabitis.

TULL. Sed postquàm *Caviceus* abiit?

OCL. Cœpit interrogare quid id

esset , quod suis ipsa oculis de utroque viderat. Ego excusare culpam ; urgere mater verum faterer. Queror ab eo me ferè oppressam ; quid vellet , quid quæreret me nescire ; me quidem non peccasse , quòd scirem. Pergit quærere , & sciscitari an corporis mei integritatem violârit : nego. Monet in posterum ab eo caveam ; minas addit , ni fecero. Nam , inquit , antè multos dies illi jungenda es , nata ; sed pro certo habe , si de te , antè id tempus , solidam voluptatem ceperit , aut penitùs discessurum ; aut , si constantiæ laudem maluerit , te tamen contemptui habiturum. Quarum rerum infoelicior utraque planè est , quàm ut puella generosa æquo animo ferat ; mortem ipsam æquiori ferat. Ab eo-que die , solerti curâ mater invigilavit me , ut *Caviceus* nunquàm inveniret solam. Nec cum solâ est collocutus.

FULL. Sanè , cui in primâ adolescentiâ , (at adolescens valdè est *Caviceus*) frui contigit usurâ amati corporis , re patratâ , quod Stagyritem non fugit , eam plerùmque odio habet quam insano antehàc amore deperibat. At verò , *Oclavia* , ingenuitatem tuam admodum laudo ; & quam ego

VELITATIO. 13

tecum etià ingenuè agam, faciam ne dubites. Petiit à me ipsa mater tua, ut arcana hæc reconditiora nuptiarum ostendam tibi omnia, doceamque qualis esse debeas marito tuo; qualis maritus circà res hujusmodi, ob quas homines inflammantur, futurus sit. Hac nocte, quòlibetiori omnia condoceam sermone, unà meo in lecto decumbemus, quem dulcissimum mihi Veneris stadium vocare aptè possim. Posterâ, concubinum experieris jucundiozem, quàm ego fuerim concubina.

OCT. Rides, *Tullia*; apage ab his dictis, quæ amorì in te meo injuriam faciunt, quam tuus non ferat, si ex animo me amas.

COLLOQUIUM II.

TRIBADICON.

OCTAVIA, TULLIA.

OCTAVIA.

HABET nunc idem nos lectus tuus, in quo voluisti me sæpè, non solum modò tecum, sed etiàm in amplexibus tuis, noctes ducere, cùm *Callias* absuit maritus tuus.

TULL. Duxi interdùm insomnes, quòd, tuo amore per omnes venas misso, quo me macerabam, velut incendio urerer.

OCT. Me amabas? nec etiàm amas?

TULL. Amo, cognata, & misere pereò.

OCT. Peris tu verò, quam vitâ meâ servari malim incolumem? Quæ hæc est ægritudo animi? Nam te corpore benè quidem valere omnia faciunt ne dubitem.

TULL. Ut tu *Caviceum*, sic te ego.

OCT. Apertè loquere; quæ est ista verborum caligo?

TULL. Sed primùm à te tam ve-

nistâ, tàm formosâ, tàm tenerâ, abige etiàm procul à te quicquid est pudoris.

OCT. Cùm nudam me voluisti ingredi lectum tuum (& obsecuta sum) ut ingressuram me dixisti, cùm dabor *Caviceo* fruenda; nunquid satis pudorem procul à me omnem abegi?

TULL. Nam Lydorum dixit olim Regina, exui tunicam simul & deponi pudorem.

OCT. Te hortante, vici timiditatem meam; te duce, vici me.

TULL. Da mihi suavium, suavissima virgo.

OCT. Quidni? quot voles & quod voles.

TULL. O speciem oris divinam! O luce lucidiores oculos! O formam Veneream!

OCT. Et operimenta dejicis? Jàm nescio quid timerem quod tibi imprecor, si *Tullia* non esses. Ecce me nudam habes; quid prætereà?

TULL. O Dii! personam agere *Cavicei* si dedissetis, ut vellem, posse!

OCT. Quid istud est? Ambas papillas meas, ut tu nunc, prehender *Caviceus*? Oscula osculis tàm frequentia miscebit? Labia, collum, mammas morsibus his petet?

16 COLLOQUIUM II.

TULL. Isthæc, corculum, præludia erunt ad pugnam, & promulsidaria ad plenas Dionæas epulas.

OCT. Apage, corpus, totum manu pererras; inferiùs demittis manum. Quid femora attrectas mea? Ah, ah, ah! *Tullia*. Quid eam, amabo, partem vellicas? nec oculorum ab eo loco dimoves aciem?

TULL. Cum voluptate conspicio curiosâ istum Veneris campum, non latum, non spatiosum quidem, sed amœnissimis deliciis plenum, in quo Martis tui vires hauriet inexhausta Venus.

OCT. Sana non es, *Tullia*. O si *Caviceus* esses, jam ego in tuto non essem; nam sedens quid jacentem per omnia membra adversam averfamque oculis lustras? Est nihil in me, quod pulchritudinem tuam superet: ipsa te tuere, si quid tueri velis quod & possis amare, & debeas laudare.

TULL. Fatua sim, non modesta, si me negem pulchritudine aliquâ præditam: nam & floret ætas; octavum suprâ decimum vix complevi annum. Partu unò à me *Callias* pater est. Si quæ in tuos sensus ex me voluptas dilabi potest fruire, *Octavia*; nihil moror.

OCT.

OCT. Nec etià ego. De megau-
dii , quicquid capere poteris , id ca-
pias ; per me licet. Sed scio tibi à vir-
gine , ut sum , nullam venire posse vo-
luptatem ; nec etià à te mihi , quan-
quàm verè sis velut leporum & ve-
nustatum omnium mirabilis hortus.

TULL. Hortum quidem habes , in
quo *Caviceus* suavissimis fructibus li-
bidinem suam libidinosam pascet.

OCT. Hortum non habeo , quem
etià non habeas iisdem fructibus
uberem. Hortum verò quid vocas ?
Ubi situs ? Qui sunt hi fructus ?

TULL. Percipio nequitias tuas :
hortum certè tuum , quæ de meo ob-
iicis , tam nosti , quàm ego meum.

OCT. Eo forte vocas vocabulo par-
tem eam , quam dextrâ tuâ expansâ
occludis , quam digitis vexas , quam
fummis unguiculis sollicitas mihi ad
pruritus.

TULL. Ista est , cognata , cuius
usum , inepta , nescis ; sed faxo scias.

OCT. Si scirem extrâ nuptias , nec
proba essem , nec amore tuo digna ,
tàm dissimilis tibi. Verùm , quis futu-
rus sit usus ille , edoce. At enim re-
pone te in lectum : nam sedendo , ut
facis , & tibi & mihi creas molestiam.

18 COLLOQUIUM II.

TULL. Faciam tibi fatis : nunc ar-
rige aures : tam sanè arrexit *Caviceus*
facile & frequenter , ut tu aures ad
hunc sermonem arriges : faxit Venus :
omen cape, *Octavia*.

OCT. Capió omen. *Cachinnos* edis?
Quid lateat, sub his verbis, nequitia,
sanè non video.

TULL. At senties , quid hoc sub
omine deliciarum optetur horto tuo.

OCT. Surdæ loqueris.

TULL. Faxit Venus audias atque
intelligas. Hortus ille tuus, quem nec
vernâ, nec hybernâ tempestate flores
fructusque Venerei deficiant velim,
locus is est, cognata, quem sub infe-
rioris ventris tumore *lanugo* obnubit,
tibi quidem mollior; *pubem* vocant.
Hæc documento est, esse viro aptam
& Veneri maturam virginitatem; &
in eâ puellâ, in quâ exorta primùm,
efflorescit. Cymbam, navim, con-
cham, saltum, clitorium, portam,
ostium, portum, interfemineum, la-
nuvium, virginal, vaginam, facan-
drum, vomerem, agrum, fulcum,
larvam, annulum Latini dixere; Græcis
verò est *Aidoion*, & *Delta*, & *Xoiros*,
& *Escara*, Julia, Augusti filia, di-
cebat idè se Agrippæ marito parere

quàm fimillimos liberos , quòd nun-
quàm nisi plenâ navi vectores tolle-
ret; *Escara* , focus & caminus est ;
Xoiros , porcus ; *Delta* , littera apud
Græcos est hoc nomine : sed ejus lit-
teræ figura ab horti nostri formâ oppi-
dò differt. Volote , cognata , evadere
ex amplexibus meis hâc nocte doctio-
rem , quàm si somniaveris in Parnasso ,
ut etiâ possis Græcè concumbere.
Audiisti de Juvenale.

OCT. Malim esse docta , ut tu es ,
cognata , quàm satiari voluptatibus.
Cum te video tam juvenem , & tam
doctam , opto te fieri *Caviceum*. Quàm
læto tibi animo omnes corporis dotes
profternerem !

TULL. Amplexare me , cara virgo ,
amore tuo furentem. Quâ licet , ocu-
lis & amplexibus , meas patere ne-
quitias. Nihil indè *Caviceo* deperibit ,
nec tibi. O vanos conatus meos !
Quicquid aggrediar , misera. Quàm
efficitim te depereo !

OCT. Solare amorem tuum , & il-
lam mentis impotentiam sequere. Quæ
voles , maximè volo.

TULL. Ergò hortum tuum istum
dono da mihi , ut ejus sim domina ,
non utilis tamen , quæ nec clavim ha-

20 COLLOQUIUM II.

beo quâ fores aperiam , nec malleum quo pulsem , nec pedem quo subintrem.

OCT. Dono do profectò , quæ tota sum tua. Habeam aliquid quod juris tui , non sit ? Obvertis te in me ? Quid hoc est rei ?

TULL. Nec refuge , amabo ; aperi femora.

OCT. En : totam me jàm occupas : os ore premis , pectus pectore , uterum utero : amplectar etiàm te , cùm me amplecteris.

TULL. Tolle altiùs crura , superinjice femoribus meis femora. Artifex tibi sum ego Veneris novæ , quæ nova es. Quàm excellenter pares ! Non ità egregiè possim imperare , ut tu obsequeris.

OCT. Ah , ah , *Tullia* mea , hera mea , domina mea ! ut me pulsas ! ut te agitas ! Velim extinctos cereos illos : pudet lucem testem patientiæ meæ.

TULL. Age intentè quod agis. Ut ego adfilio , tu subfili : exagita crissantes nates , ut agito ; & in aëra mitte , ut poteris , altiùs. Times te anima deficiat ?

OCT. Sanè me rapidis his fatigas

concussionibus ; opprimis me : vim
tàm efferatam ab aliâ paterer ?

TULL. Tene , amplectere , *Ostia-*
via , excipe : en , en fluit , furit pec-
tus , ah , ah , ah !

OCT. Hortus mihi tuus hortum
meum incendit ; abscede.

TULL. Agedum , dea mea , tibi ego
vir fui , mea sponsa , mea conjux.

OCT. O utinam mihi vir esses !
Quàm amantem haberes uxorem !
Quàm amatum haberem virum ! Enim-
verò , etiàm tu hortum meum imbre
proluisti , quo me sentio perfusam.
Quam ignominiam depluisti in me ,
Tullia !

TULL. Nempè perfecti opus ; &
Venereum virus ex cæcâ navis meæ
sentinâ projecit in cymbam virgineam
tuam amor cæco impetu. An , in imis
præcordiis , major unquàm permovit
sensus tuos voluptas ?

OCT. Nullam ferè , ità me Venus
amet , ex eâ re quam fecisti , animad-
verti me percepisse voluptatem. Com-
motior paululùm fui , cùm te commo-
tissimam sensi ; & ex ardore tuo scin-
tillæ aliquot in eam partem , quam
obruabas tuis crebris subsultibus , in-
ciderunt. Sed de incendio potius mo-

22 COLLOQUIUM II.

nuerunt, quàm incenderunt. Verùm;
dic mihi, *Tullia*; iste etiàm morbus
tuus aliarum foëminarum mentem in-
vadit, ut puellas ament & petant?

TULL. Amant & petunt, nisi quæ
sunt stolidæ & saxeæ: nam quid gra-
tius puellâ nitidâ & politâ, ut tu ni-
tida & polita es. Sic Iphim nondùm
puerum Ianthæ urebat.

*Iphis amat, quâ posse frui desperat, &
auget*

*Hoc ipsum flammæ, ardetque in virgine
virgo.*

*Vixque tenens lachrymas: Quis me ma-
net exitus, inquit?*

*Cognita quàm nulli, quàm prodigiosa,
novæque*

*Cura tenet Veneris? Si Di mihi parcere
vellent,*

*Perdere debuerant: si non & perdere vel-
lent,*

*Naturale malum saltem & de more de-
dissent . . . .*

*Non patris asperitas, non se negat ipsa
roganti;*

*Nec tamen est potiunda tibi: nec, ut
omnia fiant,*

*Esse potes fœlix, ut Dique hominesque
laborent.*

*Nunc quoque votorum pars nulla est va-
na meorum.*

*Dique mihi faciles , quidquid valuere ,
dederunt.*

*Quod volo , vult genitor , vult ipsa , so-
cerque futurus ;*

*At non vult natura potentior omnibus
istis ,*

*Quæ mihi sola nocet. Venit ecce optabile
tempus ,*

*Luxque jugalis adest ; & jam mea fiet
Ianthe ,*

*Nec mihi continget ; mediis sitiemus in
undis.*

*Pronuba quid Juno , quid ad hæc , Hy-
menæe , venitis*

*Sacra , quibus qui ducat abest , ubi nu-
bimus ambæ ?*

*Fatendum utiquè est , Octavia mea ;
libidinofissimæ sumus pleræque om-
nes. Audis Quartillam Petronianam ?
Junonem meam iratam habeam , si un-
quàm meminero virginem fuisse : nam
& infans cum paribus inquinata sum ;
& subindè , prodeuntibus annis , majo-
ribus me pueris applicui , donec ad hanc
ætatem pervenerim.*

*OCT. Hactenus , Tullia , (& probè
nosti) non corporis tantum , sed &
puræ mentis ego sum. Stolidam vo-
ces & fatuam. Sentio tamen jamjam
me libidine tangi , Veneris cupiditate.*

24 COLLOQUIUM II.

Nuptiarum propè adesse mihi diem ,
etiàm ultrò , æstui meo gratulor Ve-
nereo: nam, opinor equidem, si cu-
bent nobiscum viri , solidam nos &
veram tantùm in eorum amplexibus
nancisci posse voluptatem.

TULL. Rectè judicas , & senties
posterâ nocte: fortunet te Lampface-
num ferculum. Sed tumor ventris ,
imprægnatio , partus consequi solent
hominum liberiores nobiscum lusus , &
turgentis verbera caudæ. Extrâ nuptias ,
periculis & infortuniis infesta , quæ
puellas ad plenum coïtum vocat &
impellit , Venus. Sub Hymenæo , li-
bera & læta ; è contrario omnia. Quo
flammeo obnubunt novæ nuptæ ca-
put , obnubunt & omnia libidinis suæ
facinora. Hoc velo perspicaces legum
& vulgi oculos foeliciter fallunt. Igitur ,
Octavia , aliâ viâ virginibus , & cœli-
bem ducentibus vitam , eundum fuit
ad voluptatem , ad quam vides *omnia*
animantium sæcla , ut Lucretius loqui-
tur , impetu ferri , quem nulla , nisi
ipsa vis Veneris , emolliat. Itaque vir-
ginem amari à virgine nihil mirum :
quandoquidem & maximi Heroum
invenerunt olim suo in sexu incentiva
libidinis suæ.

OCT.

OCT. Etenim virgo non es , quæ virum experta es : plenâ tibi liberum est voluptate potiri. Quî fieri potest ut me ames ? ut eâ viâ Venerem quæras , quâ Venus aberrat semper à Venerere.

TULL. Primùm , *Pomponia* mea , (nihil enim ex rebus meis volo te lateat) cùm familiariores altera alteri à crepundiis essemus , antè hos annos , sic cœpit mecum colluctari ingeniosa ; sed procax , libidinosa , ut nulla magis ; sed cauta , ut etiâ nulla magis. Abhorrebat , à principio , ab eâ re animus meus ; paulatim assuevi huic , ut loquebar , molestiæ ; & exemplo præibat *Pomponia* , usuram corporis sui non modò accommodans petulantia meæ ; sed & ipsa jubens , dulcissima mihi pellex , & sibi lena. Demùm factum est , longo hujus voluptatis usu , ut ab eâ me vix queam abstinere. Sed , ubi fulgetris tuis innumeris cor meum perculisti , *Octavia* mea , amore tuo ità exarsi , ità exardeo , ut omnia , immò *Calliam* meum præ te habeam despectui ; & in amplexibus tuis , mihi credam repositam voluptatem omnem. Noli prætereà me putare proterviorem. Nam hic mos ubique ferè

26 COLLOQUIUM II.

terrarum inolevit. Italæ , Hispanæ , Gallæ fœminæ invicem amant altera alteram ; & si pudor absit , omnes confestim , altera in alteram , ruant prurientes. Lesbiis præsertim olim id sceleris familiare , quod *Sapphus* nomen commendavit , atque adeò nobilitavit. Illius lumbos *Andromeda* , *Athis* , *Anactorie* , *Mnais* & *Girino* amasiæ , quàm sæpè fatigârunt ? Hujus generis *Heroidas* Græci *Tribadas* vocant ; Latini *Frictrices* & *subagitatrices*. *Philænis* verò , quòd huic voluptati indulgeret perditissimè , invenisse credita est ; & usu suo , quæ scilicet magni nominis erat , inauditæ ad suam ætatem , voluptati usum fœminis puellisque apud suos suasisse. *Tribadas* dixerunt , quòd tererent ac tererentur ; *frictrices* , à corporum frictione ; *subagitatrices* , à motu concitatori. Quid plura ? *Octavia* mea , *agere & pati* , mulieris est non infacetæ , ac cui cor salit sub pectore.

OCT. Herclè , mira narras , sed jucunda æquè ac ridicula. Tu igitur jam hodiè es & tribax , & frictrix , & subagitatrix. Quam me verò dices ?

TULL. Cypridem meam mollem , mellitam , auream. At enim nihil ad-movi , quo fieres minùs integra , quo

perfringerem ostiolum istud tuum ,
quo delibarem virginitatem istam tuam
florentem.

OCT. Quo potuisses scilicet?

TULL. Milesiacæ compingebant si-
bi è corio veretra octo digitos longa ,
& pro modo crassa: Aristophanes au-
thor est his uti solitas foeminas sui ævi.
Ac hodiè quoque Italis, Hispanisve
maximè , sicut & Asiaticis mulieri-
bus , id instrumentum mundi muliebris
& pretiosioris suppellectilis præcipua
pars est ; magno in pretio habetur.

OCT. Non intelligo id quid sit , cui-
ve usui.

TULL. Olim intelliges ; sed ad alia
nostra desleat confabulatio.

COLLOQUIUM III.

F A B R I C A.

O C T A V I A , T U L L I A.

O C T A V I A.

AH, ah, ah ! *Tullia* , ut tu in me profiluisti ! O si te hominem fecissent Dii !

TULL. Eodem omninò modo profiliet in te , divaricatis femoribus jacentem , vir tuus. Os occupabit osculis ; papillas illas sororiantes exuget ; pectus premet pectore ; totam opprimet , concutiet ; sed multò & validiùs quàm ego potui , qui & validior multò & vegetior. Motus ciebit , quò lectus , in quo cubabis , contremiscet , ipsiusque adeò cubiculi contignatio. Nam , quâ primâ nocte vim intulit pudicitiae meae *Callias* , eo impetu , & corporis viriumque nisu , in me furebat ruebatque , ut contremere lectus meus audiretur ab iis , qui in proximo cubiculo pervigilium Veneris meae celebrabant. Vide , amabo , quid de me

in hoc certamine sit factum, à quo tamen victoriæ laudem retuli.

OCT. Quid de me fiet, si tam rudem nacta fuero Athletam? nam tu annis major & corpore habilior, quàm nunc sum, eras, cùm tradita es *Calliæ* fruenda: profectò video multam mihi crucem paratam.

TULL. Haud negem, *Ostavia*, multum tibi laboris ferendum: & si negem, illuserim profectò inscitiae tuæ. Sic res habebit.

OCT. Doce diligenter omnia, quæ me scire convenit. Quis hic dolor futurus est? Quàm acer, & quàm diuturnus? Malim certè ego momento acriorem, quàm mediocriorem & diuturniorem.

TULL. *Nec tu non aliquid, sed primâ nocte dolebis:*

Omne in amore malum; si patiare, leve est.

OCT. Patiar certè; & spero forti constantique animo: nam quid facerem? Verùm, age, quid patiar?

TULL. Eam corporis nostri partem, de quâ jam collocutæ sumus, vulgò etiàm vulvam, cunnum, fregnam, ficum, potam Latini & nostri homines appellant. Vulvam, quasi valvam

30 COLLOQUIUM III.

dicere voluissent : cunnum, à cuneo, quòd vi multâ enitendum sit in eam primis in congressibus; aut à Græco verbo *Kunos*, quasi, qui foetor in ore canis esse solet, idem etiâ plerumque in hoc infimo corporis nostri ore esse soleat; aut à Græco *Konnos*, quæ vox barbam sonat, quia hac in parte nos barbatus inepti jocantur, lanuginem, quæ pubem nobis circumvestit, barbam vocitantes; aut potius *apo iou Konnein*, quod intelligere significat: sicut enim à mente mentulam dixerunt, sic etiâ cunnum ab intelligentiâ. Nimirum & mentula sicut se ipsa regit, ut mente prædita esse videatur, mentis quæ in capite sedet imperiis parum obsequens; ita hic & per se agit, & per se intelligit, in rationis leges rebellionem movens, quæ solo possit non mentis, sed mentulæ beneficio componi. Nos, honestiori appellatione, *pudendum* appellamus, cujus labra, quibus occluditur, *cadurda* dici apud veterem Grammaticum legi. In hanc primùm partem totis viribus torquet immanem hastam suam *Caviceus*: hoc momento, magnos tibi cruciatus dabit; mox & majora gaudia.

OCT. Citò citiùs doloris oblivionem gaudia afferent?

TULL. Vides mirabilem ejus fabricam. Primò quodam tumore, quem lanugo tibi mollis tegit, protuberat: nec credas intrà femina ob turpitudinem, quæ sanè illi nulla est, conditam; sed ad usum, repositam. Tumorem illum, *monticulum Veneris* vocitant, quem qui semel inscenderit, *Octavia* mea, Parnasso, Olympo, montibus sacris anteponat semper.

OCT. Inscensorem habeam, æque ac es, jucundum. Non erit, quod Parnasso Apollinem suum, Olympo Jovem invideam.

TULL. Duæ sunt rimæ, altera sub alterâ, quibus monticulus hic ad plenum dehiscit coïtum. Priorem, magnam vocant; altera interior est. Illa partui opportuna: nos enim, *Octavia*, velût quædam officinæ fumus generi humano excudendo. Si angustior esset, dùm foetus in vitales auras editur, distendi non posset absque horribili cruciatu; & distendi & dilatari necesse est. Adolescentiores, cùm primum attingendi hujus loci potestas datur; æque intùs patere puellas foeminasque putant, ac exteriori hoc patient ostio; & vidi, qui horrerent ridiculosi. Interior autem minor est.

Labra verò, quæ latera tegunt majoris rimæ, cadurda dixi vocitari. Alæ sunt intrà reconditiorem illam rimam, mihi quidem prominentiores : *Nympha* his nomen est. Sed sub alis, in virginibus, qualis tu es, exurgunt quatuor velut valvulæ. Occludunt eæ ad uterum iter, quod, primis in congressibus, sine vi & conatu multo, vir non aperit libidini suæ.

OCT. Præsentisco; in eo conatu, omnis erit doloris, de quo narrasti, acerbitas.

TULL. Sine, institutam absolvam descriptionem. Ut sunt simul junctæ hæ membranulæ quatuor, in canaliculum desinunt, quasi caryophilli est. At non transversam; quasi obductæ, tenent uteri viam; versùs exterius horti ostium objiciunt se erectæ: interdum verò aliquantisper fursùm versùs dehiscunt; hac scilicet demittuntur viâ, quâ à corpore nostro excreta expellit foras vis naturæ. Sed de *clitoride* me fugit dicere. Speciem penis refert membranosum corpus in extremâ ferè pube. Ac si penis esset, obdurescit tentigine; improbâ adeò titillatione fœminas inflammat vividioris paulò naturæ, ut, adhibitâ manu, si

irritentur ad Venerem , plerùmque , non expectato conscensore , ipsæ spontè colliquescant. Profectò , dùm me *Callias* nequitiis suis conscelerat , dùm demulcet , dùm attrectat , id ipsum sæpè sæpiùs experta sum. Intrà ipsius manus in his locis liberius ludentes , copiosus decidit ex horto meo roscidus humor. Hinc illi in me jocorum larga seges , & facetiarum campus. Sed quid facerem ? In cachinnos erumpit ; rideo ego : petulantiam ejus increpo ; increpat libidinem meam ; ludus sumus alter alteri : & dùm ludimus verbis , re profilit in me , sternit volentem nolentemque , init jacentem ; & , quod humoris hortum meum amisisse jocatur , vi magnâ refundit è suo , nihil ut querar per ejus culpam mihi periisse.

OCT. Beatam vivitis ambo vitam , & deliciis plenam ; alter alteri estis oppidò satis ampla felicitàs.

TULL. Demùm , quod , ab horti ingressu , ad summum hortum interjacet itineris , *vaginam* appellant , in quam se penis , dùm concutitur mulier , induit. Uteri modò collum , modò cervicem , modò sinum pudoris Medici vocant. Amplexatur verò , constringit , exsugitque virile membrum ,

quod in eam vaginam impellitur & inferitur. Hic est, *Octavia*, velut tubus, per quem genus humanum, ab altâ nihili caligine, transit in vitæ lucem.

OCT. Rem ità depingis, ut videar mihi videre ea etià omnia, quæ edita latent in imis meis visceribus, quasi ob oculos posita.

TULL. Tibi quidem, cognata, hæc interior rima, quique eam consequitur sinus, minùs patent quàm mihi. Age; hæc omnia defixo obtutu introspicere libido est: aperi crura quàm maximè, quòd tibi commodum fuerit.

OCT. Aperta habes. Quid mihi tunc, cum his oculis tuis emissistiis? Diducis, digitis, hæc utrinque labra: quid intrò vides?

TULL. Dulcis virgo! video florem, quem, qui viderit, floribus præferat, odoribusque cunctis.

OCT. Ah! *Tullia*, contine, amabo, lascivam manum; retrahe hunc maleficum digitum, quem intromittis. Mihi verè dolorem, dùm altius agis, inflixisti.

TULL. Misereor tui, ô concham pretiosam, Veneri concipiendæ meliorem, quàm hæc fuit concha, è quâ aiunt ortam Venerem! Bonis avibus

natum *Caviceum*, cui hîc nova nascetur, in hâc conchâ Venus?

OCT. Enimverò dicis miserere mei te?

TULL. Scilicet te video excarnificandam miseris modis.

OCT. Quî fiet? quid miraris?

TULL. Ut parvo tuus ostio hortus apertus est; ut difficilem ostendit ingressum; timeo ne *Caviceo* etiam labor incumbat, quem molestiorem habeat quàm gratiorem, ut sit etiàm gratissimus. Vidisti ejus catapultam, quâ est castrum istud tuum diverberaturus?

OCT. Non vidi, sed, *Ecastor*, sensi, qualem fingunt Herculis clavam, crassam, rigidam & benè longam.

TULL. Dixit probè mater mutoniatum esse; vehementer gaudet: mentulatiorem in hâc urbe nostrâ hominem esse putat neminem. Respondi hæc jactanti, *Calliæ* viro meo machæram esse latos octo digitos longam. Nihili eum esse hominem ad *Caviceum*, reposuit. Se quidem dolere sortem tuam & invidere; & etiàm gratulari tibi multùm; *Caviceo* penem esse ait longum digitos undecim, crassum verò, ut brachium habes, quâ cum manu committitur.

36 COLLOQUIUM III.

OCT. O monstrum! Et hanc omnem molem in corpus meum vi trudet? Pati potero? Jam cor dolet, cum venit in mentem quantæ me miseram ærumnæ maneant.

TULL. Ne tamen desponde animum: longitudine cedit *Callias Caviceo*; *Caviceus* profectò crassitudine *Calliam* non vincit: nam brachium hoc meum vides?

OCT. Video ædepòl. Cæca sim, nî videam.

TULL. In hunc modum illi mentula turgescit, cum irascitur ea in me: nunc tamen hæc machæra benè convenit in vaginam meam.

OCT. Quæ tandem illa est vagina tua victrix, fulminatrix? Velim scire.

TULL. Non tam discrepant pulices à pullis, quàm à meâ hæc tua. En; inspicere, intueri, explora.

OCT. Projice te in lectum, & statue supinam: nam videre probè nequeo, cum sedes.

TULL. Jaceo; intueri omnia diligenter. Utile id tibi, & mihi dulce.

OCT. Chasma video, quale *Curium* merfit, & absorpsit armis onustum, equo vectum, video. Admovebo manum; diducam latera: ma-

num etiàm totam liberè mittere intrò
possim , si velim. Digitum meum ,
quippe qui Venereus est , induere li-
bet , qui campum hunc omnem , quan-
tus est , pererret , de eoque nuntiet
mihi quàm latus , quàm altus , quàm
mentulæ commodus. Euge , ipsi im-
mò Priapo convenit , ah , ah , ah !
vel si quis Priapo mentulatio. Verùm
& nares afflat spiritus teter.

Talis sese halitus atris.
Faucibus effundens nares contingit odore.
Quàm malè olentes hic tuus hortus
fert flores ! Ex his pigeat Venerem
fertum fieri sibi , aut coronam.

TULL. Faceta es , cara virgo ; &
& falsè loqueris. Tu autem , qualis
nunc sum , & intrà paucos menses eris ,
postquàm pepereris ; & patebis im-
mensum , ut patere me vides ; & hia-
bit infima hæc uteri sedes , ut hiat mi-
hi ; & quæ nunc hac parte tam pura
es spiritu , quàm es ore , nocenti per-
flabis nares meas odore , manumque ,
si te contigerit , inficies. Hæc sunt
nuptiarum incommoda ; hæ sunt vo-
luptatum nostrarum accessiones. Sic ,
ne dubites , fiet,

OCT. Id quomodò fiet ? Cupio scire.

TULL. Postquàm hominis mem-

38. COLLOQUIUM III.

brum illud in suam excrevit magnitudinem, penetrat se eo furore in corpus nostrum, ut omnem locum conspurcet, contamine, polluat.

OCT. Sed promissorum te non capiat oblivio.

TULL. Intellego quid quæras; adsum: partem eam tam virilem, tam efferam, tam impotentem, variis laudibus prædicant quæ amant, quæ expertæ sunt. Ulla nec est experta, quin amet.

OCT. Amabo igitur vehementer, cum experta fuero.

TULL. Præclarè. Veretrum, *mentulam*, penem, phallum, taurum, machæram, pessulum, peculium, vasa, vasculum, pomum, nervum, hastam, trabem, palum, mutonem, verpum, coleos, scapum, caulem, virgam, pilum, fascinum, caudam, mutinum, noctuinum, columnam, appellatione partim propriâ, partim translatâ, vocant Latini. Græci varia etiâ vocabula: nam *phleps*, *kaulos*, *gonime*, *oura*, *krithe*, *peos*, *fathe*, *embolon*, *stema*, *surinx*, *kapros*, *tupos*, *kôle*, *rapse*, *anagkeion*, dicitur & *aphidos*. Extrâ rei Venereæ usum, iners & pendulus jacet homini nervus. Ad

eam verò rem arrigitur, intumescit, furit; in eam crescit magnitudinem, quæ nobis primùm incutiat vehementem metum; mox quidem acrem virginibus dolorem ferat; ac, post, devirginatis summam voluptatem, quæ & metum & dolorem longè superet.

OCT. De voluptate nescio, nec de dolore scire velim; utique de metu sentio.

TULL. Subtùs, & ad radicem ejus vasculum cohæret; *scrotum* vocant: pilis multis, crispis, duriusculis obnuptum & opertum. In eo virilitatis testes; iidemque nobis amoris ergà nos hominum benefici testes.

OCT. Non vidi, non audiui de his testibus. Expedi quid rei sit?

TULL. Globuli sunt duo, non adeò parvi, non exactè rotundi, admodùm duri; & quò duriores, èò aptiores ad libidinem. Quòd duo numero sint, *didymos* ob eam rem Græci appellant, & id nomen magni viri tulerunt multi. Fuerunt, quibus unum prætereà naturæ adjecit munificentia, ut tres haberent. Hoc in numero Agathocles fuit Syracusanorum Tyrannus, quem, idcirco *triorkein* nominârunt. Nota est eo nomine apud nos Coleonum gens

40 COLLOQUIUM III.

nobilis , quæ Bartholomæum illum Coleonem , Imperatorem summum in Italicis bellis , tulit. Omnes in eâ viri gente tribus testibus ad Veneris duella , ut præstantibus animis ad Martis certamina , vigent. Fortunatæ , quas uxores habent ! Nam in testium anfractibus ambrosii illius roris velut officina est , qui nos tam amicabiliter demulcet , & vulnera , quæ penetrando in corpus nostrum mutinus fecit , mirabiliter curat , diù ne doleant ; cui debeo pupulam meam ; cui debeo omnia gaudia mea ; cui se fert acceptum genus humanum. *Semen* vulgò vocant , & *sperma* ; alterum Latinæ , alterum Græcæ originis. In sulcos enim foemineos projectus , mox in hominem fingitur. Omnium animalium homo maximam seminis copiam emit. Quibus autem tres fabri in eam rem laborant , ut etiàm *Fulvio* , *Pomponiæ* meæ fratri , sanè eorum operâ foeminas abundantiori imbre proluunt , quàm quibus solum duo : & res , ut loquor , sic est.

OCT. Fortè & tres *Caviceo* insunt ; ità me ejusmodi roris pluvîâ totam ad usque ferè umbilicum aspersit , indusium madefecit.

TULL.

TULL. Vegetum juvenem & tuæ Veneris cupidum , cognata , turpe esset exsiccatis tibi vasis litare , Venerique tuæ. Reliqua persequar : liquor hic spumofus , albus , viscidus , veretri sputum , ab eo loco , in quo excocatus , perfertur ad summum virgæ caput ; moxque propellitur tanto impetu , ut tres etiã pedes longè à se evomat , qui ejaculatur. Igitur cùm opus ad finem venit , post multas concussiones ; tam rapidè in imum uterum projicitur , ut quibus sensus fœminis non penitus torpescit , impeti , & igneo intrò imbre rigari magnâ sentiant cùm voluptatis titillatione. Verba defunt , *Octavia* , quibus aptè satis eam voluptatem depingam. Tute tibi dixeris intrà paucas horas.

OCT. Scilicet ex summo virgæ capite fluant hi lactei rivi ? Priapo quidem caput esse non negem , qui , quòd mentulatissimus esset , Lampsacenos inter homines esse desiit , nempè ut Deabus proximus esset , ut audiivi à te. Sed illi hominum membro caput etiã esse nesciebam , quæ homini cuilibet duo esse capita , inepta , nesciebam.

TULL. Et fuerint profectò beati ,
Pars I. D

42 COLLOQUIUM III.

fortunatique , ac summâ inter Heroas gloriâ , quibus etiâ fuerint tres penes. Extremam penis partem in oblongum effictam , vocant *caput* , balanum & *glandem* ; & quam , si summis digitis compresseris , tantum abest ut dolore afficias ullo , quinimmò dulciori pruritu affeceris. Nec ullâ faciliore breviorique viâ ad Venerem tuam , cùm œstro percita ardebis , *Caviceum* adduxeris ex alienissimis etiâ ab hâc cogitatione cupiditatibus. Et operitur pileolo id Priapi caput ; *præputium* nominant ; quem vix superbus ille deponat noctuinus , nisi ut te salutet , aperitoque capite dominæ aulam subeat.

OCT. Mirifica es : te audiendo , nulla unquàm me capiet satietas. Itâ , ô utinam ! nec *Calliam* tecum dormientem.

TULL. Connivent jam mihi mei oculi somno , quæ longæ vigiliæ sum valdè impatiens. Ideòque sic loqueris , ut locuta es , quòd animadvertisti me somniculosam eloqui , quem tecum habeo his de rebus , sermonem.

OCT. Noli somnum tenere , amabo ; admitte , qui tibi jucundè blanditur.

TULL. Per Venerem tuam &

meam, atque adeò *Cavicei*, opus est tibi magis somnus quàm mihi; nam, proximâ nocte, nec eum videbis, inter *Cavicei* complexus, oscula, compressiones, subagitationes, furores. Refice corpus tam tenerum, tam molle; ad id certamen te para fortiter ineundum.

OCT. Faciam uti vis; verùm me major tuæ valetudinis cura tenet quàm meæ: obdormisce jam nequidem verbum mittam.

TULL. Osculum impinge mihi; id mihi viaticum erit ad quietem.

OCT. Tibi & os, & labra, corpusque totum dedo. Quos volueris ex me, fructus cape; tua sum.

TULL. O basia, quæ Jupiter invideat mihi! O gratos complexus! O illecebrosos tactus! Permitte ut, composito intrâ papillas tuas ore, manu alterâ ad hortum tuum missâ, alterâ ad nates illas duras & compactas affixâ, sic obdormiscam, ut Mars cum Cypride suâ dormire solet. Cùm somno soluta fuero, quâ fide cœpi, quæ supersunt, repetito sermone, eloqui pergam, dulcis virgo, hera mea.

OCT. Loquacior es, quàm è re sit; tace & obdormi; age quod agis.

COLLOQUIUM IV.

DUELLUM.

OCTAVIA, TULLIA.

TULLIA.

NON possum dicere, quàm optimè recreata sim hoc tàm longo somno, qui septem per horas continuas artus meos occupavit. Tu verò, *Octavia*?

OCT. Ego verò ab horâ evigilo, quam somnii horrenda species è somno excitavit paventem trepidantemque.

TULL. Narra somnium, si lubet.

OCT. Videbar mihi cum *Caviceo* esse, *Tullia*; sub salicum ramis, qui nos ab æstu Solis tuebantur, in opacâ & viridi Padi ripâ, deambulare. Suavissimis deliniebat aures animumque meum quæstibus suis *Caviceus*, quos præ amore fundebat. Suavium petebat, negabam; suadebat darem, dedi; cepit. Cùm prætereà in finum meum manum alteram dmitteret, altero brachio complecteretur; tuâ ope, tuâ operâ, ab ejus me vix complexu explicui. Exsoluta in fugam me dedi;

sequebatur ; at cùm jam esset comprehensurus , os obverto : hem ! *Tullia* , quid monstri video !

TULL. Lupi invaserant in *Caviceum* , lacerabant amores tuos ? An se gladio transfixerat ?

OCT. Bona verba ! Potius ipsâ suâ me machærâ transfigat.

TULL. Faceti oris , falsi animi puellam !

OCT. Video in foedissimum animal mutatum ; Satyris , quales in pictis tabulis videmus , quàm simillimum , sui dissimillimum. Horrebat pilis totum corpus ; in capite , duplex ad frontem excreverat hircinum cornu ; in longum finiebat acumen. Aures verò , frons , oculi , nasus , vultusque totus *Cavicei* erat. Pilulum intentabat mihi longius , crassiusque duplo , quàm homini est sub Veneris signis merenti ; cætera in hircum desinebant. Ruebat in me , stuprum poscebat , ori os admovebat. Quid plura ? Tàm insolens rei facies me terret. Quid verò id mihi mali portendat , tu , tàm docta , potes dicere.

TULL. Et possum dicere , cognata ; & dicam suo tempore : nam impræsentiarum nihil interest tua scire.

46 COLLOQUIUM IV.

OCT. Nec me sciendi cupiditate
finas diutius torqueri ; hera mea ,
sponse mi , *fuit si tibi quicquam dulce*
meum.

TULL. Dulces alieni amoris fruc-
tus , florenti tibi & teneræ ; at *Caviceo* ,
non dolorem , sed injuriam violati
thori portendit id somnium.

OCT. Absit longè à me hæc igno-
minia !

TULL. Eos homines , quorum ux-
res , non honestâ Venere , ab aliis ho-
minibus , per libidinem , se subigi pa-
tiantur , hircorum & cornutorum nu-
mero cedere vulgò aiunt.

OCT. Audivi ut dicis. Igitur in eam
ego perfidiam lapsura sum ? Mei cor-
poris non uni solùm *Caviceo* usum da-
bo ? Mortem antè oppetam , quàm id
admittam in me flagitii. An te alienæ
etiàm libidini subjecisti ? Absit me
credere : absit etiàm de me quidquam
simile speres.

TULL. Confabulabimur de his ,
cara virgo , aptiori tempore , post-
quàm deposueris virginitatem ; & te
Caviceus , per aliquot menses diù noc-
tùque conculcaverit , permoluerit ,
protriverit. Alio tempore , & scio ,
alia mens erit.

OCT. Mutasse te mentem omnino oportet, nec in eâ nunc esse sententiâ, in quâ eras cum nupsisti *Calliæ*, quæ fers id de me iudicii.

TULL. Quis probro vertat invictam necessitatem, si in eam te fata amentiam agant, si me egerint, à quâ ne Minerva quidem se expediat? Sed de *Caviceo* vidisti aliud nihil in somniis?

OCT. Penitus nihil; & pervigil facta, altiori dum teneris sopore, quæcunque ex amoris arcanis dicendo retextisti, hætenus cum animo meo revolvebam.

TULL. Hæc tela textitur *Caviceo* tuo, non matri quæ te erudiendam mihi dedit. Quò doctior è complexu meo in *Cavicei* transibis amplexus; eò gratiores ex tuâ Venere capiet fructus. Sed, qui sint ii fructus omnes, aves scire; & aveo dicere ego, quorum, post hanc noctem, incredibilem senties suavitatem. Jàm nosti in corpus tuum, quâ rimas agit has duas, quas descripsi, inter femora tua trudendum illud pilum, quod te perforat ad septimam usque costam.

OCT. Rides, *Tullia*. Qui fieri id possit? Per ludibrium narras.

TULL. Quidquid id est; machæram

48 COLLOQUIUM IV.

illam suam , quâ vir est , impinget in eam corporis tui partem , quâ fœmina es. Sexus sexui commiscebitur , ut videri jam unus possitis in eâ conjunctione , qui duo verè estis. Hoc quidem modo , ea res tibi agetur omnis.

OCT. Cupio , metuo scire ; opto in amplexus *Cavicei* venire , metuo mihi cum venero.

TULL. Principiò , injectis brachiis , quasi vinculis , ita ut elabi non possis , nudus nudam arctissimè constringet.

OCT. Narra verò , soror , de *Calliâ* , ut jure suo tecum usus sit , cum data illi uxor es : nam de *Caviceo* nihil habes certi dicere.

TULL. Satisfaciam desiderio tuo : & lapidea esses , si , ex eo ludo quem lusit mecum *Callias* , cum virginitatem mihi excussit , quis etiâ tibi lusus ludendus sit cum *Caviceo* , minimè perspiceres. Ac , nullo unquam tempore , tam gratæ noctis joci ex memoriâ meâ excident.

OCT. Stertunt etiamnum omnes domi ; Sol , naturæ oculus , dierum pater , gravem videtur aperire oculum in terras ; mortalium oculi silenti somno & molli natant in quiete ; profundum ubique silentium. Tuta nobis
omnia

omnia colloquentibus & colludentibus.

TULL. Utiquè. Postquàm me collocasset nudam in lecto mater, sudarium ad caput meum pulvino subiecit; osculum *Calliæ* tulit & mihi; *Calliam* jussit, ut, se coràm, suavium mihi jacenti & multo rubore suffusæ daret: abiit; fores cubiculi occlusit, & clavem abstulit secum in cubiculum suum, in quo è nostris affinibus multi, &, in eo numero, *Pomponia* mea.

OCT. Illam dicis quæ tibi, ut ætate proximâ, ità familiaritate intimâ, sodalium tuarum tibi semper fuit carissima.

TULL. Si venustatem, si lepores, si ingenium nosceres mulieris, amares *Pomponiam* æquè ac amo. Paucos antè menses, nupserat *Lucretio* juveni, animi dotibus, corporisque donis præstanti. De re hâc omni planè certio-rem fecerat; docuerat quid primis in conflictibus ferendum mihi esset, quid me facere deceret, quid loqui. Demùm fecerat; ut nequidem minutissima quæ ad Venerem pertineant nescirem: multis has nostras voluptates commendârat, quæ, per Junonem meam, alias omnes longo in-

50 COLLOQUIUM IV.

tervallo prægrediuntur. Igitur, parata instructaque, parem meum expectabam, non inferior animo, si, inferior viribus, abiisset modò pudor.

OCT. Sed cui rei id sudarium ad tuum cervical ?

TULL. Videbis.

OCT. Nudam sanè decubuisse te illâ nocte cum *Calliâ* non miror, quæ sciam matrem meam, noctes omnes, nudam cum patre cubare.

TULL. Ardorem illum tuum noscendi, quæ te utique nosse multum interest, parùmper sustine. Audies à me omnia, suo quæque ordine. Ut secessit mater, & me soli sibi vidit *Callias* in hac Veneris arenâ commissam, vestimenta tantâ abjecit festinatione, ut mihi, priusquàm exutum vestibis crederem, nudus adstiterit ad interius spondæ latus. Lucebat cubiculum quasi medio die, cereis candelis hæc illâque distributis. Vidi corpus egregium, candidum, succi plenum. Cum verò, pudorem simulans, dejicerem oculos, vidi illi egregiè etiàm & magnificè pendere penem; identidem penis caput sustollebat, quasi mihi, honoris causâ, minister voluptatis meæ, assurgeret. Mox de-

jicit tegumenta quæ me in lecto invol-
vebant; nam, Junio mense ineunte,
nuptias fecimus; nudam prostituit
oculis suis. Ego, manu alterâ papillas,
alterâ hortum meum ab eo tueri, &
ab hâc luce eximere: ille manum
alteram & alteram vi amovere, pa-
pillas attrectare, & sulcum expansâ
dexterâ occupare, in quem mox ara-
trum erat immissurus. Interim omnem
venustatum harum florem in unoquo-
que membro corporis intentâ oculo-
rum acie pererrabat; basiis oculos, os,
genas, collum, papillas, ventrem cre-
bris premebat. Dehinc medium in-
duxit digitum meum in hortum, eo
consilio, (nam ipse postea non nega-
vit in pleno complexu) ut de virgi-
nitate meâ certior fieret, habiturus
scilicet digito fidem, quam pilum, ut
erat magnum & crassum, facere verè
posse non putat.

OCT. Vide hominis malignitatem.

TULL. Nec, quod ad hanc rem
pertinet, differt homo ab homine.
Curiosi sunt omnes æquè ac unus: tu
ipsa experta es à *Caviceo*. Condonanda
est illis, qualis est, hujuscemodi sus-
picio. Certè castæ puellæ mens multo
gaudio cumulatur, cum videt inveniri

52 COLLOQUIUM IV.

in se incorruptum florem ; ac maritum id etià ipsum mirificè delectat , cùm invenit : nam , ut verum fatear , cara virgo , quæ sunt veræ virgines , ut tu es , ut ego eram , virginittis certissimam habent semper in eâ parte , in quâ residet , probationem. Flos ille pudoris , quem *Hymenem* , quem Eugium vocavere veteres , virginem monstrat in quâ se ostendit : etenim à quâ abfuerit puellâ , ità ut percipi non possit , ab eâ etià longè abest virgo : si hominem non est passa , illi tamen fuit libido sua , procul dubio , pro homine : virgo virginittatem eripuit sibi ; vim à se passa est.

OCT. Fecisti , ut intelligam , quomodò ipsa se virgo devirginet.

TULL. Adjiciam alia benè multa ; sed suo ordine. Cùm tam parvo aditu id mihi ostium patere sensisset *Callias* , ut homini hâc iter probè intelligeret nondum fuisse , projecit se in lectum , me complexus ; aggressus est suavissimis verbis compellare , suavissimis jocis incendere ad Venerem.

OCT. Obmutueras , stipes eras , saxum eras , quæ tam lepida , tam faceta , tam ingeniosa es ?

TULL. Æstuant ex pectore ducta

suspiria pro verbis erant; repellebam,
revocabam; fugiebam, accedebam;
pudor mihi restinguebat libidinem, &
inflammabat;

Irritaturque retenta,
Et crescit rabies.

Sensit *Callias* ignescere me vel invi-
tam. Agedum, *Tullia* mea, inquit,
noli invidere foelicitati meae, quae à
te tota pendet, quae in te tota est.
Hortum tuum amoenissimum sine,
domina mea, subeam: hoc, quod in
te est. Veneris & Cupidinis domici-
lium aperi ipsa tu mihi. En clavim,
sic loquebatur subridens & manum
meam laevam peni admovebat. Pete-
bat apprehenderem; negabam. Quid
times, aiebat, si precibus meis obse-
queris in gratiam meam, quae tota
mea es, & quod multò satius est, quae
vis esse? Volo equidem tua esse,
repono; sed his noli foeditatibus pol-
lui, ut digna sim laudibus tuis. Quis
hic amor tuus, si me amasti, ut con-
tamines? Odio similior hic est amor
tuus, quàm amor. Te capiat mei mi-
sericordia; tangant animum tuum hae
lachrymae.

OCT. Lachrymas fundebas?

TULL. Lachrymulae cadebant quae-

54 COLLOQUIUM IV.

dam ex oculis. Etenim, inquit, *Tullia*, si me amas, cum pudore hoc tuo importuno, per hanc noctem, facias inducias. Nuda nudo audes amplius pudicitiam tuam commendare? Deinceps magis nunquam pudica eris, quam cum ostendes nulli prorsus per te pudicitiae locum esse, in hoc geniali nostro thoro, quæ tuo officio, quæ voluptati meæ adversetur. Nam voluptas tibi mea pro officio omninò esse debet. Omnibus prætereà sis nive frigidior velim; mihi passere salacior. Igitur, quod à te peto pro jure meo, id volo ultrò citròque facias. Interim mirabilem in modum salax illi cauda creverat, & inquieta femur meum alterum verberabat.

OCT. Heu! metuo tibi; contremisco ad tua vulnera.

TULL. Ad ineptias abis, nugax; audi rem seriam seriò; ut debes, si sapias.

OCT. Ah, ah, ah!

TULL. Nec plura; inserto intrà femora mea femore, primum, quasi cuneo injecto, sic viam toti corpori intrà femina mea fecit. Ascendit in me, & pectus pectore compressit. Tunc, quid negem? Me vehementi

metu perculit novum hoc & inu-
sitatum pondus. Ille, manu alterâ
temperans Priapi amentiam, fori-
bus meis balistam applicuit; virginea
inter cadurda Priapi caput indidit;
& mox, facto impetu, quasi ex alto
irruens, impulit se in me magno nisu.
Attamen profecit nihil, quod com-
pactior esset munimenti agger, vali-
dissimum vallum. Primâ secundâve
concussione, ne unguem quidem la-
tum in castra se penetravit: ad ter-
tiam verò quartamve, exhalato spi-
ritu, sensi Priapum defecisse & esse
resolutum. Priapi spiritus utique est
semen illud & proli & voluptati sa-
crum. Id, ductâ quasi cataractâ, in
meum ostium pleno ore evomuit.
Hæc velut velitatio quædam fuit;
non iusta pugna. Nihilominus sensi,
etiâ tùm ad vehementes illas con-
cussiones, acrem in illâ parte dolo-
rem, ob difficultatem aditûs, pilo
fortiter adacto.

OCT. Continuisti vocem, ne erum-
peret in clamores?

TULL. Sustuli quidem clamorem,
eumque satis altum.

OCT. Sed cùm citiùs absolutum
fuerit opus, quàm benè institutum

sentires , nùm clamasti ex composito ?

TULL. Repressi continuò vocem ; continuòque defiliens *Callias* , alacer & ridens , secundùm corpus meum projecit corpus. Sed , uno femore superimposito femori meo , caudam fallacem ità statuit , ut ad umbilicum ferè meum pertingeret ; & identidem , guttatim stillans , totum id spatium complueret. Tunc sudarium (nam ità jusserat mater) cepi , quod sub pulvino meo miserat ; & primùm *Calliæ* mentulam deterfi , dehinc hortum meum , & uterum totum quem irrigârat : ac cùm detergerem *Calliam* , osculabatur me , ardentissimè furebat , novas iras intentabat. Sed ex eo liquore , quem infuderat intrà latera virginalis mei , magna pars defluerat in lintea , notisque infecerat quas non eluerem. Ex eo tam abundanti profluvio , multa facetiarum , posterà luce , argumenta cepit , sicut ex cruore virgineo , cujus venæ per lintea tota ductæ.

OCT. Sed dixisti tunc non altè tibi infixum fuisse *Calliæ* mucronem.

TULL. Velis tibi altius infigi ; & mihi quidem post infixus est ; & ex

eo vulnere vis sanguinis. Hanc enim post velitationem, paululum requievit *Callias*. Moriar, mea *Tullia*, dicebat, ni te plus oculis amem, plus vitâ; nihil unquam pulchrius videri potest inter mortales. Dea es, an fœmina? Quàm tibi turgent ubera mediocri tumore, quàm dura, quàm à se apto intervallo diffusa! Ea verò manu tractabat; dein osculis impetebat papillas, ore apprehendebat, leniter mordicabat, labiis fugebat. Id me facit, ultrà quàm putassem, permovebat ad libidinem; æstu inflammabat, qui me totam urebat. Tunc & manum inter femora mea demittebat, digitis ludebat in lanugine pubis; mox labia cunni comprimebat, digitis dehinc diducebat, digitos intrò unum post alium inferebat, totum in me Veneris œstrum ingerebat. Averte, dicebam, hanc tuam incendiariam manum; secede; quid me vexas? Ille exultare, quod faterer me incendi. Lævam manum meam arripit. Venerream hanc tibi facem incendio, inquit, quæ incendium illud quod excitat, restinguat. Jubet eam facem capiam; jàm, audacior facta, quia cupidior, capio. Vix eam manu

58 COLLOQUIUM IV.

complecti poteram. Horrui duram ,
rigidam , ardentem. Hoc , inquit , sum
diffisurus cuneo hoc ostium tuum tam
adstrictum , tam compactum & angus-
tum. Maeste animo , mea nympha : in
eam spem te potiundam mater tradidit
mihi : si , cum revertetur ad nos , te
reciperet à me tam integram quàm
dedit , generum ignaviæ incusaret ;
generum me negaret sibi , qui tibi ma-
ritus non fuisset. Pati non potero ,
repono ; occides me , si tam grave
pilum intrà corpus meum velis totum
condere. Tute ipsa , inquit , dux esto
ad prælium ; ipsatu torque tuis mani-
bus id pili quicquid est in scopum ille-
cebrosum , quem ipsi amor posuit &
Venus. Rogat ne elabi sinam è manu
meâ ; obsequor. Conscendit iterùm :
ego ostio meo applico quod subingre-
diatur auspiciis meis ; è femoribus meis
alterum , intrà quæ se conjecerat , in
altum tollit , manu suppositâ alterâ ; pi-
lum ostio admoveo ; pulsare ille magno
nisu cœpit. Conquassationes forti ani-
mo , etiàm vehementissimas aliquot ,
fero. Pilum primoribus digitis tribus ,
ne à rectâ viâ exeret quæ in hortum
ducit , contineo firmum & stabile.
Mox nervosius furere cœpit *Callias* ;

tantoque impetu contorsit in me pilum, ut per vim penetraverit se in uterum meum duos digitos latos.

OCT. Abfuit omnis doloris sensus?

TULL. Sensi difficillimum toleratu. Me necas, *Callia*, aio, vociferor miserabili voce. Jam non clamor, sed ejulatio fuit. Nec prætereà movebatur. Ego telum traho; subirasce ille, increpare turpem & insolentem, ut loquebatur, licentiam. Demùm restituere pilum cogor in eum locum, à quo diverteram. Sed illicò lacteum imbrem, dulce lenimentum vulneri quod intulerat, defluere ex eo tubo sensi in hortum meum. Resoluta est & elanguit pars illa effræna & impotens. Datæ mihi breves induciæ.

OCT. Imber ille in intimum hortum tuum defluxit?

TULL. Haudquaquàm, dulcis virgo, ne guttula quidem. Extima ora hoc solum rore inspersa est. Ubi exscendit *Callias*, petit ut se abstergam; mox conqueritur de me. Si me amares, *Tullia*, dicebat, non negares, ut facis, misero, qui amore tuo ardeo, veros amoris tui fructus. Amo te, respondeo, & perduto amore: sed

60 COLLOQUIUM IV.

miseram quæ me vis facere in hac laniênâ ? Nescis, subjicit, istam corporis partem non jam esse tuam ; sed, pleno & indubitato jure, meam ? Quid me prohibes rebus meis liberè frui ? An decet bonis instructam litteris, ut tu es, mea conjux, meæ deliciæ, sui muneris adeò esse negligentem ? Nam tui muneris est, mecum non contendere de his Veneris muneribus. Ah ! *Callia*, replico, etenim, si nosceres quàm molestus ille sit dolor quem infligis mihi, te misereret *Tullia*, si *Tulliam* ames. Decorus & honestus tibi est dolor, subjicit: quò acrior tibi videtur, eò honestior videberis. Sed diuturnum non erit quod dolet ; id verò solùm erit diuturnum, quod te in posterum quàm maximè delectet. Demùm vitio tibi vertetur, quòd tantam copiam prolifici seminis intrà sulcum non exceperis, quo scillicet pater fieri potui. Crimen est, crede mihi, quo scelestius nulum : ipsa necas liberos tuos & meos, antequàm nati sint ; animam adimis quam non habent. Scelerata est flagitiosa impatientia tua. Ad hæc ego : tecum, dulcissime conjux, nolim de hac re movere controversiam.

D U E L L U M. 61

Me ream fateor; ignosce; obsequen-
torem habebis; feram omnem ærum-
nam immoto animo & corpore, ut
tibi gratificer. Nam, quæ tua illa est
protervia, pupula mea, inquit, ut
quæ omnes, in omni conditione,
etiã te multò juniores quæ nuptum
eunt, quotidie patiuntur, effugare
posse arbitreris? Liberam te nihil
præstare potest ab hoc stipendio.
Docta es litteris Græcis Latinisque;
& te habes, ac si esses è stolidarum
& ineptarum numero. Tunc ego ri-
dens: Dea Pertunda, opem fer: quid-
quid jusseris me esse, ut libidini tuæ
anciller, constanter ero; sed video
quidem me mox pertusam fore, si
Pertunda aderit. Risit vehementer
Callias, ità ut risum è proximo cubi-
culo audiret mea *Pomponia*. Et sedato
risu, nunc ait: para te ad proximum
hunc conatum; insanire in te incipit
mentula mea mihi. Cùm me effudero
in amatum istud pectus, brachiis am-
plexere me; nulla res complexum
tuum solvat; fac omninò quod ju-
beo, si me vis maritum; quod rogo,
quod peto, si amantem. Quin etiã
tolle quàm altissimè poteris crura, ità
ut lepidissimi pedes, admotis calcibus,

femora

62 COLLOQUIUM IV.

politissimas tibi nates exosculentur.
Promitto me facturam.

OCT. Et stetisti promissis?

TULL. Maeste animo, inquit; op-
peterem ipse pro te lethum, & im-
patientia tua amori meo pugnat! Hoc
in conflictu amorem mihi tuum tes-
tari, & maximè potes, & omninò
debes. Venerem mihi malim habere
iratam, quàm te, inquam. Interclu-
sit mihi os osculis, & rursus alacriter
conscendit. Tollo quàm altissimè fe-
mora, amplexor quàm arctissimè;
tunc ad portam lanuvii admovit fa-
cem; interiùs diducit digitis vulvæ la-
bia; mittit intrò caput; mox totis
viribus incumbit in me, & in semi-
hulcam meam corporis partem hastam
impulit. Ad primos concussus infixus
est mucro: sensi enim multò altiùs
ingressum, quàm antea fuerat. Dis-
cerpi me credidi; in longam ejula-
tionem erupi, & erupuerunt ex oculis
meis uberes lachrymæ. Paulisper res-
titit *Callias*: & hanc tibi moram con-
cedo, *Tullia* mea, inquit; ecce me-
dium ferè itineris confeci spatium:
vide tu ipsa. Manum meam illuc ad-
duxit, periculum ipsa facerem, an
mentiretur: monet quod superextabat

nullo ferè labore trudi posse si faveam. Superextabat media admodum veretri pars ; sed ea crassior. Tunc vibrat linguam in os meum ; & eodem temporis puncto pilum adigit in perniciem meam. Ejulo , vociferor ; manant ex oculis lachrymarum rivi : Hei mihi ! dicebam , me necas ; tempera parumper tibi ab hoc impetu tam sævo , tam fero. Nec tamen amplexus solvebam ; nec projeci femora. Aditum ingredienti , hoc corporis mei situ , expediebam. Ultimo tandem conatu perficit , ut totus intrà vallum meum subiret hostis ; sed concussu qualem sustinueram nullum. Contremuit ad hunc impetum lectus , ità ut disiectum crederent in contiguo cubiculo. Clamorem tunc sustuli , qualem tolleret , qui intrà viscera hastæ summum mucronem excepisset. Mea es , inquit , è castissimâ virgine castissima mulier. Cæterum nihil , quod timeas , amplius habes ; aperta est tibi & mihi via , quâ eamus ambo ad voluptatem. His dictis , subagitare cœpit ; nec amplius dolebat , quod quidem me provocaret ad querelas. Momento sensit libidinis œstrum adventare : *Tullia* , inquit , mox horto tuo intimo Vene-

64 COLLOQUIUM IV.

ream aquam irroro; osculum figo, cum primum defluet. Vix dixerat, osculum dedit; & imis me sensi præcordiis irrigari calido & copioso sanguine: sed si levem titillationem exceperit, nihil omninò in eâ re fuit quo delectarer. Ille basiis crebris, subagitationibus, murmure suo testabatur mirificâ se perfusum voluptate, quam in eo loco nactus erat, quo penetraverat caudam suam salacem. Operè perfecto, non tamen desiliit de equo. Compensabo nunc jacturis meis, inquit, hoc lucrum, *Tullia* mea dulcissima, quandoquidem arcem pudicitiae tuæ obtineo. Faciam quod victores solent. Ego ad eum: quid solent victores, amabo, mi *Callia*, qui me victam habes in potestate? Mancipium, si volueris ad obsequium, liberam, si volueris ad honorem. Arcem, cui eripiendæ tot labores insumpsi, tantum sanguinis effudi, tam citò, ac putabas, non deferam tibi vacuum: volo scias me vicisse, & agnoscat imperium victricis mentulæ diffractus & laniatus tibi cunnus. Sanè, aio; laniatus, non dubito quin sit, & miserè laceratus, è cujus ore tam parvo fecisti antrum tam amplum. Me miseram!

ram! jam me sentio portâ patentior-
 rem. Etenim, quò minùs pateres,
 inquit, ego eò magis paterer. His
 dictis, sensi intrâ viscera mea succres-
 cere mentulam *Calliæ*, quæ, tabe pro-
 jectâ, flaccida & elanguida, paulò
 antè pars minima fui esse videbatur.
 Jubet bono sim animo; ut benè va-
 leam quærit. Nihil mihi, quod præ-
 terea doleat, superesse respondeo.
 Gaudio se ob id multo capi ait; &
 impingit suavium. Sed tu, ut volup-
 tatis meæ particeps fuisti? Nullius
 particeps fui, refero. Quis potuit
 inesse, in hoc sævo conatu tuo, quis
 voluptatis gustus esse potuit? Muta-
 bis modò sermonem, *Tullia*; & fate-
 beris Veneri nihil esse inter mortales
 dulcius, subjicit; sed & hunc etiàm
 mihi laborem concede; ut agito ego
 nates deorsùm, tolle fursùm, & agita
 quàm vehementissimè poteris. Pote-
 ris autem, si quæ alia, juvenis, ve-
 geto corpore, viridi & robusto. Ne-
 go motûs, qui mihi sit tam insolens,
 nosse rationem. Ille jubet, propellam
 fursùm versùs hunc corporis trun-
 cum; propello: jubet rem repeti vio-
 lento impetu; obsequor. Quid plura,
 mobiliiores mihi nates effecit, quàm

66 COLLOQUIUM IV.

S. ipse haberet : ut me videt satis doctam , rogat ut ne meis lateribus parcam. Concutit vehementer ; resilio vehementius ego. Subsultibus conquatio subigentem ; totis me viribus urgebat ; ita totis ego viribus recutiebam in me ruentem. *Sus*tabam ego ; cevebat ille : & crissantibus inguinibus mixti videbamus minari cubiculo ruinam : contremebat certe lectus cum tanto strepitu , ut is longè latèque exaudiretur dissipatus strepitus. Anima , Venus mea , dicebat , quàm me foelicem facis ! Quis me mortalium beator ? En , en ! anima mea , colliquesco ; advenit summa voluptas. Sentio , inquam , hei mihi ! quid hoc est quod sentio , mi *Callia* ?

OCT. Me enecas hoc sermone ; in expectatione tantæ voluptatis , ecce emorior.

S. TULL. Compressit me arctius *Callias* ; promovit in uterum meum eâ vi caudam ardentem , ut etiàm videretur velle se totum in corpus meum immergere : defluxit tunc in me deliciosus imber ; & simul sentio etiàm me liquescere , sed tantâ & tam incredibili cum voluptate , ut , nullâ ampliùs , in hoc Veneris furore , habitâ honestatis ra-

tione, urgerem ipsa *Calliam*; sub-
tibus crebris fatigarem; rogarem ut
properaret: ità defecimus, resolutis
quasi artubus, ambo, eodem tempo-
ris puncto. Et puto, si Venus ipsa
confligentibus agonothea adstitisset,
cui lauream concederet fuisse dubita-
turam. Animam, quam, in hoc cursu
reciprocando, penè ademerat longa
pugnæ contentio, vix receperamus;
cùm audivimus, clavi ad seram ad-
motâ, portam patefieri: & simul ma-
ter & *Pomponia* lætæ se in cubiculum
proripiunt; fores post se claudunt, ne
quis ingrederetur unâ, pessulo obdito.

OCT. Non quali obdiderat fores
tuas *Callias*? hem, hem, hem! Et
mater & *Pomponia*, de eo sibi habendo,
nunquid altera in alteram colliti-
gassent? hem, hem, hem!

TULL. Salsam te, quæ intrâ paucas
horas pessulo obdi fores tuas senties
bilibri.

OCT. *Est hic, est animus pili con-
temptor (& ille)*

*Qui cunno benè credat emi, quo tendis,
amorem.*

Sic immutasti ipsa Virgiliana hæc duo
carmina. Emam, equidem, meo puro
puto amorem *Cavicei*, & hujusmodi

68 COLLOQUIUM IV.

oblectamenta. Persequere filum narrationis tuæ.

TULL. Tegumentis quæ ad pedes dejecerat à principio *Callias*, ocius obductis, diligenter corpus operui *Calliæ* meumque, ne, hoc visu, oculi matris offenderentur: nam de *Pomponiâ* minor cura, cui tam sim nota, quàm tu mihi. Mater accurrit in complexum *Calliæ*: mi fili, ut probè militasti? Victorem te vociferationes *Tulliæ* meæ testificatæ sunt; de tuâ victoriâ, tibi gratulor & *Tulliæ*. Si non vicisses, nupta vidua esset. *Pomponia* verò, injectis ulnis, amplexabatur me; & lachrymis irrorabat ora. Quàm te dirè habuit hic lanio, inquietabat summisâ voce! Cùm te audirem, soror, ejulantem, maledictis infectata sum inconsultam nebulonis libidinem. Ut se verò res habent? Optimè, inquam: difficillimâ tandem viâ, ad delectationem veni, quam quærebam. Per lethi medios cruciatus, ad vitæ perveni plena & summa gaudia. Mulier facta es, subjicit? Ego verò, facta sum; & cùm gaudia reputo mecum, quæ jam semel cepi ab virginitate cassâ, miror tam nullo pretio tot bona venire. Diem malim deinceps absque

folis luce, quàm noctem absque Veneris usu. Benè est, abundè est, inquit; & sanè, his quæ non fruitur puella Veneris donis, vivam, puto, vitâ non frui. Et continuò ad *Calliam* accurrit; eique suavium dedit, Imperatorem suum vocans, cujus sub signis Venus tam citum, de virgine tam purâ & tam inimicâ, triumphum egerit, hostibus cæsis Eugio, Nymphis, Hymene. Scis *Pomponiam* litterarum studiis esse imbutam. Mater aromatis vinum, in argenteo scypho benè grandi, *Calliæ* dedit bibere. Hoc, inquit, recreabit pectus tuum, & reficiet vires, fili: sed, si me credis, dabis te quieti; satis gloriæ, hac nocte, partum habes, qui virginitatem *Tullia* occisione delevisti. Me autem conditas nuces tres, quas attulit, edere iussit; & ad aurem insusurravit obtinerem à marito, ut per horas aliquot requiesceret; opus illius valetudini esse somnum, & ab hac palæstrâ quietem. Post, utraque abiit. *Pomponia* precata est, cùm valediceret *Calliæ*, novos animos, novam alacritatem; mihi patientiam laboris & invictum robur. Intereà, dùm mater & *Pomponia* loquebantur, materque componebat

70 COLLOQUIUM IV.

lintea & tegumenta; *Callias* subitùs, protensâ adversum me manu, mammas, ventrem, totumque, in quo pugnaverat tam fortiter, Veneris campum pererrabat. Itaque, restitutis momento temporis viribus, cum *Pomponiam* recedentem revocasset, volo testis sis ipsa, tu soror, inquit, quam dirè habeam dominam meam, sororem tuam, ego nebulo. Et eâ inspec tante, adfilit in me, telumque suum immane in uteri mei ulcus impressit. Recruderunt ad vivum vulnera quæ fecerat; & acutissimo dolore puncta, infremui. Ah! *Pomponia* mea, opi sis, clamo; advola. Ille verò horribilibus concussionibus agitare me & lectum quaterere. Ad hæc, *Pomponia* materve cachinnantes proripuerunt se foras fessinò. Post aliquot succussus, eosque vehementes, evanuit dolor omnis; acerrimaque successit titillatio, qualem non cogitarem. Nates motito, superequitantem *Calliam* imitata. Ad eum motum, quem ciebam jam ultrò, suavio dato, gratias mihi egit, quòd rem facerem sibi gratissimam. Hic cursus paulò longior fuit, quàm alii fuerunt. Demùm me semine proluvi in intimo utero sensi, & simul excerni ex

me nescio quid , quo dulcissimâ velut prurigne titillarer. Ad hoc gaudium nihil accedere posse nuntiârunt omnes mihi mei sensus , quo majus & jucundius fieret. Re patratâ, eduxit è conchâ meâ fascinum jâm capite summisso inglorium. Volui sudario detergere : nihil opus est , inquit *Callias* ; æquè mihi sicca & pura est mentula , ac si in hac voluptatis palude non natasset. Protinùs attrectavit manu cymbam , digitum immò medium immisit intrò ; siccam invenit vulvam , non temulentam. Faveant Superi , inquit *Callias* ; ex hoc congressu , procul dubio , anima mea , utero concepisti. Meum tuumque semen matrix illa tua , quæ mihi liberos debet , omne imbibit. Fatere , cor meum ; nùm , quam cepisti , prætergressa tibi visa est voluptas omnem voluptatem , quâ unquàm sis per vitam tuam perfusa ? Fateor , inquam ; sed quod præcipuè tam incredibilis mihi oblectamenti titillationem intulit , cogitatio fuit , quæ me etiàm sola plurimùm delectare possit , abs te illam mihi venire , è tuo corpore in corpus meum illas fluere delicias. Osculatus est : & quiesce , inquit , paululùm , mea *Tullia* , donec

72 COLLOQUIUM IV.

excitem te ad nova prælia, & novis gaudiis impleam tibi tuam navim. Fatigatos invasit amicus sopor, tresque continuas per horas tenuit & jovit. Solutus *Callias* impegit mihi basia multa; nec ideò excitavit dormientem; ità me altus oppresserat sopor. Revolvit rursus operimenta ad pedes; vidit resupinam, & distractis cruribus, ostentantem circum, in quo jam quinque decurrerat fervidis rotis. Miratur venustatem corporis; cerei nondum defecerant: & ridens tuetur cymbæ compagem solutam. Tunc, incensus hoc spectaculo, irruit in me; mentulam intumescens protrudit in sinum pudoris mei; & excitata aperui oculos. Benè est, inquit; vivis, uxor: timebam ne rem haberem cum mortuâ, quod de Periandro narrant Corinthiorum tyranno. Senties me vivere, repono. Fac sentiam; nihil unquam feceris gratius, inquit osculans.

OCT. Quid fecisti, ut te vivere sentiret? Et sanè conjecturâ assequor quid feceris.

TULL. Quid illud est, tuâ verò sententiâ?

OCT. Tuo agitata es motu, quam potuisti vehementissimo.

TULL.

TULL. Dicis. Vibratis in aëra natibus, continuo meo motu, tam aptè *Callia* motui respondi, ut cùm deorsum impelleret in meas fores pessulum, ego fursum propellerem. Ità pubes pubi, pecten pectini pugnabat eâ contentione, ut, si feminis, ad summum capitis verticem, fontem habuisset *Callias*, ex eo potuisssem nihilominus excire.

OCT. Longa fuit hæc concertatio?

TULL. Si tempore metiris, do-drantem; si deliciis, duo sæcula.

OCT. Contingant mihi sæpè hæc voluptatis sæcula!

TULL. Quibus scilicet æternitatem suam omnia acceptò ferunt sæcula animantum. Intemperanti fessa agitatione, laborem diutiùs ferre non potui. Victam me fateor, inquam; sine paulisper spiritus colligam. Dedis te, arma ponis, *Tullia*, subjicit? O te ignavam! Agedùm, revoça animum. Pacem peto, repono, aut breves inducias. Plus viribus & artibus vales; non quidem animo, ne putes. Cùm dicerem, ipse superincumbens,

Intorquet summis innixus viribus hastam; implet fœcundo rore uterum, distillat etiã mihi albus virus. Voluptatum

74 COLLOQUIUM IV.

magnitudini impares, ambo alter in alterius amplexus sumus resoluti.

OCT. Nihil ampliùs tibi pars ea, belli intestini sedes indoluit? Quæro curiosiùs: nam, ut spe Veneris uror, sic doloris metu ægra sum. Pendeo

Spemque metumque inter.

TULL. Apage, inepta; nihil ærumnæ præ gaudiis.

OCT. Credam jam tibi, puto; & mihi ardentissimè cunnus prurit.

TULL. Scalpere interim potes, Scalpam ego, quid vetat?

OCT. Narrationibus tuis incendiisti me totam. Ah, ah! quid agis? Me in furorem rapis: abstrahere adulterum digitem, amabo, foror. Quid tibi prætereà à *Calliâ*, usque ad lucem?

TULL. Tandem stupidissimo somno correptus est per duas continuas horas; haud quaquàm ego obdormiscere, cum maximè vellem, potui. Ardebant etià nunc cerei. Venit in mentem aperiendæ, quæ in hortum respiciebat fenestræ. Surrexi nuda; aperui; nec *Callias* fuscitatus est à somno. Restinxi cereos; & cum me mittendæ urinæ desiderium premeret, captam in manibus matulam subijcio rimæ meæ. Dilabens lotium ussit me

acri dolore, ut vix ferre possem: cum misissem suspirium, somnum *Calliæ* abstulit gementis vox. Vidit, nec movit; defixit in me oculorum aciem, nec somno esse solutum percepi.

OCT. Rem mirabilem refers: ægrè tibi lotium missum est?

TULL. Ità me diviserať *Callias*, ut fisâ latum ad minus digitum rimâ interiori, quâ ad summum bonum itur, protritis discerptisque floris mei foliis, calyculoque disrupto in quo mea latebat virginitas, crudeles intus lacerationes superessent. Itaque acerba erat hæc ærumna, quam urina laceræ vulvæ inurebat, ac si tu vulneri, quod tibi ferro fortè inflixeris, sal aceto dilutum infundas. Effluebat ex intervallo, non continuo fluxu fugiebat urina. Cum modò sustinerem deciduæ impetum, modò laxarem, inopinam his verbis aggressus est *Callias*: etiamnùm dolet, mea *Tullia*? Ego matulam subito deposui, pudore offusa. Putabam te dormire, aio; cor meum, ignosce imprudentiæ meæ & impudentiæ; pudet re turpi offendisse oculos tuos. Quid? Me vidisti hâc cum matulâ colloquentem? Vocas rem turpem, inquit, quæ, cum necessaria sit, turpis

76 COLLOQUIUM IV.

esse non potest? Denique me in lectum misi; postquam sudario exsiccassem pudenda suspensâ manu. Intrâ ulnas totam, intrâque femora sua suscepit *Callias*. Mox oscula ori imprescit; nates, alterâ alterâque manu, leniter verberabat. Rogavit ego hortarer ipsa, admotâ manu, mentulam ad novam pugnam; illud sibi præstarem officium: nec negavi. Intumuit illicò intrâ manum meam; & ridens *Callias*, accensam mentulam rigidamque in umbilicum meum iterum atque iterum torfit. Quid tu, inquam, vis etiâ, qui tam sævus es, per medium ventrem adactâ hastâ, viam tibi aperire ad libidinem? Vis tam sim pertusa, quàm Danaïdum urcei. Risit ad dictum *Callias*; &, suppositâ manu, femur meum sinistrum semisupinæ, ut eram, in latus suum dextrum sustulit. Nunc te volo inire novâ figurâ, inquit, semisupinam, & in latus recumbentem. Mentulam ad ostium applicuit horti mei, & impetu infixit. Cùm tota non subiret: rudis es, ait, ad hæc opera, *Tullia* mea; patere te doceri. Respondeo à nullo potuisse meliùs hanc me artem edoceri: pergeret; me docilem habituram

discipulam. Jubet pubem publi conjungerem; mihi cunnus oscularetur proximum mentulæ caput: sic aditum fore facilem ad intima, modò altissimè femur, quod ejus lateri superjeceram, tollerem. Obscuta sum; &, uno concussu, immerisit totam in vulvam meam, ad usque coleos, mentulam.

OCT. Nec demùm dolebat?

TULL. Confricatio frequens sensum omnem doloris obtudit. Voluit scrotum sibi molliter tenerem; adhibuit testibus meam manum molliter; & primoribus digitis utrumque compressi, & illicò vivida vis seminis exiliit in sentinam navis meæ, mihiq; per libidinem effluvium movit: utrique capta de utroque voluptas summa. Jàm ad multam lucem, in his lufibus, processeramus: & promiserat mater visuram nos summo manè. Dùm serimus varios sermones, dùm miscemus oscula, dùm inguina fovemus inguinibus, vox pervenit ad nos accedentis. Veniat quantumlibet, inquit *Callias*; non faciet tamen, quin amplexibus tuis exfaturem libidinem meam. Est constitutum mihi, voluptas mea, veredum hunc tuum (cunnum osten-

78 COLLOQUIUM IV.

debat) septem decursionibus subigere. Sex peregi; superest septima, quæ me ad satietatem feret. Ut sensit matrem foribus proximam, conscendit rursus; & cum infereret seræ clavim: & ego, inquit, hanc meam clavim mitto in seram tuam. Subagitare cœpit, & mobiles mihi nates optare. Interea ingressa mater, contremere miratur lectum; ego verbis perstrepere & suspiriis, præ pudore. Quid est quod video, nata, inquit? Nox tibi tota non suffecit; nec tibi, *Callias*, ad fruendam *Tulliam*. Ignosce, mater, responde: malim mortem, quàm me visam à te in tantâ turpitudine. Fœlicitati *Tullia* meæ allaboro in ipsâ *Tullia*, subjicit *Callias*. Immaniùs concutiebat. Tunc mater: obsequere marito tuo, nata; nec te utique obsequii pudeat, quod officii pars est maxima nuptæ. Abeo mox reversura; interim alacres explete alter alterius cupiditatem. Egressâ matre, *Callias* jubet subsultus objicere concussibus suis rapidos & frequentes. Jactitare nates cœpi, sursumque deorsumque ferri, ut facturus impetu impressionem abscedebat, ut faciens irruebat. Laudabat animos, mirabatur mobilitatem. At ego volo,

inquam, laudes in te meum amorem, qui me, his commotionibus quas imperas, dehonestat; laudes obsequium etiã ad turpia: at verò, ecce, mi *Callia*! . . . mihi ecce defluunt libidine venæ omnes: urge opus. Ille ardentius operam mihi navare; *Itque reditque viam toties*. Sed, ut si esset exhaustus in eo humoris fons, ex ejus nihil manabat tubo. Osculans & vellicans excitabat, ut properanti adessem, & cursu, quàm possem velocissimo, deferrem ad optatam Venerem. Ego subsilio, crebrisve subsultibus cieo cupidineum imbrem in impluvium meum; & longo post me intervallo pervenit ad metas. Postquàm in amplexu meo artus fessos recreavit, exsurrexit è lecto; servisque vocatis, induit vestes; &, basio dato, veniam petiit ignaviæ suæ: sic loquebatur. Condone mihi, inquit, enervatam hanc mollitiem, qui tam pauca itinera percurri in tam pulchro stadio. Hæc cùm diceret, reversa est mater; meaque cum matre sole gratior apparuit *Pomponia* oculis meis, altera oculorum meorum lux. Jusculi infusis plurimis ovorum vitellis plenam scutellam illa & illa adferebant. Mater *Cal-*

80 COLLOQUIUM IV.

liæ, *Pomponia* mihi obtulit; ego hausi hilarè. Negabat *Callias* se egere; excerpfit tamen. Postea mater jussit requiescerem: nam scio, inquit, te tantum itineris hac nocte confecisse, ut periculum sit ne in morbum incidas, corpus tuum delicatum ni diligenter cures. Septem omninò milliaria percurrimus, adjicit *Callias*; fessam esse plurimum verisimile est; quæ me toto itinere vexit summâ celeritate. De his postea loquemur, refert *Pomponia*: tu interim quiete & somno refice fatigata membra in nocturno labore.

OCT. Video, soror, in eâ narratione, picturam omnium quæ jam virginali meo, puto, imminent. Sed si (benè præfagit animus) quàm tu tulisti, feram molestiora; majores etiàm quàm cepisti, capiam voluptates. Nam inferius illud gurgustiolum minori mihi, quàm patebat tibi, hiatu patet; eò mihi molestior vis inferenda: at protensiori tres digitos mentulâ, quàm *Calliæ* sit, rem aget *Caviceus*; & eò mihi dulciores Veneris fructus, quanto altius in penetralia Veneris Venerem inferet.

TULL. Nihil ultrà tibi optare debeam ad perfectam fœlicitatem, fo-

D U E L L U M. 81

ror mea, quàm ut faveat tibi Venus
 æquè ac mihi. Nunc è lecto surgamus,
 dulcis virgo. Cras surges tàm pulchra
 foemina, quàm es hodiè pulchra vir-
 go. Te puto ad eam pugnam, quæ
 tibi depugnanda est, satis compara-
 tam.

OCT. Sum; ità me Venus amet.
 Immò volo constantiam commendari
 meam: sine fletu, sine clamore, de-
 liberato animo, omnia feram.

TULL. Cave istud feceris, corcu-
 lum. Graviter ipse ferret *Caviceus*, si
 tàm constanter ferres; silentium tibi
 tuum probro verteretur. Marito non
 solet parva fieri laudis accessio, dùm
 virgo vim patitur, ex clamoribus, ex
 fletibus oppressæ. Dicunt esse eos eju-
 latus virginitatis, dùm conciditur, pe-
 reuntis vocem. Quæ ex eo consequan-
 tur opinioniones, tecum ipsa vide.

OCT. Rectè mones.

COLLOQUIUM V.

LIBIDINES.

TULLIA, OCTAVIA.

TULLIA.

NULLA mihi dies gratior unquam fuit, quàm hæc nox erit.

OCT. Libero sermone confabulamur : complectar te , cognata , in cujus quidem amplexibus omnes mei solent sensus & cogitationes gratissimè conquiescere.

TULL. At verò , in tuis , puto , complexibus , non ità quievit *Caviceus*. Sed enim in eo , quem innumeris tuis illecebris excitasti , rapido motu , utrique quies & voluptatis cumulus summus.

OCT. Quæ præfagieras , gaudia inveni ; ad eam delectationem nullo opere perveni , quæ omnium utique superat rerum pretium , quæ mortales inserit immortalibus.

TULL. Nihil verò , occlusis cubiculi nostri foribus , quominus jucun-

do, quem aures jamdudum expetunt, cibo pascari impedit.

OCT. Intellego, cognata; vis, quam pollicita sum, me narrationem agredi.

TULL. Scilicet; quid dulcius mihi queat accidere, quam participem fieri voluptatum, quibus ingurgitata es? Nam, sermone hoc tuo, parem infundes in animum meum, quæ nihil è cumulo tuo detrahat.

OCT. Vellem etiam ita & in corpus tuum fundi per me posse cupidineos illos fluctus, qui cymbam meam ad veri boni portum, per hos quindecim dies, detulere; & ex animo loquor.

TULL. Quàm altum, quàm crassum infixit in navim tuam malum ad eam navigationem *Caviceus*! Quàm impar tibi visa est navis tam parva arbori tam immensæ!

OCT. Rides sanè: convenit bellè mihi cum *Caviceo*. Quod perfregit mihi vallum, victori ademit victoriam. Ecce exhaustis fugit viribus. Cùm jam languidiorem vidit parens mea, id dedit consilii ut ad patrum iret. Prætexit itineris officium; sed, verum ut fatear, cognata, jam fractæ vires vera causa fuere; nec me latet.

84 COLLOQUIUM V.

Hæc, quæ mensis unius erit, reparabit virium robur absentia; prudens profectò consilium.

TULL. Quid hoc est? tam tenera, tam delicata, ad primos, non periisti, *Cavicei* concussus? Quid audio? Qui tam citò te talem peregeris? Jàm facta es athleta. O victricem & laureatam concham!

OCT. Abi, improba manus, quæ procaci tactu adulteras novam nuptam.

TULL. Patere, inepta. Quid times hoc in meo lecto, quem libidine & incendio imples? Eâ, cereos illos qui lucent extinguere nolui, mente, ut omnem pulchritudinis tuæ florem delibem oculis.

OCT. Sed nunquid amoris nuptialis legi cedere lex debet amicitiae? Si patior ultrò, quæ olim à te pathicâ sum pati solita, nunquid *Caviceo* fecero injuriam?

TULL. Ah, ah, ah! Quid amplius objeceris mihi?

OCT. Quid hi sibi cachinni?

TULL. Novum antrum hausit rimulam illam tuam, in quâ sedebat virginitas. Quàm immane patet? Quid objicies deinceps mihi?

OCT. Nihil habeo, mea *Tullia*,

quod obijcere tibi, aut velim, aut debeam.

TULL. Aperi femina.

OCT. Obsequor.

TULL. Quàm differt hæc mulieris pars à virginis parte! Ecce divisa cadurda. O hiatum! manum etiàm inducere possim.

OCT. Eh, eh, eh! Moves me nimis ad libidinem; remitti me sentio, nî cesses. Vis in manu tuâ fiam adultera, quæ mori malim, quàm in vetito hominis amplexu pollui.

TULL. Postea videbimus. Sed nunc agam quod ago. Quis hominum complere possit hanc fossam, unum præter *Caviceum*? Longè laxior es, non solum quàm ego, sed immò quàm mulieri conveniens sit, ut homini conveniat non portentoso. Sum ego stricta præ te, quæ tandiù homines passa sum, quæ tot sum effusa sub congressibus, è cuius cymbâ partus in vectus est in vitæ portum. Timeo, cognata, ne, quæ hunc in modum discissa es, omnibus prætereà hominibus inutilis facta sis ad Venerem. Quod pumilio unâ in navi regiâ si naviget solus, id in te fuerit alterius hominis mentula.

OCT. Nihil mea interest, me mo-

dò suis semper voluptatibus habeat commodam *Caviceus* ; & nudius tertius loquebaris , ejus probè machæra conveniat in vaginam meam. Hoc sibi usuique suo perfodit stadium , non aliis. Quod mirere , cùm me ultimùm compressit , tam arctè intrò aiebat sibi vinciri mentulam , ac si manibus premerem ; & ità hoc compressu exfugi , ut præ voluptate se diceret emori.

TULL. Tu verò quid ?

OCT. Ego spissis basiis animos dabam , & , molli crispantium clunium motitatione , opi eram ad metam eunti.

TULL. Sed quam cupio , instituis à calce narrationem : hanc volo à capite ordiaris. Scio te , hos per dies , probè dolatam , si ex foelicissimis alia fuit unquàm. Sed nunc omnia minutissima vel momenta , ab horâ quâ nupisti ad hanc usque diem , curioso refer sermone , pupula mea.

OCT. Faciam tibi satis : pruriginosâ descriptione , per aures in animum tuum stillabo voluptates , quas in corpus meum depluit Hymeneus. Tuo de lecto nondùm surrexeram ; & jam consanguinei , cognati & affines *Cavice* mei ad lares nostros convenerant. Meministi ? Ut ingressæ sumus pater-

nam domum, venit obviam *Caviceus* alacri ore, lætisque & micantibus oculis utrique impegit osculum; & ad me renidens: ades, mea aurora, inquit; ades, mea foelicitas. Noluit ad vos irem mater: hæ dedissent mihi pœnas nates; (demissâ manu verberabat) castigassem pigritiam. Scis te mihi esse solem: semper pro sole illucescas modò mihi, suum cœlo non inideam solem. Sub hæc, salutantium nos turba circumvenit; mox dotales conscriptæ sunt tabulæ; & solemnia nuptiarum, ex more, peracta, & juris formulis, ut loquebantur, nihil ut superesset ad nuptiarum sacra, nisi victima.

TULL. Victimam appellas virginitatem tuam, sine cujus jucundâ & lætâ utrique occisione, nuptiarum sacra nec sacra sunt.

OCT. His actis, *Caviceus* egoque domi, solutis concionibus, relictî sumus. Cœpit ipse rogare sua esse vellem. Respondeo me equidem maxime velle, quæ jam mea non essem. Fervidissimis basiis labia mea onerabat; urgebat, ignescebat, ignem per viscera mea inferebat. In eo tota eram; jam apud me non eram. Ancilla una atque altera, comites datæ lateri meo

88 COLLOQUIUM V.

hærebant; avertabant autem oculos retrò, ut pudicas decebat. Tunc *Caviceus*: jube exeant hæ ancillæ, inquit, anima mea, spes mea. Hoc nuptiarum nostrarum festo die, quid tibi mihi que cum illis? Absit in eam me impudentiam cadere, repono. Quid de me judicares? quid mater? quid domesticorum familia? Præclusit novis suaviis os dicenti; ac demùm sensi vibrari in me arma virilia. Sed ecce revertitur ad nos, eodem temporis puncto, mater. Ut habes uxorem hanc tuam, *Cavici*, inquit? ut amas? Efficitim, ait, & perditè amo; nihil amoris meo adjicere ipse ne quidem Amor possit, quo ardentior fiat. Sed per Deos Deasque omnes nuptiarum Præfides & Antistites, permitte me, mater, virum esse; & quæ vis, ut habeam uxorem tam elegantem, tam pulchram, permitte me virum esse. Adde, subjicit mater, & tam teneram, Te cura tangat teneritudinis ejus: nam quàm impar sit pugnæ, quæ mox alterum alteri committit, annos vix quindecim nata, reputa, fili, cum animo tuo. Dehinc, moræ impatiens *Caviceus*: mei te misereat, mater, inquit. Absumi me sentio cæco incendio, quod
sola

sola extinguere possit uxor mea uxoriâ medicinâ. Da mihi nunc fruendam. Si negas, furaris mihi quod meum est; sis mei mihi boni liberalis. Subrisit illa: sed enim verò, inquit, isti libidinis tuæ impetus intempestivi sunt; non præstabiles affectus. Ad noctem differ; quod dilatum, gratius fiet. Morâ dulcescunt amoris fructus, ut reliqua meliorum tempestatum dona. Quàm intempestivæ sint hæ preces, mi fili, ipse videris: vellem sanè indulgere posse quod petis. Nec hora, nec locus huic rei apta sunt. Non morabor voluptatem tuam; sed ad noctem usque moderare tibi. Ah! mater, reponit *Caviceus*, miserere generis tui: sanè *Octavia* ipsa non negat vulneri mederi, quod impressit cordi. Audisne tu, inquit, conversa ad me mater? Vis mederi huic morbo? vis ipsa esse medicina?

TULL. Quidni velles? nimirum sapias.

OCT. Offusus est mihi rubore vultus, qui pro sermone fuit; obmutui. Taces, nata, inquit? Num & consentis? Secede igitur tantisper; est quod tua refert, maritum tuum mo-

90 COLLOQUIUM V.

nere; ingredi in id cubiculum interius. Seceffi passus duos tresve; & arrectis auribus, in eo tota fui eorum quæ dicturi essent, ne quid me fugeret. Tunc mater ad *Caviceum*: nec tempus, nec locum nuptiis faciendis apta esse dixi, fili; haud ipse negaveris: mox enim ex affinibus nostris, qui nobiscum accubaturi sunt ad prahdium, advenient; lecti in hoc cubiculo nulli. Nihilò tamen minùs ecce tibi trado *Octaviam*; sed eâ lege ut libidini semel tuæ pareat, hoc temporis momento. Proximâ nocte, frueris ejus amplexibus ad satietatem. Verùm hac horâ novi te & operam & oleum perditurum, cùm non sit ubi eam commodo ad Venerem corporis situ loces. Demùm parce ætati tuæ puellæ; nam dicunt esse te æquomembrosiorem & equo. Taurum paulò post, quantus ille sit, facilè feret, si sensim sine sensu assuescieri velis oneri, nec primo conatu disrumpi. Vi minùs quàm arte juvabit ramum illum tuum ejus in hortum adigi & inferi. Hæc ridens. Dehinc me vocat; & adhinnientem mihi videbar audire *Caviceum*. Tua non es, nata, inquit; mariti es; petiit sibi per mo-

menta aliquot te tradi. Quam in omnem vitam cessit Hymen, nec ego nec tu negare possumus. Precibus acquievi, quæ tibi pro lege sunt. At volo semel tantum ejus obsequaris libidini : cum perfecerit, eripe te foras; si secus feceris, iratam me habebis. Promitto facturam. Verum, inquit, verte te in omnes, quos voluerit, concumbendi modos; ac maximè cave ne, per culpam tuam, tibi maritalis imber dispereat tibi. Ità te adfilienti præbe, ut, quâ te viâ petet, tuum in uterum decidat. Vide faxis, nata. His dictis, osculata me ad *Caviceum* duxit, & unâ inclusit. Hoc proximo in cubiculo, inquit, expecto, *Cavici*, dum iter illud peregeris, ad quod te admittit *Octavia* in ipsâ *Octaviâ*. Secessit, misso cachinno; sed momento reversa: oblita eram, inquit, quod maximè factum oportuit. Sed jam me sedere jusserat *Caviceus* in sellâ parieti affixâ; sed pedibus ad hæc divaricatis, elatisque femoribus, sellas supposuerat. Nuda eram ad umbilicum; ipseque arma virilia eduxerat. Ut vidit mater: ingeniosa res est amor, inquit. Quàm accommodus hic situs ad Venerem! Fugit retrò *Caviceus*, men-

tulâ minitante; respexit mater. O monstrum, inquit! sed forti esto animo, nata. Benè erit, si bonâ uti volueris operâ tuâ. Exscinderam è sellâ, meque ad honestatem composueram. Nolo, inquit mater, ex collisione vestium tuarum, quid hoc manè de te sit factum, convivæ nostri conjiciant. Resolvit vestem, relictoque mihi in imâ corporis mei anticâ posticâque parte interiori indusio: nunc, inquit, sed memor jussi mei, admitte virum tuum. Iterum impressit osculum mihi. Sinu quid condis papillas has tuas fororian-
tes? Nunquid merentur *Cavicei* oculos & oscula? & ad *Caviceum* conversa: ecce, ait, aperta est arena tibi, *Cavici*; adesto, athleta fortissime. Post abiit. Lætus festinusque accurrit *Caviceus*: mihi indusium tollit; manumque procacem parti meæ admovet; dehinc sedere jubet, ut sedebam; utroque ponit sub pede sellam, ità ut crucibus altiùs sublatis, horti porta ad speratos impetus obversa pateret tota. Dexteram tamen subtùs nates insinuat; paulò magis admovit me ad se. Nunc verò porrigis, hera mea, inquit, quod me ad veram ducat fœlicitatis metam. Lævâ sustinebat haf-

tæ pondus ; tunc procubuit in me.

TULL. Agedum, quid tu interea ?

OCT. Nec negabam, nec ultrò dabam. Alterum stupidæ foret ; petulantis, alterum. Applicuit arietem foribus meis ; in rimam priorem cujus labra diducebat digitis, inseruit mutonis caput. Hic verò hæsit, nec ultrà quidquam conatus est. *Octavia* mea dulcissima, inquit, complectere me ; dextrum femur tuum subleva, & in lumbos meos mitte. Non intelligo quid velis, inquam. Quid moliris ? Te mei pietas capiat. Sub hæc, femur ipse meum, subditâ manu, superinjecit in lumbos suos, situ quo voluerat. Demùm adigit in venereum scopum mentulam ; & principio quidem impellit levi concussione, mox fortiori, ac postremùm eo nisu, ut summum mihi non dubitarem imminere periculum. Rigida ea erat, ac si cornea. Igitur, cùm minima loci capacitas negaret ingressum, & in intimâ viam quæreret sibi & faceret, caligas demisit in pedes ; & nudus, ut nuda eram, cominùs verberare cœpit vehementer valli mei crepidinem. Tantâ vi ruebat, & cuneo illo diffindebat me, ut lacerari me exclamarem. Paululùm

requievit ab opere. Sile, amabo, corculum, inquit; ità hæc res agitur: obdura immota. Iterùm subter clunes manum misit; promovitque ad se, quæ videbar in fugam converti. Nec mora; crebris concussibus ità me fatigavit, ut ferè animo deficerem. Rapido post impetu, hastam impulit, summusque mucro hæsit in summò ulcere; clamorem tollo, quem, ut audivit mater, festinè accurrit. Heus tu, *Cavici*, inquit, oblitus es pollicitum esse mihi hanc tuam palæstram, quam indulsi tibi, ludum fore, non pugnam? Cùm hæc loqueretur, in sudorem defluxit venereum *Caviceus*. Senti me imbre fervido irrigari: at ut primùm colliquescebat, eò rapidiùs agebat se; & humor ille viscidus favebat conatui, ut qui contum oleo liniat. Me igitur duos tresve digitos perfodit, eamque seminis copiam plenilaticibus fudit, ut intrà viscera mea penetraret, pubemque mihi postea complueret.

TULL. Tu interea eras *fatui puella cunni*? Nihil movebaris, nec similiter resoluta es?

OCT. Fatebor, mea *Tullia*; tunc primùm percepi quid sit Venus. Nec

omninò tamen exploratas habui omnes harum voluptatum dulcedines. Cùm jam deficeret *Caviceus*, incescit me quasi micturientis pruriens libido; tùm & ipsa retrò clunes tollo; & illicò sensi, magnâ cum voluptate, excerni ex me nescio quid, quod mirabiliter me eâ in parte demulcebat. Conniuentes mihi oculi, crebri anhelitus; vultus mihi ignescere, totum corpus dilabi: ah, ah, ah! deficio *Cavici*, exclamo; siste fugientem animam; desiste ab hac re, quæ tam jucundè enecat. Euge, *Octavia*, inquit, huic voluptati omnes spiritus adverte; ejice fortiter ex te, quod titillat tam suaviter sensus. Intereâ nervum, qui jam elanguebat, demisso intrâ crura mea capite, sustulit lævâ manu, & iterùm intrusit in ostium meum. Hic demùm tactus novos in his locis ignes excitavit. Copiosa ex me titillantis fluit liquoris pluvia, ut mictus potius videretur quàm ejectio feminis è locis. Hoc si temporis momento parata fuissent ad pugnam *Cavicei* arma, per Venerem! gaudio & voluptate ebria, irritassem ultrò in me ipsa ego. Tàm citò curriculum illud à *Caviceo*, piguit esse confectum in stadii mei orâ, non in ipso stadio.

TULL. Ità bellè, ità ad vivum rem depingis, ut me etiam, si sim filicernium, movere possis. Osculare me. Vis *Lampridium*? Sed non vis. Rapis me in furorem; quid velim, quid nolim nescio.

OCT. Quid tibi enim mihi que cum *Lampridio*? Quid vis me velle? Quid nolle vis?

TULL. Insanio, perdix mea, turturilla mea; eh, eh! mihi tuam manum commoda.

OCT. Do propriam, non commodo. Quid postea?

TULL. Mea mitte intra femina; expansâ volâ, Veneris aggerem occupa; prehende belli intestini sedem; immitte digitum; mihi verò sis pro marito: insili in me, subige, subagita; pulchrè omnia.

OCT. Etenim, si tibi essem, quod *Caviceus* mihi. Sed quid umbra ad corpus? Ut admoves pubem pubi? Ut committis cunnum cunno? Ut hæret pectus pectori?

TULL. Diffluo, diffluo, ô *Lampridi*! *Oclavia*. . . . Ah, ah!

OCT. O te libidinosam! Tibi rivus manat è lumbis, è quo vix puellulus amor enatare possit.

TULL.

TULL. Permite tantisper requiescere ab hac rabie; nam Veneris profluvium rabies est. Sedata tandem hæc est mihi tempestas, redditâ membris malaciâ. Redi ad *Caviceum*, quem in pugnatione arcis tuæ reliquisti sudore fluentem.

OCT. Pergam dicere. Verùm de *Lampridio* quid cogitabas? Quid dicebas, æstu furens impotenti? Cur potius non invocabas ad opem operisque partem *Calliam* tuum, quem amas, qui te deperit?

TULL. Scies; communicabo tecum secretissimas meas cogitationes, lusus, delicias, gaudia. In partem bonorum vocabo te; omnia inter nos dividentur. Memineris somnii, quo, qualis vitæ tuæ cursus in conjugio futurus sit, præfagire debuisti.

OCT. *Dividere & dividi*, tu me docuisti verbum esse in rebus venereis falacissimi sensûs: & vis inter nos omnia dividi? avertat omen Venus!

TULL. Te insulsam! divideris mecum, ego tecum; divisorem habebimus probum; omnia sic inter nos bona, quasi iudicio Veneris Exciscundæ, nostra dividentur. O lusus, ô risus, ô illecebrôsas procacitates! Sed

98 COLLOQUIUM V.

quid obtrectas , nugatrix ? Sequere narrationis tuæ filum.

OCT. Gerræ ; gerræ ! scilicet seria petis , ô fœminam gravem & probam ! revocas me ad sermonem hac tuâ Philosophiâ , moribus hisce tuis dignum.

TULL. Hoc tuum est delictum. Sed agedum , fac quod facturam te dicis , nec facis.

OCT. Etsi lapsus in paralyfim *Cavice* nervus peteret summisso capite inducias , minabatur tamen mole & pondere terribilis. Spumas oræ agebat , & suo meoque tinctus & madidus rore , identidem meam concham osculabatur. Perfecisse me cognovi , placatis meæ libidinis fluctibus. Igitur liberior & audacior facta : quid ulterius petis , inquam , à me , ô domine ? Obsculta sum ; & me fatigat patientiæ meæ imago. Nihil superest quod prætereà optes ? Sine abeam. Amplexabatur altero me brachio , alterâ verò manu vulvam spurcitiis ejus meisque turpem tractabat ; identidem offerebat arrepto fascino , non amplius arrecto. Sed ab ejus me tandem expedivi amplexibus ; & dùm fugienti repugno , sellam pede offendi , quæ , in pavi-

LIBIDINES. 99

mentum dejecta, non mediocrem edidit strepitum.

TULL. Tunc supervenit mater tua, hoc velut classico finiti praelii admonita, & ad lauream tuam vocata?

OCT. Dicis. Non queretur mater nos collufisse ficcâ Venere, dicebat *Caviceus*. Scio, reponit mater, te nobilem esse palæstritam: sed vereor, ut prædixi, ne, sicut operam, ita & oleum perdideris. Nùm bonæ fidei homo es? Virginem reddis quam virginem commodavi? Ingressam verò esse non perceperam; nec item *Caviceus*, cui nuda adhuc propendebat ante oculos meos mentula.

TULL. Haud fugit ad aspectum mater, nam

*Recta veniunt, videntque magnam
Matronæ quoque mentulam libenter.*

OCT. Puto equidem, his de nostris rebus subodorata est muliebris curiositatis conjectura; aut etiâ ipsa vidit oculis minutissima quæque.

TULL. Vel quæ sanctiores & castiores, curiosæ sumus omnes harum ineptiarum. Mater mea, primâ nuptiarum mearum ætate, eâque aureâ, (sic diem voco qui nocti beatæ illi successit) nihil dulcius antiquiusve

babuit, quàm ut sibi quæcunque passa essem, enarrarem; & injectis ad colum ulnis, dùm dicerem, oscula figebat ori meo, quæ vix *Lampridii* vincant suavia.

OCT. Eandem de meâ audies dementiam. Effugit in alterum *Caviceus* cubiculum (ad *Caviceum* redeo) sublatò manu unâ subligaculo, quod ad pedes defluxerat: post, januam occlusit mater. At tu, inquit, ut lusisti, nata? ut maritum experta es? Amplexu arctissimo fovebat hæc locuta, osculis premebat. Absit à te pudor omnis, nata: puta tibi dicta quæ mihi dixeris; in matre sociam habes ad hæc *Hymenæi* sacra. Loquere.

TULL. Dicenti ardebant oculi, venæ turgebant, hiscebat concha, per Venerem meam! Diffluebat ultrò remissa. Nec miror: nam id ætatis novum atque vigesimum annum vix attigit. Anno nupsit decimo tertio; in has te vitæ auras, foelici partu, mea *Octavia*, edidit, ineunte decimo quarto. O quali incensa æstuabat pruritu!

OCT. Principio nihil respondebam; post cùm cœpit inquirere curiosius: quid quæris, mater, repono? Obsecuta sum tibi & *Caviceo*: tibi, nam

debebam; *Caviceo*, nam jussisti. At ne suspicetur quis has vestras nequitias, emittam, inquit, *Caviceum* ex domo. Jube verò in inferius conclave descendere, non excedere domo, inquam; id multò erit honestius, quàm si exegeris è tectis ut extraneum, qui tuus, quia tua sum, & quia meus est. Illicò ad eum abiit. Sede interim, ait, dùm redeo. Dimisso ad inferius conclave *Caviceo*, regreditur: tunc, liberè loquere, nata; puella es, ætate non infans; & jàm ingenio matrem-familias præstare debes. Mulier ego & tu sumus. Hoc, in quod vocata es uxoris munus, bonæ mentis fons est equidem nobis certissimus; officii nuptialis provincia quædam velut regio est judicii & mentis, in quâ turpe est deficere nos judicio & mente, cujuscunque ætatis simus. Ut bona gaudia mariti in corpora nostra, sic bonam mentem in animos, eodem tubo, egregii artifices, infundunt.

TULL. Quis dubitet? Et ipsa satis es amplo documento, quæ antè hos dies etiàm fandi rudis, hodiè tam aptè, ingeniosè & comiter omnia & agis & loqueris.

OCT. Vix apud nos velut in unâ

fede moratur virginitas & bona mens ,
 duæ pretiosissimæ vitæ res. Qui aper-
 rit nobis vulvam , aperit & delitescen-
 tem mentem , virilis contus. Fortè in
 hoc , dùm nascimur , loco detrusam ,
 mox impulsibus concussibusve suis , ex
 hâc infimâ sede , ad superiora agunt.

TULL. Bellè dictum , ah , ah , ah !
 Si , quæ tibi excussit virginitatem
mentula , mentem incussit ; ideò huic
 nervo affictum mentulæ nomen , quòd
 impressa sit illi facultas , à naturâ ,
 creandæ in nobis bonæ mentis.

OCT. Igitur audacior adhortatione
 matris facta : non alia sum , inquam ,
 mater , ac eram antè horam , nisi quòd
 conspurcavit miserè *Caviceus*. Rapi-
 dum *Cavicei* telum vulnus tuum (vul-
 vam ostendebat) non hausit. Subire
 non potuit , mater , præ crassitudine ,
 inquam ; nec ferre ego crudos impe-
 tus ; igitur erupi in clamorem ; dis-
 cerpi me , cùm dirè peteret , sentie-
 bam. Nec tamen intrò vallum tuum
 pervasit , aggeremque perrupit , sub-
 jicit ? Non potuit , inquam ; nam citò
 in humorem furor ille impotens reso-
 lutus est. Age , ostende , inquit , in-
 dusium tuum. Eccè , mater , aio. Ut
 vidit abundanti imbre conspersum ,

exclamat : ô filia , quid video ! quàm divitem & inexhaustum libidinis fontem habet *Caviceus* ! O te lætam & fortunatam , si hæc seminis copia uterum tuum intimum irrigasset ! Hæres fingi ex eo nobis potuisset robustior Hercule. Nunc , inquit , nuda corpus ; nam id volo à tam pulchro corpore abjici tam spurcum indusium. Quid plura ? Sumpto alio , vestem indui , eaque arte & diligentia capillos & vestimenta mater emendavit , ut nihil prætereà addi ad cultum ac honestatem posset.

TULL. Nùm indusium condidit ; quod deposueras ? Nùm lustravit oculis ?

OCT. Superstitiosâ curiositate expandit. Ego verò erubesceram ad rem ; inundationem passa es , filia , dicebat , non levem alluvionem : sed apparent nullæ virginitatis læsæ lacrymæ. Quid clamabas ? Dùm conciditur virginitas , sanguineæ ex ejus cæde stillant guttæ , quæ pereunti pro lachrymis sunt. Intellico , pulsata tantum fuit , non vulnerata. Hac nocte se res meliori successu habebit : sed ad id muliebris patientiæ stipendium , quod cœpisti mereri , probè te video

104 COLLOQUIUM V.

comparatam. Demùm indusium armario condidit.

TULL. De convivio, cui & affedi, nihil habes dicere quod nesciam. Fœlicis noctis illius, quæ subsecuta est, expone lusus & procacitates.

OCT. Me, *Ecastor*, conveniendi, ad noctem usque, *Caviceo* facultas nulla fuit. Ità consanguineæ affinesque è virginum numero adhæserunt mihi, lateri affixæ. Raptim semel suavium tulit inquietæ, Dii boni! quàm suave! Nobis alia omnis præclusa erat ad plenam voluptatem spes & via.

TULL. Licere amantibus die, quod cupiunt nocturnè, vetant amoris religiones. Sua sunt nocti dona, quæ solem videre non juvat.

OCT. Moriente die, vivere cœpimus; mox solutis hominum fœminarumque importunis concionibus, relictis soli, alter in alterius cupiditate emoriebatur. Tu ac *Pomponia* aderas; tandem utrumque manibus prehensum duxit mater in genialem thalamum: hac satis hætenus die laboris tulistis & inquietudinis, inquit; reficite animos quiete, & corpora somno.

TULL. *Ite, agite, ô juvenes; pariter sudate medullis.*

*Omnibus inter vos : non murmura vestra
columbæ ,*

*Brachia non hederæ , non vincant oscula
conchæ.*

*Ludite ; sed vigiles nolite extinguere
lychnos :*

*Omnia nocte vident ; nil cràs memi-
nere lucernæ.*

OCT. Me paulò antè accerferat in
cubiculum mater , in quo delibata &
imminuta virginitas mea. Hîc , reclusâ
aureâ pyxide , odor suavissimus nares
nostras afflavit , aëraque implevit.
Revolve , nata , inquit , ad umbili-
cum vestem indusiumque. Obtempe-
ro. Nudam videns , subrisit : es verè
pulchra , nata , subjicit , & Caviceo di-
gna. Sed hoc suaveolenti unguine
facies , ut , operâ suâ minori , tuoque
labore ferè nullo , maximè commif-
ceatur tecum. Tuam inunge tibi par-
tem ; nullo meliori pacto poteris tuis
defungi partibus. Immitto in pyxidem
duos digitos , & multo fluentes un-
guine ad vulvæ refero monticulum.
Nec verò , ait , sic factò opus fuit ;
intrò est mittendum ; non ad pubem ,
circùm circà , ut facis , effundendum.
Mox ipsa extimam intimamque inun-
xit rimam , digitis quàm altissimè po-

106 COLLOQUIUM V.

tuit insertis. Te multò junior eram ,
cùm nupsi , inquit , quàm nunc es : si
hoc me medicamento Veneri aptio-
rem non reddidisset matertera , quàm
per ætatem eram , patrem sanè tuum
vix passa essem , quem tamen absque
summo dolore tuli. Rem mirabilem ,
cognata ! illicò insana prurigo vulvam
incendit ; & tam ardens me invasit
Veneris libido , ut vix temperârim
mihi , quin maritum ultrò adirem ,
ipsa concubitum peterem.

TULL. Frequentior est hic usus sub
hoc cœlo , cùm teneriores fruendæ
dantur suis viris virgines.

OCT. Quid plura ? Tu me in lecto
collocasti ; & , ut locuta es , ultimum
morienti virginitati vale dixisti. Cùm
se vidit solum *Caviceus* , diligenter
occlusit cubiculi fores , meas apertu-
rus ; omnesque , ne quis abditus late-
ret , lustravit angulos.

TULL. Hic ludus testes odit , qui
tamen sine testibus non agitur.

Magnis testibus ista res agetur.

OCT. Et verè acta est. Audierat
Caviceus , cùm diceret mater nùm
mihi vehementer timerem , respon-
disse hunc marito meo injuriosum fore
timorem ; & , cùm subjiceret si vellem

rogaturam *Caviceum* me humaniùs haberet; etià reposuisse omnem mihi dolorem voluptati futurum, è quo illi voluptas nasceretur. Procurrit ad me; & injectis collo brachiis, pronus: quales, inquit, agam tibi gratias, hera mea, pro tanto munere? Vis absque conditione tradi mihi; nec frustra erit tibi hæc confidentia; nihil ultrà acturum me recipio, cui non consenseris. Sed, ut te novi, consenties fœlicitati meæ. Sanè, inquam; nam quì viribus tuis amorique meo possim pugnare? Vestimenta jàm deposuerat fervorum ope, solaque femoralia linea supererant. Sine morâ depositis, abjectoque etià indusio, nudus profilit in lectum. Arctissimo me ligat complexu nudam, & spississimis basiis præludit proximo certamini. Mammæ, uterum, crura, clunes libidinosi prostituit manibus; omnia pererrat membra fervidus, & miratur.

TULL. Sed ultimam nuptiis partem præterierat?

OCT. Ultimam aggressus est eam. Ad suavem, quem expirabat odorem: non hæc tua lætissima specus exhalat mephitim, inquit; nec mirum, quæ tot bona continet, benè olere. Rosea

tota es & myrtea. Sed scio, inquit; mollire viam mihi, in hoc gaudii tui meique campo, in animo habuit mater; & ego artem arte juvabo. Hoc tuam modo diffisurus sum conto partem. Mentulam ostendebat, rectam, crassam, longam. Ut facilius se penetret in venam hanc, cum impulero, etiam unguento mulcebo, quod paravi. Unxit; & intentans delibutam: nunc, domina, inquit, compone te ad cupidineos hos assultus.

TULL. Ferant opem Virginensis Dea, Subigus Deus, Dea Prema, Deaque Pertunda, amica novis nuptiis numina!

OCT. Unus pro omnibus fuit *Caviceus*.

TULL. Hi ad genialem lectum Hymenæi conveniebant jussu indigetes. Cum Paranymphe discessissent, novam nuptam, ope suâ, ad fortem & invictam patientiam comparabant. Aderat Virginensis marito solvendi zonam nuptæ Herculeo obstrictam nodo: Subigus, cum solutâ zonâ in apertum corporis campum pugnaturus conscenderet: Prema, cum uxorem comprimeret, faciebat ea ne se subduceret: & Pertunda, ut se pertundi & pilo transfigi pateretur; nec, cum

diffindi sentiret sibi tenerum corpus ,
pilum excuteret.

OCT. Conatus facilè omnes meos
elufisset robustus, vegetus, quem quar-
tus suprà vigesimum annus ad hanc pu-
gnam faciebat novum Herculem. Ipse
me , quo situ voluit , ad eam rem
composuit ; non reluctantem manu
resupinam alterâ statuit, alterâ aperuit
femina. Post, se invergit in me , &
intrâ divaricata crura primum conji-
cit. Novum hoc me terruit pondus :
animo, ait, firma sis, & immoto cor-
pore , hera mea. Non commovebor,
inquam ; sed, amabo .... Sermonem
interrupit cruda sævitia ; nam eodem
temporis momento, adactam summâ
vi mentulam in vulvam impulerat.
Hæc dehiscens spontè summum vora-
verat caput ; toto post suo pondere
irruit, & obsistentem loci compagem
cœpit solvere.

TULL. Scilicet :

*Irritat virtutem animi, confringere ut arcta
Naturæ primus portarum claustra potest.*

OCT. Discerpebatur miserè infœlix
vulva ; manum meam, interprete do-
lore , in auxilium rogabat mitti ; mis-
sæque est ab impatientiâ meâ. Ampliùs
tenere vocem non potui , infixamque
visceribus hastam è vulnere conata

110 COLLOQUIUM V.

sum trahere. At osculatus me *Caviceus* : flecti me non sinam , anima mea , inquit : averte manum illam tuam turbatricem ; minimum tibi mihi que laboris ad perfectum opus superest. Interim sustinebam impetum , manuque injectâ , ne ultrâ proriperet se mentula , impediēbam ; sed illicò , hei ! hei ! corculum ! ait , preme mihi hunc nervum , quem tenes ; liga arctis digitorum vinculis. Comprimo vehementer ; & eodem temporis momento depluit ros fervidus in hortum meum ; nam media omninò mentulæ pars me implebat ; nec proptereà subagitabat me , ut antea : ab omni se motu abstinēbat : & semen profudit ità in campum meum , ut ne gutta quidem , aut stilla , ex viæ regiæ rectâ regione errârit. Sub hoc elanguere in manu & in vulvâ salax cauda cœpit. Madida , spumosa , veternosa versa est in fugam.

TULL. Lucebant tunc cerei in cubiculo vestro ?

OCT. Ac si dies nobis luceret , ità liquidò omnia patebant. Perfeci , Dea mea , inquit *Caviceus*. Quo verò voluptatis me beasti cumulo ? Nunc autem tantisper quiescamus ambo , alter in alterius amplexu.

LIBIDINES. III

TULL. Tibi autem, cognata, voluptatis nullus fuerat sensus?

OCT. Audi rem ineptam: ubi exscendit *Caviceus*, me cœpit furiosæ libidinis æstus; ego eum amplecti, osculis petere, suspiriis excitare; ille mihi & suavia dare, & labia ima vellicare, & digitis in pube & in cadurdis ludere. Subitò emitti sentio ex venis meis deliciosum profluvium; ac cum eo humore, quo me proluerat, è claustris uteri magno se impetu projecit.

TULL. Sic flumina quædam, ex fonte suo & originis capite, ingenti ferri dicuntur rapiditate.

OCT. Excepit verò hos rivos lævâ volâ *Caviceus*; qui ad rem hanc inopinam: ego te citiùs, anima mea, ad libidinis perveneram metas. Ego, velut scelerata, tremescere præ pudore; sed manum dimoverat ex eo loco, quem hæc Veneris spuma inquinabat. Non opinabar te id ætatis, inquit, esse Veneri tam aptam. Aliæ, in primis congressibus, puellæ ne minimâ quidem tanguntur oblectationis guttâ; tu pleno alveo in voluptate natas. Benè est, mea voluptas, benè est. Cùm hæc diceret, eò refert iterum lævam: pa-

112 COLLOQUIUM V.

pæ! inquit, profluvium Veneris id non est, sed diluvium. Quæ tibi vasa in utero latent, quæ tam copiosum potuerint imbrem continere? Ego ad hæc: tuus est hic humor, non meus. Effunditur quem intrò profudisti. Cui egressum negare potui è vasculo meo tam horribiliter diffisso? Quidquid verò id sit, anima mea, inquit, gaudeo vehementer te his gaudiis esse ad satietatem impletam: loquere liberè. Ità est, inquam; quod intulisti dùm pulsas, id omne malum egregiè gaudiis compensasti. Jàm hodiè manè umbra me quædam attigerat incredibilis voluptatis; sed nihil matutina illa Venus, ad nocturnam hanc. Intereà hunc viscum detergi è corpore, ut potui, ad superinjectum linteum; nam sudarium mater oblita erat pulvino subdere. Nunc verò, inquit *Caviceus*, alacri esto animo. Volo te in omnes transire voluptatis meæ gustus; & quidquid libidini placuerit meæ, etiàm tibi placere. Petulantis aio esse mulieris sub viro subagitantì cubare & commoveri. Nolo te, inquit, motitare clunes, & mutuis motibus meis respondere: immò nolo te crura tollere, nec ambo simul, nec alterum alterumve, cùm
super

super te conscendero. Sed hæc sunt quæ volo; primum divarices & aperias, quàm aptissimè poteris, femina. Vulvam ostentes mentulæ figendam; & eo corporis situ non mutato ad finem usque, libidinem perducere meam patiaris. Sunt & alia, de quibus aliâ te nocte faciam certiores.

TULL. Suus cuique maritus mulieri est legislator: cuique marito sui sunt mores & cupidines; eoque mulier præstabiliori utitur fato, quod mariti mores diligentiori studio in suos transfuderit. Proba demum ea est mulier, quæ libidinem suam, in mariti libidine, quæsierit.

OCT. Intumescit mihi nervus, inquit; osculumque dedit in latus recumbenti, papillas molli tactu preffit, concham adhuc roscidam tractavit, mox lævam manum meam mentulæ admovit. Rogavit caperem; cepi. Dein me jubet componi ad congressum; obsequor. Conscendit subito, & mentulam applicat ostio: nullâ morâ, subiit gurgustiolum id meum rigidus hospes; sed, haustâ mediâ parte, ad quinque pollices altos hæsit. Nunc, inquit, volo, hera mea, numeres omnes concussiones meas. Vide ne pec-

114 COLLOQUIUM V.

ces in numero. Cavebo, inquam, & morem geram. Tunc altius impressit mentulam : dùm verò concussionum numerum duco, & in eâ re figo cogitationem, impetu fregit ostium, & in adyta Veneris irrupit, ad coleos usque, fulminea mentula. Me acerrimus dolor coegit ad ejulationem, injunctique muneris, in hac perturbatione, tulit oblivionem. Me necas, *Cavici*, me necas, exclamo; parce miseræ. Jàm tibi res acta est, inquit: ecce me totum, quàm longus, quàm crassus sum, voluptas mea, vorasti. Absiste paululum, inquam; recede, educ gladii cruenti partem. Immo altius abdam si possum, reponit; & dicto citius iterùm furiosè irruit; & ità pubem pubi conjunxit, ut se in me penetrare velle totum videretur. Tollo tunc vocem. Non sentis, dicebam? Pulsas uteri mei imum fundum. Jàm necas; abscede totum gladium hunc tuum; noli immergere in corpus meum. Recessit, ut rogabam; & cùm mediam traxisset machæram ex vulnere: quid, dulcis uxor, infit, anchorâ tetigi abyssi fundum? Mox sensim sine sensu cœpit denuò immittere. Adverte, inquit, cùm primum

LIBIDINES. 115

intrò pulsari te senties, liberè vocem mitte; abscedam illicò. Nam equidem libido est frui bonis tuis; sed hæc me non tenet dementia, ut cupiditatem meam velim in sævitiam mutari. Inducit ad hæc altiùs mentulam; & cùm urgeret: siste, inquam; carum sed durum vulnus, infixio mucrone, infligis. Retraxit iterùm. Fugit, adjicio, cum telo tuo, ex hoc vulnere dolor omnis; profundius, amabo, ne impellas. Pubi autem meæ, & vulvæ quatuor omninò pollices latos superextabat virile pilum. Novi nunc, quantam mentulæ meæ partem impunè possis excipere. Modò tres pollices superemineat, nullus tibi nocere poterit impetus meus. Accommoda igitur mihi manum, & ut ipsa tibi mihiq; sit quædam cunni tui accessio. Nam, & nescis, totum venustæ, ut tu es, puellæ corpus cunnus unus est. Facio, ut fieri cupiebat: insinuo in eam partem manum; & stricto digitorum complexu arreptam mentulam comprimo. Novas sanè concussiones integrat; ac post decimam resolutus est, meque levi movit titillatione, dùm seminis rivos meam effundit in paludem. Nihil prætereà; nam ejeci nihil.

116 COLLOQUIUM V.

TULL. Ingenuâ sanè & festivâ pacis aures meas narratione. Quot verò, in hâc secundâ coitione, numerasti concussus? Quot tulisti?

OCT. Viginti sanè, antequàm turbaretur numeri ratio; post verò, ut audis, decem. Sed dùm exclamo, dùm excrucior, dùm interfici me queror, alii etiàm plures, multò ut vehementiores dati fuerunt. Ipsa de eorum numero judica.

TULL. Agedum. Ut reliquâ nocte lusisti?

OCT. Toto projectus pectore pectori meo hærebat & incumbibat. Gaudebat adhuc exsugere sibi mentulam. Alligatus adhuc brachiorum niveis, ut loqui solet, vinculis, me basiis atterebat, cùm proximum cubili nostro ostiolum aperiri audimus; &, eodem temporis momento, ad spondam lecti apparuit mater. Nam tu abieras, cognata. Hem, puto vos, inquit, in medio amplexu expirasse. Mittit se ad latus meum *Caviceus*; & offusa ego pudore: ignosce, mater, inquam. Hei mihi! quàm crudeli & inquieto me homini dedisti! Maeste animo, nata, inquit; pensi officiique tui est, quodcumque passa fueris. His tibi molestiis

creantur dulcia nuptiarum. Tunc, conversa ad *Caviceum* : virginem an uxorem perfectam habes tecum, fili? Me generum habes, reponit, & ego uxorem; & osculum mihi dedit. Bene est, inquit mater; & similiter *Cavicea* osculum tulit. Nunc meum agnosco, inquit, qui in meâ virgine viriliter lusit. Mox utrique obtulit potionem, quâ reficeremus vires; nec multò post abiit, extinctis, qui ad interiorem lecti spondam lucebant, cereis. Postquàm abiit, alligavit me novis amplexibus *Caviceus*; & aliquot post sermones, quibus me voluit rerum, quas à me aut evitari, aut servari cuperet, fieri certior, in longum dilapsi uterque somnum sumus. In primis, dixit mirum in modum odio habere foeminei corporis in Veneris palæstris jactationes. Adjecit & alia, quæ non sunt hujus, puto, narrationis. Illucebat jam dies, cum suscitata à somno, coepi dormientis *Cavicei* corpus curiosis lustrare oculis. Fateor, cognata; nihil exactius, nihil inter homines pulchrius finxit natura rerum parens. Jacebat supinus: pectus candidum, plenum; brachia longa, rotunda; venter modicè assurgens; femora crassa, robusta;

118 COLLOQUIUM V.

tibiæ nec nimium graciles, rursus nec nimium magnæ; cutis alba, nitida, sine rugis, sine mendis. Statuam marmoream dixisses.

TULL. Fugit diligentem illam tuam curiositatem medius *Cavicei* nervus.

OCT. Etiam in quiete timendus, & mediâ in pace minax, quamvis attornito similis. Dùm contemplor, credidi novos in enim spiritus ex oculis meis transisse, & immissos esse. Quasi à dominâ suâ se videri sentiret, commoveri cœpit, & caput attollere; somnum *Caviceo* abrupit. Finxi ego altum soporem; & conversus ad me *Caviceus*: dormis, domina, inquit? Cur tu verò, refero, solvis mihi tam placidam quietem? Putabam, reponit, cùm diem vidi, jàm vigilem esse, quæ sol meus es. Osculum dat, papillas tractat, uterum & potiore uteri partem, amatam concham, prehendit. Conscendit; fissuræ meæ rigidum admovet contum. Memor ero promissi, ait; ne trepides. Si altius impulero quàm ferre poteris, mone. Tunc in sulcum impressit mentulam, ad id viæ intervallum, quod doloris voluptatisque noverat esse mihi confinium. In hoc ultimo hujus noctis la-

bore , me diù permoluit ; ac , intum-
 meris inflammata concussibus ad libi-
 dinem , urentique correpta pruritu ,
 non potui continere me , quin nates
 aliquantulùm attollerem. Tunc , quan-
 to potuit impetu , machæram immer-
 sit ad usque capulum ; nec , ut antea ,
 dolebat. Tamen gemitum misi ; & ,
 adveniente libidinis œstro , largo pro-
 luit plagam , quam intulerat , balsamo.
 Ex me majorem hætenùs se fassus est
 non cepisse voluptatem. Sic ea nox
 transacta fuit nobis. Et post brevem
 colloctionem , invasit gratissimus som-
 nus , qui nos ad altam diem tenuit.
 Quid cætera referam quæ scis , quæ
 novisti , & quorum etiàm magna pars
 fuisti ?

TULL. At verò ignavum habes cur-
 forem , qui , unâ nocte solidâ , ad
 tertium tantùm pervenerit milliare.
 Sed molles fluxique omnes sunt ple-
 rique , quibus appendit inguinum pon-
 dus natura ultrà communem homi-
 num modum. Etenim sunt nuptiæ se-
 xui nostro præstantissimum bonum ;
 nam est infesta omnis & ignominiosa
 Venus , quam Hymenæi lex non
 honestat. At citrà Venerem beata
 vita nulla est. Sed foelicitatis nostræ

120 COLLOQUIUM V.

nobis fumus artifices omnes nuptæ.

OCT. Miror, cùm res sit tam dulcis Venus, non calere eo semper igne homines. Nam, ad carpandos vitæ hos fructus, promptiores multò fumus.

TULL. Scilicet, ex tuâ salacitate *Caviceique* frigiditate, præjudicium capis. Amas in tuo nido pippire passerem *Catulli*. Ex materno sanguine fictam, nihil mirum maternis incendi caloribus.

OCT. Quod matris famam oneret, nihil audiui.

TUL. Aliquot annis ætate provectior, suis ita infecerat nequitiis *Lucretiam*, *Victoriam* & me, ut nobis nihil esset libidinofius. Novem aut decem annos natæ eramus omnes. *Sempronia* verò, mater tua, jam duodecimum attigerat. *Victoriæ*, quam deperibat, id ætatulæ, puerum esse se fingeat; me verò alterum se; interdum *Lucretiam* *Victoriamque* appellabat, ac si amans dominæ loqueretur amatoriiis verbis; sollicitabat ad amorem. Se uri querebatur; æstum suum, osculis amplexibusque, temperaremus rogabat. Nos verò, quas nullus tangebat Cupidinis sensus, ridebamus; sed osculabamur, sed amplectebamur. Mox manum sub
vestem

vestem mittebat, liberrimo tactu delibabat pudicitiam. Interdum humi jacere volebat resupinas; revolvebat vestes; & indusio nuda corpora prostituebat oculis suis. Divaricari crura jubebat. Ipsa se similiter nudabat; post insiliebat in nos; quasi vir esset, subigebat. Tali matre ortam, decet Veneri esse simillimam. Eh, eh, eh! memini, audi.

OCT. Credam quæ narras, si docueris quâ tandem sit ratione factum, ut, quæ ad libidinem sit adeo proclivis, se tamen ab omni turpitudine servârit purissimam.

TULL. Faciam. Sed audi puerilis amentiaë licentiam. Tres quatuorve menses, antequàm nuberet patri tuo, contigit nos agere secum pomeridianishoris. Pater materque aberant; &, è familiarium numero, nutrix relicta ejus erat custodia: sed, in aliâ domûs parte, operam dabat domesticis rebus. *Sempronîa* erat à pedibus delicatus, lætus *Dionæus*, annorum puer plûs minûsve quatuordecim. Admisit puerum in puerilis lusûs societatem; &, post concursationes, saltationes, & omnis generis nequitias, cœpit sibilis & dicteriis *Jocondum* petere. Id puero

nomen. O puellam, dicebat! nos autem pueri sumus; tu, pupula. Vide te, sodales, ut modeste se habeat. Moriar; hominem non esse, sed virginem puto. Virginem operit virilis vestis. Sexum sanè vestemque dehonestat. Ille, ut pueri solent, primum pudore suffundi; postea se fugâ proripere. In fugitivum omnes involavimus. At cum retraxissemus in interiori lecti spondam, nunc videamus quis quæve sit, inquit *Sempronia*. Manus prima intrâ ejus femoralia infert.

OCT. Nec reluctabatur *Jocondus*. Ah! ah! ah!

TULL. Apage, dicebat, sanè virgo non sum; & mox sciam utrùm virginis fitis. Libidinosa occurrit manui nervus, quem extraxit è carcere. Ut sensit intrâ manum succrescere: hem, quid hoc est, inquit ad me conversa? Tange etiâ tu, *Tullia*. Ego, ac *Victoria*, manus admovimus, harum nequitiarum rudes. Sensimus, tactu hoc nostro, magis magisque turgescere: repetit quoque tactus *Sempronia*. Cum primum, ait, tractavi hanc rem, carneam inveni; nunc eburnea facta est. Dic, *Joconde*; scis tuæ suppellectilis usum? Nunquàm expertus sum,

inquit , juventutem meam : sed scio tamen. Doce igitur , reponit *Victoria*. Docebo sanè omnes vos , inquit ; sed alteram post alteram , & in eo loco ; (ostendebat secretam lecti spondam) volo autem *Semproniam* primam edoceri. Igitur manu *Semproniam* capit , & in eam ducit voluptatis regionem. Asiaticis stratum erat tapetibus pavementum. Pulvinos binos in humum projicit. Nunc sede , domina , inquit ; & , momento post , docebo usum tui hujusque membri ; (mentulam ostendebat) & nihil usquam hoc esse usu dulcius fateberis. Illa se ultrò mittit in eum pulvinum ; dehinc femoralia solvit *Jocondus* ; & , apertis coleis , genua flexit inter *Semproniae* femora.

OCT. Videbas tu ?

TULL. Videbam , ut tu me. Volo tibi , domina , dicebat , pilum id figere in uterum. Hæc dicens , alterâ manu , evertit in alterum pulvinum , quem accommodaverat sustinendo capiti ; alterâ , *Semproniae* vestem & indusium , quàm altissimè potuit , replicat ad zonam. Mox effudit se in eam ; & , primo alterove insultu , in ejus fissuram pilum impulit. Tremere visa mihi est *Sempronia*. Eh , eh ! inquit , dolet ,

124 COLLOQUIUM V.

Joconde; sed jucundè dolet. Vis abscidam, respondet? Nolo verò, reponit illa. Cœpit *Jocondus* agitare; & illa singulos ad concussus repetebat, eh, eh; donec uterque titillatione novâ sit velut emotus mente. Ah, ah! exclamat *Jocondus*, amplectere me, domina, micturio. Et itidem ego, reponit *Sempronia*: eh, eh! impelle vehementer . . . . . deficio. Frequentiores integrant concussiones, mutuo insultuum subsultuumve motu. Quàm aptè; dicebat *Jocondus*, sublevas nates! Quàm ingeniosè motitas! Te verò, dicebat illa, sentio verè intrò meiere. O rem . . . ô rem . . . . . defecit in hæc verba; & paulò post adjecit, delectabilem! Sic utrique id opus peractum est. Cùm exsurrexisset *Sempronia*, venit in meos amplexus. O mirabilem lusum, inquit! Abeant deinceps pueriles nostræ ineptiæ. Unus *Jocondus* doctus est ludere dulcem & egregium ludum. Osculum dedit dicenti *Jocondus*; dedit & mihi *Victoriaque*, ab ejus ludis similes delicias sperantibus. Sed me sentio, quasi si in me multo imbre deplueris, sub indusio meo madidam, inquit *Sempronia*. Ad hæc, ejus sub vestem

manum misit *Jocondus*. Cave, domina, inquit, ne indusium tibi tuum inficiatur hoc humore: (& absterfit ipse diligenter) etenim, si nutrix matris tua animadverterent hoc Veneris, tuo in indusio, effluvium, conjicerent te vitiatam fuisse. Nec à vero aberraret conjectura, inquit *Sempronia*. Hem! quid audio? Quid fecistis vos, quærebat *Victoria*? Nihil omnino vidi; nec æquè fui curiosa, ac tu, *Tullia*. Quod solent parentes vestri facere; quod facient mariti, in quorum venietis amplexus, ait *Jocondus*; quod faciam mox, mox ego tibi, id fecimus. Nam eam volo, quæ vestrum junior est, dum mihi integræ ad irrumpendam Veneris arcem sufficiunt vires. Minor in ætatis provectoris puellâ difficultas, nec tam improbus labor.

OCT. Jàm apud me non sum; in stuporem me conjicis, quem fando non explicem. O mater! O quàm te memorem, mater!

TULL. Ætate mihi, *Joconde*, cedit *Victoria* & habitudine corporis, respondeo; verum ingenio me longè & pulchritudine superat. Ambæ, inquit, lepidæ estis & formâ insignes,

126 COLLOQUIUM V.

refert *Jocondus* ; utrique bona mea commodabo. At verò neutri mammæ intumuerè ; *Semproniæ* tamen jam niveum pectus ornant , non implent. In *Victoriæ* finum manum intulerat ; mox in meum , & paulum excrescentia invenerat mammarum vestigia , non mammarum orbes. Sanè , si in eâ corporis summâ regione eos non invenis globos , in mediâ tamen invenies lacteam viam , quæ te ducet ad cœlum , inquit *Sempronia* faceta & falsa puella. Ad eam conversus *Jocondus* : osculer , inquit , domina , pretiosas illas tuas papillas , quæ me donârunt immortalitate. Basiis oneratas innumeris , ostendit mihi *Victoriæque* fororiantes , duras , candidas ; mox eam projecit in lectum resupinam , tractavitque uterum & Veneris fanum. Voluit & nos ipsæ lustraremus oculis digitisque ; dehinc me deturbavit in pulvinum , & nudati corporis aspectu se ad satietatem implevit. Accede verò , *Victoria* , inquit ; permitte me bonis tuis frui. Negantem adduxit *Sempronia*. Mittit sub indusium manum , pudendaprehendit , labia diducit , digitum inserit. Lanugine nondum obnuptus mihi erat hic

Iocus. En, inquit *Sempronia*; respice liberius *Tulliae* meae dotes; & simul vestem indusiumque altè revolvit; sed tot miraculis, ut es genibus stratus & supplicis in modum, basium inferto, subjicit. Uterum igitur, & (quid mentiar?) ipsam etiàm libidinis concham osculo veneratus est. Interea coepit, inter tot amoris incentiva, arrigere; se nudam deflectit in *Victoriam*; & in ulcus dehiscens trusit impetù rigidum pilum. Sustulit vocem *Victoria*; apage, apage, dicebat, non patiar. Sed, post quintam sextamve impressionem, telum omninò hausit; & Veneri hæc est pleno coïtu initiata.

OCT. Non secesseras tu & mater, dùm devirginabatur *Victoria*?

TULL. Cùm vidimus tam parvo conatu in intima penetrasse *Jocondum*, prosectæ plausibus procurrentem admissis equis ad metas, & de victoriâ in *Victoriâ* triumphantem. Profudit maritalem rorem in puellæ sulcum, quam nullus tamen perfectæ beavit voluptatis gustus. Re patratâ, sudario extersit *Victoriæ* campum, quæ, se cùm erexisset in pedes: exit, inquit, è fissurâ meâ nescio quis humor, quem sensi è tuo corpore in meum fluxisse.

128 COLLOQUIUM V.

Sustulit dicenti indusium *Jocondus*; & sudario leviter admoto, iterum deterfit; album vidimus liquorem sanguine mixtum. Tunc, injectis brachiis, alligavit pectori suo *Victoria* pectus. Conquerentem dirè se habitam solatus est. Sudarium postea explicuit cruore & venereo sudore tinctum: etiàm te virginem fuisse fatetur Appella Judæus, inquit. Nunquid & ego fui, réponit *Sempronia*, serve ultra servitutis nequitiis nequam? Immo & tu fuisti, domina, respondet *Jocondus*; sed quia per ætatem eras, quàm *Victoria*, paulò apertior, ideò, tam apertis virginitatis cæsæ notis, meum non decorasti triumphum. Nam opima, quibus hæc contingunt, referre se putant spolia; & eò beatiores, quò difficilius & diutiùs anhelarent. Gustum voluptatis labor acuit.

OCT. Miseret me tui, quæ his deliciis interea, quibus jam mater mea & *Victoria* ingurgitatae sint, tandiù abstines.

TULL. Puer delicatus & tener, attritus lassitudine deliquescebat, sicut & libidine. Ego ad eum: jam langues, jam deficis, *Joconde*? Num sufficient tibi vires ad amplexus meos? Abibo

ego vidua ex his nuptiis? Risit *Sempronia*. Non abibis sanè, inquit. Ecce vadem me habes, *Joconde*: sed gustatione recreandus es, qui nos tuis bonis ditas munificus. Perge ad nutricem; roga gustationem afferri mihi & sodalibus. Paret; ac, paulò post, placentam saccharo conditam puer ingentem attulit; & in lagenâ optimum vinum. Ego primò puero non exiguam do partem placentæ. Non edit, sed voravit. Vini cyathum etiàm do bibere. Tibi edit, tibi bibit *Jocondus*, inquit *Sempronia*. Cura ipsius corpus, qui mox in tuum non notas fundet delicias. *Semproniæ*, & ipsi etiàm *Victoriæ* eadem *Jocondi* cura. Igitur, refectus potu & cibo, vires sibi dixit omninò esse restitutas, quas in earum vulvis reliquerat. Illicò in amplexus meos & oscula advolat. Projicit in pulvinos malè repugnantem, *Semproniâ* ridente. Quid plura? Summâ se satiavit, intrâ femina mea, voluptate.

OCT. Igitur facilem habuit in te aditum?

TULL. An te fallit nos Italas laxiores esse plerasque omnes, in tenerâ juventute?

OCT. Sanè me ac te jure exceperis.

130 COLLOQUIUM V.

TULL. Nugæ. Nupsimus ambæ prodigiosis mentulis. Priapo ad Deos sublatò, si Lampsacena tellus duos tales prætereà viros, ac sunt *Callias* & *Caviceus* tulisset, non desiderassent pruriginosæ nurus extinctum Priapum, cujus hic magnificus sermo.

Hæc est commoditas in nostro maxima pene,

Laxa quòd esse mihi fœmina nulla potest.

Strictæ visæ sumus, quibus nulla potuit videri laxa fœmina. Nam postquam traditæ sunt *Sempronia* & *Victoria* viris suis, quanquam benè mentulatis, & ætate, quam est *Jocondus*, multò provectioribus, à primo congressu in ima viscera telum condidere, pleni coitûs absoluta cepere gaudia. Ità est, cognata; hiant, hiant Veneris ostia antica, deformem in modum, Italis Hispanisve fœminis. Putes non hominibus tantum, sed etiàm mulis natas. Verùm in nobis *Jocondus* jam semiaperuerat maritis nostris ad hæc gaudia viam.

OCT. Hoc cogitabam; &, ne difficilior esset ineuntibus, aditum patefecisse.

TULL. Falleris. Nam nec medii

digiti mei longitudinem, nec pollicis crassitudinem pueri mentula superabat, in eâ ætate. Omnes verò maritis nupsimus egregiè mutoniatis: *Victoria* tamen & *Sempronia* maritos, licèt probè ad eam rem comparatos, fatendum est, nec cum *Calliâ* posse, nec cum *Caviceo* comparari. Dicunt Medici naturæ eos modum excedere, qui arri-
gunt ultrà septem octove transversos pollices. Ea est mensura communior, si longitudinem quæris; sed crassitudo magnitudini respondere debet. Aiunt vaginæ voraginem & altitudinem ad os usque matricis extendi in coïtu per septem octove pollices; ulterius, absque aliquâ mulieris incommoditate, aut etiàm ærumnâ, posse negant. Ità fiunt, si crassitudine nimiâ nervus intumescat, difficiles coïtus. Dùm dilatatur ad lacerationem vagina, plus hostilitatis in muliebria arcana infert dira mentula, quàm pollicebatur amoris. Sed sanè, quò juniores, eò sumus aptiores cujusque modi hominum peculiis. *Esse modum. . . .*

OCT. Putabam matre meâ mulierem nunquàm & nusquàm vixisse sanctiorem. Quâ tandem arte factum est, cognata, ut nec pater meus suspicax;

nec fama, quæ omnia per urbes, vel reconditissima, rimatur & vulgat, ac si viderit, nihil unquam animadverterint? In eâ quod non probârint, non laudârint? Nam & eam efficitim deperit parens; & omnes summis laudibus, ut pudicam & probam, ut quæ maximè, cumulant.

TULL. Quæ pereunt mulieres, aut famæ, quæ vitâ potior est, jacturam patiuntur, eæ pleræque omnes, suâ culpâ, in eam incidunt calamitatem. Rectè dictum est, *esse modum in rebus, esse certos denique fines*. Non in rebus consistit laus & vituperium; sed in rerum usu. Vastum & callidum ingenium pro prudenti habetur; & prudentis est, se quibusdam veluti limitibus circumsepire. Ab his nulla amoris libido, odii nulla impotentia, quæ nos plerùmque obcæcant, animum cautæ & judicio præditæ abducant. Vis benè beatèque vivere, *Octavia*? Omnia putes tibi licere & nihil. Id summum tibi sit præceptum, in eâ vitæ conditione, cui te nuptiarum lex addixit.

OCT. Vix ac ne vix quidem, id, quid sibi velit, percipio. Quomodo omnia mihi licere, & nulla arbitrer?

TULL. Quæ poteris commodè,

absque mariti tui offensâ, id tibi licere omne habeas persuasum; quod certo absque periculo non poteris, id omne vetitum ne dubites. Impræsentiarum imbuenda mihi es veræ solidæve sapientiæ præceptis, quibus in posterum totius vitæ cursum regas. Debeo illis omnes meas voluptates, servatam incolumem pudicitiae famam, dum ludo, dum adolescentiæ bonis liberè fruor. Illis & tu debebis foelicitatem tuam. Ad voluptatem, uno spiritu, omnes ducimur; uno cursu, ferimur malæ & bonæ. Sed malas nulla tangit honoris cura: bonæ, existimationis & gloriæ decus voluptati, ipsique adeò vitæ anteponunt. At bonis non una omnibus via ad gaudia euntibus. Imprudentes & insipientes ferè plerasque omnes, in medio cursu, aut ignominiosa mors, aut spississimæ dedecoris tenebræ intercepte. Alias, quæ se duci student sapientiæ præceptis, comitatur usque ad fornices & cellas laus, & interrupti lusæ multitudinis plausus. Igitur non mutandi fines, (quod abhorret à recto) sed quærendorum finium mutanda ratio & modus.

OCT. Qui sunt ii fines? Quæ in-

vestigandorum ratio? Libenter audiam rem scilicet gratissimam, quia utilissimam.

TULL. Paucis absolvam. A perfectis cum *Calliâ* nuptiis mensis vix intercesserat, cùm, ex meis *Calliæque* moribus jam benè perspectis, has ego mihi tuli ipsa leges, quas ad hanc diem servavi diligenter. Quos ex iis fructus capio, & tu, si servaveris, capies. Principio, adverti animum ad eas res omnes quæ suprâ, quæ extrâ, quæ intrâ. Suprà me est religio, quæ rerum politicarum primum obtinet locum; sed, in naturæ ordine, nullum. Vidi quid religioni, cui subsum; quid mortalibus reliquis; quid mihi deberem. Primùm, decet omninò religiosas esse mulieres nuptas, aut videri. Nam quæ religiosa est & esse non videtur, haudquaquàm præstat quæ utique religiosa videtur, nec est. Summa nuptæ felicità ex mariti pendet iudicio. Ea beata fortunataque est, quanquàm nullius pretii, quam æstimat plurimi maritus; secùs deslendæ fortis, quam odit aut despicit maritus, naturæ donis, virtutum dotibus cumulatam. Séd postquàm ferventioris illi amoris æstus in nostris amplexi-

bus tepuerunt ; mariti , quam opinionem concipiant de nobis , à virtutum numero , quæ lucent in nobis , metiuntur. Amore suo dignas non iudicant , quas bonas non putant. Nos idèò amant , priusquàm bonis nostris fruantur , quòd pulchræ , quòd lepidæ , quòd juvenes. Demùm , cùm , libero corporum nostrorum visu , tactu & usu , libidines suas expleverunt , nos amant , si æstimant , si bonas credunt , si virtutibus instructas vident. Igitur , *Ostavia* , finge te ad eos mores , aut finge eos mores. Nulla unquàm delebit oblivio ; nulla res obliterabit , quam ceperit de te , in his nuptiarum tuarum primis diebus , opinionem *Caviceus*. In hac vitæ scenâ , quam induisti personam , bellè tibi est sustinenda.

OCT. Vis me larvatam incedere ? Sed deponitur faciliùs hæc animorum larva , quàm fumitur.

TULL. Consequitur id uxoriæ prudentiæ caput , hoc effatum : publicos ritus , communes usus nefas sit floccifacere. Palàm vive omnibus ; clàm & in tuto tibi. Objecto sanctitatis velò vitam tege. Civili vitæ multò utilior est , qui malè facta probitatis specie

136 COLLOQUIUM V.

honestat , quàm cujus benè facta sub umbrâ flagitii latent. Honestatem indue ; sed quam , cùm opus fuerit , non ægrè exuas. Jurent , qui te viderint , in his officiis multam & totam , tuis nihil esse moribus sanctius. Sciant , quos beare volueris , nihil esse amplexibus dulcius , moribus amœnienus , consuetudine liberius. *Semproniam* æmulare matrem tuam.

OCT. Quæ doces , aperta sũnt ; quæ de matre loqueris , incerta & obscura.

TULL. Æquè est mihi nota , ac tu. Ejus furores passa sum , ut tu meos. Hæc institutionis conjugalis capita scias ejus ex moribus atque consiliis esse derivata. Inter mortales , immortalium tibi loco sit maritus , dicebat mihi , cùm nupsi. Cui cor sapit , fœmina pro certo habeat esse se mariti voluptatibus natam ; reliquos homines omnes suis. Alterum marito debes ; alterum tibi. Quidquid exegerit vir tuus tuo ab stipendio , obsequere. Tibi turpe videatur nihil , quod illi dulce videbitur. Omnes te muta , ut Proteus , in figuras , cùm jusserit. Cùm ludendi liberius tecum libido incesserit , omnia fiunt honesta tibi , quæ in ludum

ludum vocaverit. Ejus ultrò servi , libensque libidini ; serviant tuæ alii. Sic ego , cum *Calliâ* ; sic , cum *Lampridio*.

OCT. Benè est. Jàm , quid tibi sit cum *Lampridio* commercii , intelligo.

TULL. Juvat & te scire Veneris meæ reconditiores amœnitates. *Calliæ* , usum corporis mei , qualem cupit , hilariter præsto ; immò undè nulla mihi creetur voluptas. *Lampridio* verò , eum qui mihi commodissimus est & jucundissimus. Imperat alter ; impéro alteri. Alterius sum ego ; meus est alter. Fruitur usu corporis mei alter ; ego , alterius. Non ità aurum discrepat à plumbo , ac domina differt ab uxore. Longè minori distat intervallo tellus à cœlo , quàm fœlicitas liberæ concubinæ à conditione mulieris nuptæ. Demùm fœlix ac beata eris , cùm alteram alteri miscueris.

OCT. Ego verò quærerem amantem amens ? Ipsa incitarem procum in amplexus meos , inducerem in lectum ? Avertat hanc à mente meâ impudentiam Venus. Prætereà , non timerem mihi à justâ mariti irâ , si in eam caderem contumeliam infœlix ? Profectò novi ejus animum. Si me

138 COLLOQUIUM V.

hujusmodi suspectam haberet licentiæ ;
nec homines , nec Dii ab ejus me manibus vivam eriperent.

x TULL. Nolo pudorem tuum fatigare : communicabo tecum Herculis mei oscula , libidines , lumbos. Te in ejus amplexus conjiciam ; in equum tuum tollam eum ultrò manibus meis.

OCT. Te festivam , ah , ah , ah ! sufficient illi latera , scilicet ?

TULL. O nequam , jam ab ingressu cellæ prostibulum ! Parem tibi inveniet par meus , si Veneri tuæ sit impar.

OCT. Joco dixi quod seriò capis. Sed enim narra mihi , mea Læna , quâ tandem arte tam fidum clarumque hospitem comparasti. An dono tibi datus est ? An tutè in ejus ultrò venisti arbitrium & jus ? Quibus excæcasti *Calliam* tuum carminibus ? Quæ te tuæ fraudes tot voluptatibus delibutam beant ; & à tantis , quæ circumveniunt libidines nostras undique , periculis tutam tectamque habent ?

TULL. Quidni dixerim ? O scortulum merum & purum ! Miranda referam. Paucos post dies , quàm *Sempronia* mea , mater tua , nupsisset , erat magna pompa invehenda in lares.

Victorii. Id priùs, sedulâ operâ, petiit à matre, sibi ut addiceretur *Jocondus*, qui sibi esset à pedibus, scilicet à mentulâ. Nec ægrè exorari passus est *Victorius*.

OCT. A sexto mense elapso, duxit *Jocondus* uxorem; nec è nostris propterea tectis excessit: & sanè, cum ea quæ interdum vidi ipsa, aut audiui, dum unà essent, & ætatem meam spernerent, curiosius relego, ex iis omnibus in tuam deducor sententiam. Ità est; fruebatur matris meæ bonis *Jocondus*.

TULL. Loquere; quid times?

OCT. Quàm gnaviter opinione de se conceptâ abutebatur! Fallacem virtutis speciem? Vidi sæpè colloquentes, colludentes, cum domo abesset pater. Vellicabat matrem meam *Jocondus*, nec jam à pedibus, sed procuratorem gerens. Nec tamen mammas, quòd viderem, aut illam corporis nostri partem appetebat. Fortè ingressus cubiculum, in quo mater & ego unà eramus; mater attalico opere telam lanâ pingebat; ego, ut pueri solent, cum catellâ, quam aure arreptam tollebam in aëra, ludebam. Ille matrem læto vultu aggreditur; manu

à fède fublevat; abducit volentem nolentem à confpectu meo. Credebam exiiffe è cubiculo, & gaudebam effe me mihi relictam; fed illicò audio lectum gemere, & matris, ac fi aliquid moleftè pateretur, vocem. Ego arrigo aures, metu perculfa; mox &, arrecta in pedes, advolo. Audiit mater; & antequàm propior facta effem, accurrit; intrà ulnas ridens fufcipit, ofculis premit; *Jocondus* verò evanuerat in auras. Quid tibi, aio, dolebat, mater, cùm te audivi fufpiria mittentem? Nihil admodum, inquit; cùm regredibar in cubiculum, icu in hunc lecti pedem incuffo, ferè talum fregi.

TULL. Sanè. Nihil de eorum confuetudine fubodorata es?

OCT. Multa; fed quæ cadant tantum in conjecturam, probationis loco effe non poffint. Eâ uterque curâ effugiebat oculos meos, ut certi unquam affecuta fim. Quod unum probè intellexi; fedulò curavit mater, ut de fe optimè sentirem; & probiffimam mulierum effe noftratum mihi perfuaderem.

TULL. Scio: & fe ut optimam & fanctiffimam tibi commendarem, mul-

tis & enixis à me precibus obtestata est. Sed quæ de ejus arcanis palàm aperio tibi, non minùs reliquis omnibus, conditâ oblivione filebunt.

OCT. Parricida essem, si matris meæ, cui tam cara hætenùs fui, famæ non parcerem, quæ vitam pretio superat. At vide; quo me dolo ludi voluit. Tres omninò dies, antequàm *Caviceo* dedita sum, hoc me sermone aggressa est: Perindiè, nata, *Caviceo* nubes; hoc tantùm intervallo à spurcitiis & sordibus distas, hætenùs pura & sancta, quia virgo. Cum virginitatem deposueris, virtutes te multæ, conspurcatam tabe, fugient, aliquâ ni operâ forti & præclarâ, quæ earum deceat severam gravitatem, continueris à fugâ. Nihil est cœlestius virgine puellâ; nihil vilius conscelerata puellâ. Quid vis me facere, mater, repono? Liceat igitur virginitatem meam per omne vitæ ævum servare intactam. Reconde me in Vestalium choro. Absit, inquit; nec res nostræ, nec amor in te meus patietur unquàm te vivam consepeliri. Sed obsequere consilio meo. Statue, voto concepto, te omnem libidinis curam & affectum odio habituram & horro-

142 COLLOQUIUM V.

ri. Amove mentem tuam, ut & ego amovi semper, ab his spurcitiis; & amittendam pudicitiam sacrificio venare, amissam sacrificio defle. Volo, inquam; sed ad quod hortaris me sacrificium, mater? Volo & obsecro, ait, *Octavia* mea, (& dicens, osculata est) volo te ipsam in id vocari sacrificium; manumque tuam & meam his sacris operari utramque. Sed opus est constanti & forti animo. Non deerit, inquam, animus. Tunc jurejurando adegit sibi, ut pollicerer omne id passuram, quod consilii sui esset. Cras manè, inquit, quandoquidem tam proba, tam bona, tam casta es, nata, quàm venusta, quàm ingeniosa, quàm nitens, postquàm in templo sponderis superis, quod pollicita es mihi, rem exequemur tibi gloriosam, honestam & longè utilissimam.

TULL. Nihil novi loqueris. Rem omnem enarravit, ut gesta est; credulitatem quidem irridens tuam, fortitudinem vehementer collaudans.

OCT. Igitur ab hoc me abstineo sermone: quæ scis, amplius scire non potes.

TULL. Immò, volo, pergas, si me amas. Rem per summa capita perstrin-

xit *Sempronia* ; non ità , ut tu , diligenter per singula executà fando est.

OCT. Primo manè , jubet è lecto surgere ; post , indutis quæ adparârat , pretiosissimis vestimentis , ducit ad *Theodorum* , ex eorum sectâ , quæ , vultu & horridâ barbâ , passâque canitie , magnam vulgò videntur sibi præferre vitæ sanctitatem. Ut sacris adfuimus , accedit ad me ille : habes , inquit , filiola , matrem , quæ tibi omnia bona & sana precatur. Nubes intrà triduum ; purgandus tibi ab omni labe animus , ut te parem & idoneam huic cœlesti dono præstes. Nam pueros edes in lucem , qui , si bona es , sedes , è quibus infernæ mentes deturbatæ sunt , obtinebunt ; earum autem , si mala es , numero accedent. Quæ tibi erit optio ? Ego , rubore offusa , tacebam. Loquere , loquere , inquit , Volo , respondeo , & bonam esse me , & illos bonos. Accede igitur. Quid plura ? Provoluta ejus genibus , effero omnia , quæ vel minimo mihi vitii contagio infecta videbantur. Cùm audiit me jam libidinosâ pollutam esse licentiâ , parùm absuit quin stomacharetur. Tamen , monitam abstinerem ab his rebus , jubet bono esse animo ,

144 COLLOQUIUM V.

& omninò parere matri, quæcunque exigeret à patientiâ meâ. Tunc matrem advocat; & eductum è dextrâ vestimenti manicâ fasciculum cordularum, quem non explicuit, matri porrigit. Non parces virginis tuæ cuti, inquit; nec tu tuæ, quæ sis ipsa exemplo. Si contrâ feceris, pœnas dabis. Sub hæc exiimus ambæ.

TULL. Hi homines sic illudunt facilitati nostræ; sic regnant.

OCT. Veriùs dixeris: sic nos viro-
rum illudimus credulitati; sic regna-
mus. Ubi ingressæ sumus interius do-
mûs nostræ penetrale, è quo scis pro-
spectum in hortos dari; occludit fo-
res mater, & mihi fasciculum subri-
dens tradit explicandum. Explico;
video flagri esse genus è cordulis quin-
que compactum, quem minutissimi,
iique frequentissimi distinguebant no-
dî. Hoc te nunc pietatis choragio
oportet adornari & elui, nata; sed
volo tibi prælucere exemplo, inquit.
Jussæ sumus, quantis viribus poterim-
us, inflictis proscindi flagris. Obse-
quar ego, & obsequeris tu, ut te novi.
Obsequar, inquam. Non adeò firma
es, addit, ut possis ipsa à te ferre
quæ me pati videris; adhibebo tibi
operam.

operam. Dùm carmen summissâ voce querulâque accinam, lætari animum meum intrâ pectus vehementer ne dubites.

TULL. Nunquid tibi metu tenellum corpus contremiscebat?

OCT. Me haudquaquàm putabam adeò fortem, & ad pœnas luendas alacrem, ut visa sum mihi & matri. Et verè jactant nihil constantius & fortius esse muliere, si obstinato velit animo ad dolores obdurari. Quid terimus tempus, nata, inquit mater, impresso osculo? Solve stolum mihi celerius, ut denudetur infamis corporis truncum. Indusium revolvit interius, & suprâ lumbos. Tunc se mittit ingenua, & hac lanienæ supellectile sumptâ in manus: adverte, filia, inquit; & ferendi doloris cape exemplum ex me. Sub hæc, digiti impulsu leniter sonuere fores. Novi quis hic sit, inquit mater; adest *Theodorus* sanctissimus mystes, utrique futurus adjuva; & promisit sanè se venturum, si copiam haberet. Iterùm digito ferit ostium. Ille ipse est, inquit mater; adest *Theodorus*; aperi, nata. Quid! mater, vis te ab eo nudam conspici, inquam? Non scis, reponet; mihi esse notissimum.

146 COLLOQUIUM V.

Illi acceptum fero, quicquid in me est
 non pœnitendi decoris. Demisit ta-
 men indusium, dùm aperio. Ingres-
 sus ille, renidenti vultu, cœpit utram-
 que laudare; & potissimùm mätrem,
 mihi exemplo præesset se meque di-
 gno, hortari. Multa adjecit, quæ me
 eo furore accenderunt, ut peterem
 ejus me manibus sanctissimis cædi.
 Nam, multo sermone, eoque accura-
 to, probavit omnem, extrâ flagitium,
 pudorem flagitium esse; eas demùm
 pudere meritò, quæ nudas se homi-
 num oculis, voluptatis & libidinis
 causâ, objiciunt; non quæ, pietatis
 & castigationis. Alterum turpe, al-
 terum honestum: alterum mortalibus
 quidem, alterum immortalibus place-
 re; tùm ejus generis ærumnas magnæ
 esse utilitatis. Nam illis omninò, ve-
 lut mirabili quodam lavacro, eluun-
 tur, quas contraxerint & admiserint
 in se fœminæ, sordes, si quantum ne-
 farii gaudii ex suo corpore inhonestæ
 ceperint, tantùm similiter cruciatûs in
 sensus suos intulerint. Pleraque sic abo-
 leri secretis his suppliciis, quæ profi-
 teri aut mystæ aperire sceleratus pu-
 dor vetat.

TULL. O commoda documenta!

Si quæ libidinosa & pudens; ego sanè hæc tua, *Theodore*, præcepta nihil inoror. Perge.

OCT. Denique, post hos sermones, flagrum ipse sumit; provolvit se ad ejus genua mater, itidem & ego. Jubet ponè matrem paulum secederem; oculos in eam defigerem; singulosque ictus, quò caderent, tuendo sequerer. Ad matris latus lævum astabat; & cùm dixisset illa indulgeret sibi sanctam operam, & quasi carmen occineret, magnâ vi in ejus nates apertas irruere acerrimi ictus. Contremiscere his inflictis mihi visa est; consecuti sunt leves aliquot, at hos graviores. Demùm ità miseram proscidit, ut vibicibus ictuum exaratæ nates, quæ priùs candidissimæ erant, viderentur lanienam execrari.

TULL. Nihil verò querebatur?

OCT. Nequidem hiscere ausa est; semel elapso gemitu, ah! pater, inquit. Irasci autem ille ad eam vocem: non abibis inulta, ait, è manibus meis. Jubet, pronam demisso capite & pectore, corpus in humum flectere. Obsequitur; sic nates exporrectæ flagro occurrebant; ac demùm per dodrantem integrum, ullâ absque intermissione.

148 COLLOQUIUM V.

ne, cæsa est. Nunc satis gaudii animo tuo interjectum; surge, ait *Theodorus*. Surrexit; & dejecto ad pedes indusio, stolæque indutâ, ridens me amplexu suo petiit. Nunc tuæ sunt partes, nata. Putas animum sufficere tibi ad hunc ludum, inquit? Nam ludus, non labor. Ità suppetant mihi, ut animi, sic corporis vires, repono. Quid me factò opus est? Accommoda tuam puellam, inquit *Theodorus*, huic pietati. Spero futuram te fortio-rem. Ego interea conniventibus oculis terram spectabam. Meam equidem spem non falles, dicebat; loquere. Conabor, refero, opinioni de me tuæ respondere. Interea defluxerat ad pedes vestis; indusiumque mater revocabat ad lumbos. Ut me nudam sensi, summus vultum meum pudor rubore omni suo offudit. Nihil opus est tibi genua flectere, inquit; pesiste recta, ut es, & immota. Post adducit ad *Theodorum*: Vis beari, inquit ille? Vis ad cœlestem per dumeta pervenire voluptatem? Nec animus deest, respondeo. Post cœpit levissimis sensus meos ictibus irritare, non vexare. Poteris, filiola, duriuscula pati, interrogat? Poterit, inquit mater. Potero,

repono & ego. Tunc, à lumbis ad ima crura, me tota cordularum cruda momenta percurrerunt. Satis, fatis, dicebam; mei te, mater, misereat. Maeste animo, inquit. Vis ipsa tu pergere id officii quod superest, nam medium hætenus est confectum? Bene est, inquit *Theodorus*; videamus ut sibi adulabitur. Habe tibi flagrum, filiola; ipsa diverbera imam hanc, quæ sedet in corpore tuo, libidinis aream. Admotâ mater manu manui meæ docet, ut hæc illacque vi impellendum sit in eam partem huic contumeliæ apertam & objectam. Adduco ictum magnâ vi unum atque alterum; post elanguere cœpit dextera. Nequeo ipsa ego, mater, sævire in me dicebam; abs te omnia feram. Moram hanc, ignaviâ meâ, *Theodoro* feceram. Cedo illi flagrum; tunc feralem illam repetit cantilenam suam, & intermissa verbera mater. Ego lachrymas fundere & ingemiscere: post ad quemlibet ictum, nates motitare, mox fugere, ita ut omne cubiculi spatium pererrarem. Quid hoc est, inquit *Theodorus*? O segnem te & vecordem! Nam mater flagrum abjecerat in lectum. Nùm vis matre tam forti, nata, fortius

150 COLLOQUIUM V.

agere? Volo, inquam; sed cohibete fugam; profectò ego vocem & gemitus cohibebo. Obsequere igitur, nata, inquit mater. Obsequar uti volueris, repono. Tæniolâ utramque mihi ad pugnum manum vincit sericeâ: nam manibus repugnabam. Pronam post projicit in lectum. Vide, dùm vapulas, ne commovearis, inquit; si feceris, impuram te & infamem, puellas inter impuras & flagitiosas judicabo. Non commovebor, respondeo. Lacerate, ut volueritis, miseram cutem. Accede, *Theodore*; honesta virginem meam hoc tuo beneficio, mater ad *Theodorum*. Dùm coniectat in vincula, manus manibus premit mater & oculis fovet, laniat, scindit verberibus *Theodorus*. Maecte, maecte, maecte, dicebat mater: majori te miraberis voluptate perfusam, quò duriori te subjeceris castigationi. Subitò *Theodorus*: benè est, abundè est virgineo cruore; eccè pudicitiae libatum & litatum, aliquot post ictus ingerit. Dehinc ad matrem flagrum projicit sanguineo imbutum rore.

TULL. Notatum voluisti dicere.

OCT. Utcunque de flagro se res habuerit, certè de cute meâ malè ac-

tum. Sub hæc mater : ô nata , quibus te laudihus veham in cœlum Heroïdum unam , quæ talia tam generosè perpeffa es ? Demùm laudatâ utrâque , & à me extortâ voti religione ad novas , post fœdatam mihi virginitatem , ærumnas , exiit è tectis *Theodorus*. Me , cùm abiit , arctissimis brachiorum vinculis junxit pectori suo mater. Volo nunc eas cubitum , filia , inquit. Finge tibi caput dolere ; quod sanum est , ut tenellos artus recrees , corpusque reficias , quod hæc , quam heroïco superasti conatu , tam dirè vexavit laniena. In lectum collocat , foveat vires delicatissimis cibus. Ego sanè , dicebat , huic rei assuevi ; nihilque mihi ex hac re , quod me incommodo afficiat , creatur damni. Frigidâ verò rosaceo unguento delibutâ nates lâvit , duobus in locis vulneratas & læsas ad vivum. Obdormi nunc ; post duas horas revertar.

TULL. Scis quòd ierit ? quid fecerit , dùm dormis ?

OCT. Non , per Venerem ! Nec tamen somnum vidi , nisi post horam ; nam incensæ mihi nates pruriebant ; sed titillatio quædam leniebat dolorem.

TULL. O , si tunc junxisset *Cavi-*

ceum tibi fors bona! Nam & mater tua *Jocondum*, cui coelibes noctes aliquot jusserat, accersitum misit. Nec diù præstolata est. Extemplo, qui se ad complexum heræ acciri noverat, advolavit. Eo in cubiculo cæco, quod contiguum illi est, in quo jacebas, invenit residem. Jacebat & ipsa in lectulo; illicò basiis, tactibus, vellicationibus excitat mentulam ad pugnam. Momento expergefit illa: è conchâ exilit suâ; in concham *Sempronie* infilit.

OCT. Qui scis? quis te hæc in arcana alienæ voluptatis vocavit?

TULL. Ipsa me postridiè ejus diei convenit, ac rem omnem enarravit. Ter intrâ horam, immisâ fortiter hastâ, perfodit jacentem *Jocondus*; ter pleno ipse tubo pluit in ejus alveum. Ipsa verò septies, è libidinosi lumbi anfractu humiditas stillavit delicias. Abs te ne substantis vox exaudita sit, timuit, dùm frequens, in ipso Veneris deliquio, repetit: morior; urge, urge, cor liquefcit, cor liquefcit.

OCT. At verum sanè istud est. Audire etenim mihi visa sum nescio quid, in proximo, murmuris. Sed in mentem non venit, quod id esset, quæ-

rere. Præterea, à sex tantum mensibus duxit uxorem *Jocondus*, puellam formosam, teneram, procacem, avi mei è concubinâ naturalem natam, sedecim annorum.

TULL. Adde probam, timidam, obsequentem, & cui omnem infregit ad gaudia audaciam materna labes.

OCT. Audivi nimirum parentem meam impropertantem natales. Iter matris, dicebat, impuro creta sanguine facile sequitur nata. Respondebat illâ lachrymis & fletuum eloquenti sermone.

TULL. Erat infelix *Julia* apud Vestales vestras, quibus *Theresia* præest, amica tua, cum *Jocondus*, qui jam, per quindecim annos, *Sempronianum* fundum ligone excoluerat suo, mercedem laborum petere cœpit, & precibus querelas miscere. Tuus sum sanè; (ejus hi erant sermones) sed hactenus, domina; quid muneris accepi à te, quo honestè possum esse tuus & credi? Quæ te constituendæ fortunæ meæ tetigit cura? Pauper, nullus, de locupleti dominâ queror. Te si rapiant mihi fata, (sed ima prius dehiscat mihi terra) quid de me, quem efflictim dicis te amare, misero fiet?

154 COLLOQUIUM V.

Abeant ineptæ illæ cogitationes , in-
 consulti timores ex animo tuo , repo-
 nit *Sempronia*. Pulchram profectò puel-
 lam decretum mihi dudum est connu-
 bio tibi jungere ; constitutam & am-
 plissimam dotem de meâ pecuniâ dare.
 Sunt penes me , quæ nescit maritus ,
 sex millia nummorum aureorum ; hæc
 habes jam , si vis , in numerato. Jube
 me in crucem agi , inquit *Jocondus* ,
 si unquam tuorum immemor fuerim
 beneficiorum. Omnem conditionem ,
 quam volueris , accipiam libens. Nosti
Juliam , adjicit *Sempronia* , quam edu-
 candam suscepit *Theresia* ; hanc tibi
 conjugem addico. Non ità pura pu-
 pilla tibi est , ac puella tam elegans.
 Ah ! domina , refert *Jocondus* , quas
 tibi non haberem gratias , ob tam cœ-
 leste donum ! Quid plura ? Leges dictæ
 sunt ; *Julia Jocondo* nuptui data.

OCT. Jam , aliquot ab annis , pro-
 curatorem agebat in domo è *Jocondo*
Gonsalvus. Illi urbanarum rusticarum-
 que rerum potestas summa. Ejus se-
 dula & fidelis cura semper parenti
 meo laudata. Non miror , cui tam
 multa nostra debet domus , *Juliam*
 esse concessam mercedem præteritæ
 servitutis , præmium futuræ. Quæ verò
 indictæ sunt leges ?

TULL. Hæc millia sex nummorum, quatuor intrà annos, solvenda iri, intèrèa apud *Guelisium* mercatorem deposita; tunc demùm *Gonsalio* numeranda, si steterit promissis, de quibus chirographo convenit; sed fructus per id tempus percepturum. Conditionum summa hæc fuere capita: primùm, acturum semper cum uxore suâ *Julia*, ut agi *Sempronia* voluerit, nec uxoris loco habiturum, si noluerit haberi; quæcunque aut verbo aut scripto significaverit, impigrè & alacriter daturum effectui; res domini & dominae, ut eis erit commodissimum, curaturum; iisdem sub tectis habiturum, in eâ domûs amplissimâ parte, quæ incolenda assignaretur.

OCT. Nupta, nec nupta est *Julia*; maritus, nec maritus *Jocondus*.

TULL. Verè: nam pactis inter eos nuptiis, primâ nocte quâ unâ cubuerunt, noluit *Sempronia* cum *Julia Jocondum*, ultrâ duas fututiones, jure mariti uti; adacto ad jusjurandum, ut mentiendi potestatem adimeret. Dùm loquitur, dùm adulatur, dùm mira pollicetur, eo & *Jocondum* incendit æstu, ut impigrè subagigaretur ab eo tribus continuis fututionibus. Post ex-

156 COLLOQUIUM V.

anguem dimisit ad *Juliam*, iterum extorto juramento se duo curricula in ejus stadio non excessurum; & sanè eà nocte tantum devirginata est. Postera die, sciscitatur curiosè ut se res haberent, à novâ nuptâ, an verè nupta sit, & facta in mariti amplexibus mulier. Eru-
 bescens illa conniventibus oculis pudorem testabatur, & filebat; post facta est se virum esse bis expertam. Sequenti nocte, bis iterum comprimi voluit; &, ineunte luce, cingulo pudicitiae illi lumbi ligati sunt, & ostium Veneris pendente à cingulo cataractâ obductum, nec nisi post octo dies copia fruendae data. Rem miram! Ah eà nocte hunc ad usque diem, quinto tantum supra decimum coïtu virum sensit, & se esse nuptam.

OCT. Audivi, de cingulo pudicitiae, cum *Julia*, antè hos dies, nescio quid sermonis esse matri meae. Quae verò hujus cinguli ratio esse possit, quae pudicas reddat, me latet.

TULL. Disces. Postridiè, cum surgeret *Julia*, accessit *Jocondus*; zonam illam, testibus amotis, explicat. Illa ridens: quid hoc sibi vult, inquit, in quo aurum lucere video, quod affers? Hoc te nunc cingi juvat, ait ille: pu-

dicitia cingulo, & muniri adversus
 maternam labem. Cingulum pudicitia
 vocant; hoc, ante te, plures annos,
Sempronia gessit, hera mea; & tu ge-
 res; ita egregiam sibi adepta est fa-
 mam, quam etiam spero te tibi com-
 paraturam. Cataracta aurea quatuor
 pendet catenulis chalybeis, villosa
 sericeo panno indutis, quae cum cin-
 gulo eadem arte committuntur ejus-
 dem metalli. Duae ab altero latere,
 duae itidem ab altero, cataractam, à
 tergo & à fronte, sustinent in eam im-
 missae. Retrò suprà lumbos cingulum
 connectitur serâ, cui tenuissima est
 clavis accommodata. Cataracta alta
 sex digitos plus minus, lata tres, sic à
 perineo pertingit ad summæ exterioris
 rimæ ortum; & id spatium omne,
 quod intercedit utrumque inter fe-
 mur, tegit, infimumque uterum. Tri-
 bus radiis distincta apertis, exitum
 lotio præbet; aditum vel summis di-
 gitis negat. Sic, velut thorace adver-
 sùs extraneas mentulas, illa pars mu-
 nitur, cujus usum, cum vult, facilem
 habet, cui Hymenæi lege adjudica-
 tus est.

OCT. Quid secum nova nupta?

TULL. Quod ipsa tecum post ali-

156 COLLOQUIUM V.

anguem dimisit ad *Juliam*, iterum extorto juramento se duo curricula in ejus stadio non excessurum; & sanè eâ nocte tantum devirginata est. Posterâ die, sciscitatur curiosè ut se res haberent, à novâ nuptâ, an verè nupta sit, & facta in mariti amplexibus mulier. Erubescens illa conniventibus oculis pudorem testabatur, & silebat; post facta est se virum esse bis expertam. Sequenti nocte, bis iterum comprimi voluit; &, ineunte luce, cingulo pudicitiae illi lumbi ligati sunt, & ostium Veneris pendente à cingulo cataractâ obductum, nec nisi post octo dies copia fruendæ data. Rem miram! Ab eâ nocte hunc ad usque diem, quinto tantum supra decimum coïtu virum sensit, & se esse nuptam.

OCT. Audivi, de cingulo pudicitiae, cum *Julia*, antè hos dies, nescio quid sermonis esse matri meæ. Quæ verò hujus cinguli ratio esse possit, quæ pudicas reddat, me latet.

TULL. Disces. Postridiè, cum surgeret *Julia*, accessit *Jocondus*; zonam illam, testibus amotis, explicat. Illa ridens: quid hoc sibi vult, inquit, in quo aurum lucere video, quod affers? Hoc te nunc cingi juvat, ait ille: pu-

LIBIDINES. 157

dicitiæ cingulo , & muniri adversus maternam labem. Cingulum pudicitiae vocant ; hoc , ante te , plures annos , *Sempronia* gessit , hera mea ; & tu geres ; ita egregiam sibi adepta est famam , quam etiam spero te tibi comparaturam. Cataracta aurea quatuor pendet catenulis chalybeis , villosæ sericeo panno indutis , quæ cum cingulo eadem arte committuntur ejusdem metalli. Duæ ab altero latere , duæ itidem ab altero , cataractam , à tergo & à fronte , sustinent in eam immisissæ. Retrò suprâ lumbos cingulum connectitur serâ , cui tenuissima est clavis accommodata. Cataracta alta sex digitos plus minus , lata tres , sic à perineo pertingit ad summæ exterioris rimæ ortum ; & id spatium omne , quod intercedit utrumque inter femur , tegit , infimumque uterum. Tribus radiis distincta apertis , exitum lotio præbet ; aditum vel summis digitis negat. Sic , velut thorace adversus extraneas mentulas , illa pars munitur , cujus usum , cum vult , facilem habet , cui Hymenæi lege adjudicatus est.

OCT. Quid secum nova nupta ?

TULL. Quod ipsa tecum post ali-

158 COLLOQUIUM V.

quot dies; nam & tibi fingitur id sup-
pellectilis genus.

OCT. Nesciebam quid meditaretur
Caviceus, cùm diceret, de cingulo
pudicitiae, esse virtuti honestarum mu-
lierum longè utilissimum amicum, &
rogaret nùm induere id vellem, ac
mater id consilii daret.

TULL. Quid me opus facto est,
inquit *Julia*, cùm dejiceret lecti
operimenta vir ejus? Immitte, ait pe-
dem alterum intrà catenulas has duas;
alterum, intrà has. Immisso utroque,
cingulum ad superiora retraxit, cata-
ractam rimæ opponit, cingulo pectus
imū paulò suprà lumbos devincit,
seram immisâ clavi occludit. Nunc
in tuto est tibi pudicitia, ait; benè est.
An ægrè feres? Non equidem, inquit.
Mox surgere nudam jubet, è lecto
demittere se, ambulare: ut jussa erat,
surgit; exilit è lecto; progreditur ali-
quot passus; ait se non ità commodè,
ut prius, ambulare, divaricatis cruri-
bus sibi, ob cataractæ amplitudinem.
Assuesces, ait ille; molestum nihil
mirum id sit, quod novi pateris. Mox
jubet pronam humi, demisso corpo-
re, procumbere. Procumbentis dor-
sum, clunes miratur; nam ad amissim

dicatur natura ejus corpus expoliisse & effinxisse. Tentat utrùm digitus, quidve simile, in ejus rimam induci possit; illato digito, negari sentit ingressum. Tuta sunt omnia, inquit. Repentè ad *Semproniam* se proripit. Nunc, domina, ait, accipe duas claves; sed priùs istam, (mentulam ostendit) nam rumpor. In bonam accipiam partem, refert *Sempronia*. Ipsa revolvit vestem & indusium; resupinamque sternit se in proximum lectulum. Impellit ille veretrum; &, admissis equis, feruntur impetu ambo ad summam, quam cepere, voluptatem. Re patratâ jam: clavem reddo tibi tuam seræ meæ tam aptam; cede alteram, ait *Sempronia*. Eccè habes, reponit *Jocundus*; fume. Nunc accipe; adjicit *Sempronia*, quæ sit animi mei sententia. Volo cum *Juliâ* rem tantum habeas, liberorum creandorum causâ; omnes verò voluptates tuas mecum expleas: volo cum eâ verè te maritum esse; mecum, procum & amantem. Ideò, tibi hanc tantum clavem reddam quindecimâ quâque nocte; cum priùs tamen hortum meum rore demulseris tuo semel atque iterum Nolo enim *Juliam* nosse, quid in his rebus

160 COLLOQUIUM V.

possis, quàm sint tibi firma latera, robusti artus. Volo autem eam esse in opinione, sic maritos omnes secum uxoribus habere. Orabo *Theresiam*, amicam meam, ut ejus interea ignes sermonibus & castigationibus identidem aut sopiat, aut extinguat. Si, ut hactenus fecisti, me amabis, mihi obsequeris; si, mea voluptas una & fidelis, te mecum esse non piguerit, habebis patronam ultra vota tua beneficam: sin minus, hostem infestam. Scis aut amare, aut odisse mulieres; nihil esse tertium. Accipio legem, inquit. Quis me beatior esse possit inter mortales, quem voluptatibus cumulat pulcherrima mulierum, ut optima; quem liberis donabit verè meis lepidissima conjux? Eam vero tibi mancipio do, & dedo; nec, si volueris, cum eâ cubabo, ne scilicet contactu meo vegeta, florens, valetudine polens ad libidinem inflammetur. Absit hæc à lecto geniali vestro injuria, reponit *Sempronia*. Cùm senseris ardere, fac sciam: *Theresiæ*, quæ omninò pendet à nutu meo, ope restinguentur incendia. Ad Venerem meam, hæc sit tibi, volo, incentivum, ut modò fuit. Ità, invidet uxori maritum; *Jo-*
condumque

condumque vult proprium habere, stabili velut connubio junctum.

OCT. Invidit etiam tibi, puto.

TULL. Invidit; &, quominus querer me ab eâ lufam, *Lampridium* substituit *Jocondo*. Ex Anachoretarum numero fuit *Lampridius*, qui omnem etiam hominum aspectum fugiunt; sed, cum se nullis adhuc vinculis innodasset accepto commeatu, transfuga patriam repetit penatesque. Illi ingentium bonorum cumulus: sed inter cives, ob mutatam vitæ conditionem, læsa fama. Igitur, licet bono, nobili, diviti & adolescenti, frustra illi nuptiæ tentatæ cum *Lucidiâ* primum, & postea cum *Liviâ*, nobilibus puellis. Hac affectus injuriâ, quæ maximè pupugit animum, abjecit omnem conjugii spem & votum. Affinitate conjunctum & amicitia, hospitio acceperat, qui solum ferè exilii causâ regressus erat, pater tuus. Cum ædes vestras frequento, cum eo mihi verba plura; ac, sensim sine sensu, in id adductus est, ut ingenio meo faveret; fortunatum diceret *Calliam*; se verò, si talem fors bona amicam daret, Superis suas non invisurum foelicitates. *Sempronia*, ut nascenti amorì, gratiâ, & suavi

162 COLLOQUIUM V.

sermone , atque illecebris obstetricarè , suadet. Nam , si *Lampridium* , dicebat , tuo amore incenderis , nulla res eum unquàm abs te avellet ; sola mors eripiet tibi. Novi hominis constantiam & animum ; odio verò affines omnes & consanguineos consequitur : certò certius ejus in tuam domum fortunam omnem derivabis. Quid plura ? Quæ se scit mulier amari , vix ac ne vix quidem illum non amabit à quo amatur. Amabam *Lampridium* ; & , paulò post , in has convenimus conditiones , (navante ad hoc sedulam *Semproniâ* operam) se daturum *Calliæ* omnium bonorum suorum partem publico instrumento ; ac constitutum iri , si absque testamento moriatur , eundem dici sibi heredem : me verò , chirographo meâ manu scripto , omnem illi in me potestatem daturam , ne tamen quicquam promissuram , antè transactionem hanc cum *Calliâ* pactam. Quod , paulò post , consentientibus quorum intererat , & plaudente *Semproniâ* , scripto mandatum. Eâdem die , antequàm laribus vestris valediceret , conveni *Semproniam* , ornatu cultuque eo nitens , qui formæ meæ novas Veneres adderet.

Affuit *Lampridius* ; qui meis mox genibus advolutus : te Deam veneror , inquit ; certè mihi semper Dea eris. Patere mortalem divinâ tuâ frui pulchritudine. Meis steti promissis ; sta & tuis. Stabit , reponit *Sempronia* : vivite foelices ambo , qui , alter alteri , fatis ampla eritis foelicitas , vestra si bona noritis. Interim agite res vestras. Dicens exiit , occluditque fores.

OCT. Quid tunc *Lampridius* ?

TULL. Surgit in pedes ; osculatur ; mammas tractat , & pugnantem , ut quæ vinci vellet , projicit in lectum ; revolvit vestem & indusium , & dexteram demittit intrâ femina. Linque , linque , apage , apage , dicebam ; perdis me. Ausim postea tollere oculos , cœlum suspicere ? Quid me dehonestas ? Ille osculis vocem præcludebat. Mox vi impellit hastam ; vorat eam uno succussu adactam pruriens vulva ; & , quo penetrat intus momento , pluvio semine multo me sentio irrigari : copiosiori nunquam imbre depluerat in hortum meum benefica *Venus*. Emorior etiâ præ gaudio , *Octavia* mea , cum memini hujus horæ , quæ vitæ meæ dies omnes longè bonis suis superavit. Nec prætereâ de-

O ij

164 COLLOQUIUM V.

fecit ; novos concussus integrat : dilabor iterum atque iterum in effluvium. Tandem eiecit in sulcum, tam firmo ligone tandiù proscissum, libidinosis excretum è lumbis rivum.

OCT. Habes profectò Herculem, ut dicere soles, non quales sunt reliqui homines.

TULL. Post secundam ejaculationem, eosdem concussus repetit. Scilicet, ingenuè fateor, fututiones fututionibus continuat. Semel, ut jam audiisti à me, duas in me *Callias* iteraverat uno cursu. Hic, tres ; quò pervenisse paucos prætereà, puto, Veneri caros. Eodem momento me cepit acerrimus pruritus : effusi sunt omnes mihi sensus in Venerem. Nescio quid servaveram huc usque pudoris, obstinato animo : hoc momento mei etiàm cepit obliuio. Ex humili lecti spondâ pendebant mihi pedes ; & me vehemens incessit succutiendi equitantis furor : innitor pedibus ; uterum tollo & lumbos, quàm altissimè possum : obviàm eo ruenti. Tunc suavium dat ; manum sub nates mittit : nunc me gratum esse tibi sentio, domina, inquit. Agedum : quid agam, repono ? Insanio. Eodem momento,

connivent oculi patrantes, anima me recipiendo deficit, rabidâ titillatione sentio largum liquefcere in humorem. Advertit *Lampridius*, pulsat, impellit, agitat; mox & ipse fervido me ferit feminis ictu. Sic alter in alterius amplexu deficimus.

OCT. Moves me ad libidinem. Vestam hac tuâ fabulâ salaciorem redderes, quàm sint passeret Veneri sacri.

TULL. Recedens *Lampridius* suavium tulit resupinæ: pugnam, inquit, post paulò iterabimus. Quale demùm ferres iudicium de me, si cum tam præstanti, ut tu es, pari, ignavum me præstarem pugilem? Ego verò, ut exurgere è lecto volui, percepi me deficere lassitudine. Nam illius ope, ut erigerer in pèdes, opus habui; nec facere potui, quicquid conata sim, quin dilaberer in lecti spondam. Hei mihi, exclamo, vires omnes infregisti mihi, impotenti hac vesaniâ tuâ, *Lampridi*. Quid faciam? Haud quaquàm me potero ferre in domum. Recrea corpus quiete, Diva mea, inquit ille; &, si potes, modico somno; ego sanè alacer & lætus sum. Quidni sim, qui in te, cœlestis pulchritudinis fœmina,

166 COLLOQUIUM V.

explevi libidinem meam, quæ Venerere potior es? Interim abeo, quiesce. Cum hæc loqueretur, advenit *Sempronia* ridens & cantillans nescio quid liberi & pinguis. Ut fœdus inter vos feriistis, inquit? Ut vestris vos bonis ingurgitastis? Ut se res habent? Ego verò, inquam, perii, expressis lachrymulis aliquot invitè manantibus. Quid fles, domina, ait *Lampridius*? Tuus sum; ulciscere, ut volueris, petulantem, qui tuis se deliciis immerfit. Apage, reponit; ut satisfecit voluptati tuæ? Ut gratam invenisti, & aptam libidini? Nemo, inquit, unquam fuit homo me beator: omnes quas mente concepi, quæ vix opinione excogitari possunt, in eâ inveni voluptates. Tu verò, *Tullia*, loquere, ait *Sempronia* ad me, ut tuis sensibus satisfactum? Ut placuit tibi *Lampridius*? Placuit sanè, respondeo, ut prætereà nihil optari melius aut dulcius queam: sed, me miseram! rupit artus meos lassitudine, ut vix tres passus ambulare possim, ità fatiscunt mihi lumbi. Te miseram! ah, ah! reponit *Sempronia*; sed abi, *Lampridi*. Ab eo, ait, si veniam indulserit *Tullia* mihi: si amare me professa, te teste, fuerit. Et do

veniam, inquam; & te perditè amo, qui me, ex honore summo pudicitiae, quo superbiebam, hanc me deturbasti in turpitudinem, quæ me pudore obruit. Dehinc osculatus me, excessit, excedentem verò insecuta est *Sempronia*. Paucis te volo, inquit; siste gradum; nec quæ tu aut ego dixerimus, ad *Tulliae* aures ire poterunt. Dic liberè. Reperisti in eâ quas sperabas delectationes? Majores multò, inquit, quàm pollicitus eram mihi. Forma *Tulliae* divina, divinum eloquium, divina dona. Quas tibi reddam gratias pro tanto munere, quo vehor in cœlum? Sed, amabo, obtine ut, antequàm exeat dies, satiari me permittat suo concubitu. Nec te satiari juvat, refert *Sempronia*; nec ejus è re est, ut te ejus, aut illam tui, ulla unquàm capiat satietas. Ineptè locutus sum, ait; sed intelligis quæ mea debuerit esse oratio. Servabo hanc tibi; in hoc cubiculo, ad crepusculum usque, inquit *Sempronia*; nam cœnabit nobiscum vir ejus: cras, translato in eorum domum hospitio, liberiùs ages cum eâ, quod faustum foelixque utrique sit: abi, & cura corpus. Curabo, inquit; & abiit. Reversa ad me *Sempronia*

168 COLLOQUIUM V.

refert, quid sibi cum *Lampridio* fuisset sermonis; quid mihi cum eo rei fuisset, rogat itidem. Refero: me gravissimâ queror premi defatigatione. Reficiam extemplò vires tibi, inquit, hoc labore exhaustas; recreabuntur lautâ gustatione, & leni quiete: sine irreat tibi somnus, dùm ad *Calliam* qui te ad se vocat, eo; & ut opinor, ad conflictum: tibi dolere caput dicam.

OCT. *Calliam* fortè vocabat, qui *Jocondus* erat.

TULL. Rure agebat, hac die, *Jocondus* ad villicos missus. Vix videram somnum, cùm ad fores nescio quid audio strepitûs; reclusis, video lautissimam afferri gustationem. Surge, inquit *Sempronia*, cibo hic tibi repellendus capitis dolor. Agedùm. Edi, bibi hilariter, ac illicò restitutæ mihi vires. Desilio de lecto, complector *Semproniam* meam; mihi sortem gratulor. Post duas omninò horas, eccè *Lampridium*, qui humanissimam impertit nobis salutem; aderant enim è domesticis quidam. At enim, ubi recessere servi, effusus est in meas laudes & gratiarum actiones; sed abruptit sermonem *Sempronia*: jàm is est, inquit, excogitandus nobis modus & ratio

ratio benè & securè vivendi. Cavete ne lædantur *Calliæ* oculi. Quæ pestis in utriusque immineret caput, si quid subodoraretur de rebus vestris? Nihil prorsus ab eo timeo, inquit *Lampri- dius*, nec dominæ meæ, ut sit hominum perspicacissimus, si quidem velit illa ex præscripto meo vivere. Volo maximè, aio, tuo regi arbitrio: ab hoc tempore habebis addictissimam *Tulliæ* animam. Principio, inquit, novi *Calliæ* ingenium: nec bonus est, nec malus; sed qui aut bonus, aut malus fingi facilè queat. Post paucos dies, polliceor tibi, domina, futurum mihi & amicissimum & familiarissimum. Expiscabor etiàm intimas mentis cogitationes. Cætera committe industriæ meæ. In id maximè incumbere tuis ut ne ex oculis, ore, gestu, quicquam percipiat, quod amorem mutuum nostrum aut testificetur aut significet. Ero variorum, & imò duriorum, ego in te consiliorum author, cùm è re tuâ meâque videro, quæ tibi salutis sint, aut sospitent amores nostros. Quam egeris in hac fabulâ personam, ex illâ vitæ nostræ salus, & foelicitas omnis pendebit. Nihil, respondeo, mihi à me, tibi que timeas.

170 COLLOQUIUM V.

Prudentissimam & obsequentissimam habebo, inquit? Nunc sciero: peto osculum. Dabo, inquam. Peto suavius, non osculum, ait. Dabo, aio. Peto complexum, inquit. Dabo complexum, inquam. Peto plenum gaudium. Tacebam ego. Obmutescis, domina, ait? Negas mihi hanc beatitudinem? Utere jure tuo, inepte, reponit *Sempronia*: vis ipsa te suum tollat in equum? Huic insistant ostii limini: nam qui sciunt hîc te esse, domestici, ut mali sunt & protervi, mirarentur solum cum *Tullia* esse relictum. Urgebat interea paterer in amplexu meo liberari se amoris æstu; &, ubi paulò secretius abesse à *Sempronia* conspectu vidit: quid vereris; excubias agit *Sempronia*. Vi igitur impellit in lectum; &, collocatam commodo corporis situ, petit; meam mentulæ manum admovet; capiam rogat. Quid verò tu, dicebam, ad hanc me cogis foeditatem? Et retraxi manum. Conscendit in me stratum, & detectis inguinibus, expectantem teli mucronem in parmâ meâ non albâ, non ingloriâ. Demittit femoralia; mox procumbit in pectus meum; utero uterum preffit; & telum infixit. Nunc

ostendes me abs te amari, inquit. Dubitas, refero, qui prostitutam me habes omni libidini tuæ, te amari? Fungere igitur generosè & fortiter partibus tuis. Fungar, repeto. Tunc vehementissimè cœpit concutere; ego succutere, nates tollere crispantes, motitare flexibiliter lumbos: primus titillationem præsentit advenientis gaudi; at, omni nisu & agitatione pervicaci, exorienti favit libidini; post, intrò sensu in lumbis aperiri mihi Veneris fontem: ah, ah! inquam, quid me vexas? age... age; deficio. Hoc exiit temporis puncto ex me in me Venerei roris dulce coeunti donum. Agite, agite, sub hæc *Sempronia*; eccè audio venientem *Calliam* ad nos. Dejicio equitantem, re nondum benè patratâ; nam cùm exiit è conchâ mentula, iterùm fervidis poluit guttis stillans. Momento post: nihil est, nihil est, inquit *Sempronia*; nescio quæ meis vox auribus illusit. Dicto citiùs in me resilit *Lampridius*; adigit iterùm hastam, novum aggreditur prælum. Me necas, dicebam; secede paulum; me in animæ ducis deliquium; vocabo *Semproniam*. Interim ille imperterritus rapidis subagi-

tabat concussibus; novos excitans æstus in me, stillat abundans mihi ex abdito intrà lumbos Veneris fonte virus: demulcet iterùm me pruriginoso femine; &, ni progressa ad nos *Sempronia* diremisset pugnam, ad testium processisset effluvium inexhausta illi libido. Satis est ludorum, inquit: timo, non hominum, sed fortunæ insidias. Exscendimus uterque è lecto; & magnâ cavit curâ *Sempronia*, ne quid, in vestium attritu, capillorum confusione, corporis ornatu, exprobraret mihi meam licentiam. Tàm velox tibi sit veredum, *Lampridi*, inquit *Sempronia*, quàm bonus & egregius cursor es. Habeo, inquit, non cursor, sed servus, & ex animo servus, quæ me ad summum vexit voluptatis cumulum, patronam, non veredum. Igitur nuptiæ primùm nobis factæ sunt apud *Semproniam*, & sub ejus oculis, quæ amores nostros nascentes velut sinu suo fovit. Acceptum illi refero *Lampridium* meum, qui & tuus erit, juvenem, comen, urbanum, vegetum, fortem; quem nec Hercules in hoc certamine viribus & lateribus superet. Illi cedat *Æneas* pectore & armis; nam amplum illi &

firmum pectus, & benè compacti ad laborem armi, quorum victoria sumus & triumphus.

OCT. Perge dicere, amabo, mea *Tullia*, de his rebus vestris, quarum me mirificè delectat narratio. Saltem præcipua deliba capita; & qualis in te fuerit primis diebus, eloquere.

TULL. Rides, inepta. Illi summa dies non dissimilis primæ: æquè calet, æquè ardet, æquè in amorem meum furit. Cœnavimus illâ primâ die ambo, cum parentibus tuis, vestris sub tectis: cœnavit & *Callias*. Quos inter se severint sermones abs re dixerim. Revertimur domum. Multa de *Lampridio* loquitur *Callias*; multam inesse humanitatem; ad ejus se intimam proclivi ferri viâ amicitiam; honestum & moderatum, multi ingenii adolescentem videri. Bacchum sequitur Venus. Dùm videt vestem me deponere, & eductos intumescere mammarum globos, (nam multa nox quietem indicabat) antequàm me mitterem in lectum, manu captam inducit in musæolum illud geniale, nostro lecto proximum: hic erit locus, inquit, & Veneri facer & Musis. Tollit alterâ manu stolam & indusium; alterâ, mentulam

longam , gravem & si unquàm aliàs rigidam ; & contentam admovet cryptæ meæ : protende adversùs me lumbos , *Tullia* mea , inquit. Projicio. Tunc impetu factò trudit in vulvam ; occupat totam loci capacitatem ; agitat ille delicias suas frequenti motu , & irritat ad novos pruritus ; motito similiter lumbos , crebro & frequenti succussu ; utramque mihi clunem utrâque manu comprehendit , deducit , reducit magnâ vi ad se : primam me urunt ignei advenientis Veneris stimuli ; semen mitto ; consequitur rabiem meam *Callias* ; jàm diffluunt mihi venæ , age , age ! motitationes integro excitatiôres ad ultimos usque feminis spiritus ; mihi vulva , ad plenam voluptatem egregiè , maritali exhausto tubo , operata est , comprimendo & exugendo caram mentulam. Nunc volo , re patratâ , inquit *Callias* , mecum de nostris imposterùm rebus alacriter convenias , domina ; nam domina semper eris mihi. Volo equidem , respondeo , quidquid volueris me velle ; quod nolle jusseris , id utique nolo ; scelus sit mihi & flagitium , non eadem per omne vitæ tempus sentire ac tu senties. Quid cupis , do-

mine, præstari tibi à servitute meâ ? Equidem, inquit, persuasum mihi est te esse honestissimam & pudicissimam, quanquàm vulgò dicunt non admodùm castas esse quæ sunt litteratæ : timeo tamen virtuti tuæ, nisi tu illi, nisi ego opi fuerimus. Quæ res, quæ mea culpa hanc iniecit cogitationem in animum tuum, anime mi, inquam ? Quæ de me tua est opinio ? Nec tamen deprecari velim quidquid ceperis consilii. Volo, inquit, induere tibi cingulum pudicitiae : si pudica es, non detrectabis ; sin minùs, videris ipsa nùm meritò movear ad id quod meditor. Quod volueris, refero, induam ; & quaecunque sit, læta feram. Quæ tibi sum nata, tibi etiàm uni ex animo foemina ero, & præclusa omnibus reliquis, quos aut sperno, aut odi : nec alloquar *Lampridium*, immò nec respiciam. Non faxis, inquit ; immò volo te cum eo familiariter, sed honestè agere ; nec ille, nec ego habeamus de te conquerendi causam ; ille, si duriùs eum habeas ; ego, si liberiùs : sed veniet, à pudicitiae cingulo, liberioris cum eo consuetudinis tibi usus ; cum *Lampridio*, mihi omnis securitas. Tunc vittâ sericâ, quâ suprà lumbos involvit

176 COLLOQUIUM V.

corpus meum, dimetitur, ad crassitudinem corporis, quæ futura sit cinguli amplitudo; dein ab inguinibus meis ad lumbos, id etiã aliã vittã definit spatium. Hoc factò, in hoc etiã curabo, ait, palàm fieri tibi quanti te æstimem. Erunt catenulæ, quæ villoso panno sericeo involventur, aureæ; erit cataracta aurea; craticula aurea, lapillis pretiosis exterius distincta: & faber aurarius, hujus nostræ urbis præstantissimus, mihiq̃ue multis obligatus beneficiis, in id incumbet, ut præcellens sit artis suæ specimen. Etiã honestabo te, dùm videbor facere injuriam. Quæro, quanto tempore perfici id cingulum possit. Respondet, intrà quindecim dies, absolutum iri; intereã petere, ne irretiri *Lampridium* ullo mecum feram commercio sermonis; postea ut animo infederit me cum eo gessuram. Ivimus cubitum; ac eã nocte ter iniiit me; ter plenos libidinis gurgites evomuit in cymbam meam, magnã cum utriusque voluptate.

OCT. Te Venericaram, cujus hortum intrã tantillum temporis, irroravit novem continuis coïtibus Venus! Et potuisti, ad hæc curricula, impigrè desultori inservire?

TULL. Potui sanè ; & etiàm incitato cursu ad postremum coïtum , cùm cupidineus imber è stillicidio decidere maritali negare velle videretur , ità commovi , agitavi , succussi , ut vel invitus magnâ stillârit copiâ. Me convenit frequenti luce *Sempronia* : refero omnia hæc *Lampridio* , ille qui paulò post advenit *nostris novus incola terris*.

OCT. Nihil autem rei tecum habuit illâ die ?

TULL. Nec , nisi post decimum diem. Per id tempus , nullus cum eo mihi familiaris sermo , cùm videremus defixos *Calliæ* in nos esse oculos , & , ejus jussu , etiàm servorum (*lingua mali pars pessima servi* ; nosti hujus generis vecordiam & malignitatem). Osculare verò tu me ; nam in tuo vultu nescio quid video lineamentorum nobilis Galli , qui in me , Romæ , anno proximè præterito , explosit militari-ter catapultam suam , sperante & procurante *Lampridio* : nam tres adjuvæ , qui eum comitati fuerunt & in me fo-diendâ desudarunt , etsi firmi & robusti , haudquaquàm me tam egregiè oblectarunt.

OCT. Quid portentis audio ! Quatuor tu homines peregisti , tam tene-

178 COLLOQUIUM V.

ra, tam venusta? Tibi, sub hoc curriculum numero, lumbi non disrupti?

TULL. Scies alias. Sed vis orationis me cursum tenere, quam institui?

OCT. Volo & rogo.

TULL. Postridiè cum ingressus est domum nostram *Lampridius*, dixit se velle ire *Callias* in prædium nostrum Anconitanum rusticatum. Nosti amœnitates, magnificentiam villæ. Cum diceret inter cœnam, respondit *Lampridius* se comitaturum libenter, si commodum illi foret: aperto enim, inquit, aëris æquore plurimum delector. At cum tecum fuero, reponit *Lampridius*, nihil mihi rure poterit esse dulcius. Septem continuos dies simul convixere; & ita *Calliam* cœpit *Lampridii* consuetudo, ut protinùs omnes illi aperuerit animi sensus, & cogitationum arcana. Laudavit ingenium meum *Callias*, mores, urbanitatem; dixit præcipuè me castitatis laude inter omnes mulieres lucere. Sed non ita faciliè est, ait *Lampridius*, ut, etiàm si nolit castè vivere, quod futurum non spero, id tamen non egeri, ut pollui non possit, confidendum sanè suâ de pudicitia uxori, dein ancillis, sed potissimum seræ. Deci-

pere potest uxor; corrumpi servi: nec corrumpi, nec decipi sera. In tuâ sum quidem sententiâ, inquit *Callias*, ut fabricetur *Stephanus* aurifex craticulum, quæ arci *Tullia* meæ extimum sit velut propugnaculum. Sapienter huic tu rei curas tuas, reponit *Lampridius*, adjecisti; nam, verum ut fatear, æterno volo tecum, & præopto jungi amicitiae nexu: at, ut sumus omnes suspicaces, timebam ne, si cum uxore tuâ agerem liberius, quid (vix aliter fieri potest) in te in suspicionem abduceret, quæ tibi molesta, mihi infesta esset. Cum verò serâ occluseris, nihil admodum erit, quid timeas, quod suspiceris. Interim liceat per te mihi cras urbem repetere, postridiè reversuro; nam ex Venetiis datæ ad me litteræ crastinâ die afferrentur à tabellione; eæ ad negotium magni momenti quod mihi explicent, magnoperè conducunt. Ego verò, cum res meas curo, tuas ago. Sic, post decimam diem, venit rogatus à *Calliâ*, ut *Stephanum* urgeret, datâ ad eum & ad me epistolâ. Nam, ut scias, inquit, me mihi persuasisse, te me esse alterum, rem secretissimam tibi commendo: nolit uxor ab ullo mortalium

sciri de ejus me moribus dubitare;
 qui mihi liquidò debent esse perspecti.
 Ut ingressus est meum cubiculum,
 invenit me cinctam sodalium mearum
 coronâ; & in his lucebat formâ &
 decore *Sempronia*. Salutat omnes hu-
 manissimè; &, redditis *Calliæ* litteris,
 catenulas aureas opusque totum, intrâ
 tres quatuorve dies, absolutum iri di-
 xit. Reversus *Lampridius*, me cum
Semproniâ nactus solam: benè est, do-
 mina, inquit. Intrâ paucos dies vin-
 culum fingitur tibi; & aurea porta pre-
 tiosis distincta lapillis, horto tuo,
 quam pudicitia tua ipsa superbiat ob-
 duci suæ, ità lucet, ità diti fulget pre-
 tium. Rem dehinc objicit nobis ob o-
 culos diligenti picturâ. Sed, inquit, cla-
 vis non clusa est; & hujus figuram,
 dùm fabrum variis ludo sermonibus,
 ceræ huic, fœlici providentiâ, im-
 pressi. Cæterùm, ut optasti, *Sempro-
 pronia*, fœlicem ambo ducemus vitæ
 cursum. Post enarrat, quâ arte, quove
 pacto in intimam se *Calliæ* amicitiam
 insinuârit, ità ut nihil jam eorum ani-
 mis possit esse conjunctius. Te fortu-
 natum, inquit *Sempronia*, hac duplici
 conjunctione, quâ nihil est in vitâ
 beatius, animorum cum *Calliâ*, cor-

porum cum *Tullia* ! Felix amicus, felix amans, utriusque plenâ auctus es possessione, quæ possideri potest absque sollicitudine. Quæ tibi verò dulcior videtur esse conjunctio ? Dubitas, ait ? Respondeat ipsa *Tullia*. Vana sim & inepta, repono, si quidquid meum putem verè dulce, & in me veræ voluptatis gustum invenire *Lampridius* posse. Inveni, subjicit ; & mens sit mihi faxea, cor aheneum, si, extrâ amplexus tuos, majores voluptatum fructus à Venere capere me posse arbitrer. Abrumpamus, inquit *Sempronia*, urbanitatis vestræ hos sales : cœna nos expectat ; ego verò cubabo tecum, *Tullia* ; nam abest maritus meus. Quid me igitur, ait *Lampridius*, facturum vultis ? Nolo autem, reponit *Sempronia*, vexare animos tuos : omnia benè se habebunt.

OCT. Et cubavit tecum *Sempronia* ; *Lampridius*, inter utramque ? Utrique fortè insudavit ?

TULL. Nequaquàm : nam, cum summa nox somnum suasit post cœnam, deductus est in cubiculum suum *Lampridius* ; sed ipsa sibi induerat vinculum pudicitiae *Sempronia*, clavimque abstulerat secum *Victorius*, dum

182 COLLOQUIUM V.

Veronam petit, dicæ causâ, socio ad iter adjuncto sibi *Jocondo*. Primâ vigiliâ, ut constitutum inter nos, venit *Lampridius*, & in lectum se conjicit ab inferiori spondâ; hac parte jacebam. Quid tibi vis? Quis es, inquam? Tuus sum, domina. Osculum infert; & momento temporis, conscendit in me nudam. Num demùm, aiebat, fruar omni pulchritudine tuâ, liberè & libidinosè? Vulvam manu investigat; & confestim telo obduro suo configit æstu incensam, primo ab ejus contactu, quem Veneri Mars afflat subitum. Denique, ut uno verbo ejus comprehendam noctis libidines & bona, ad duodecimum cursum veredum meum egit uno ferè spiritu.

OCT. O Venus! quid audio? Vix unâ *Caviceus* nocte tertium peregit concubitus.

TULL. Septimum semel atque iterum confecit *Callias* cursum, equitans in veredo meo; octo novemque, cum *Semproniâ*, *Jocondus*; sed nihil admodum est, quod mirere de *Lampridio*: inexhaustus illi latet in lumbis Veneris fons. Nocte tu proximè sequenti fateberis.

OCT. Dormiebat intereâ mater

mea, & particeps ludorum & jocorum facta est?

TULL. Anteaqtâ nocte optimè de-
dolata fuerat. Sex fututionum pru-
rienti impetu eam *Victorius* illâ nocte
pulsaverat; ter verò, pomeridianis
horis, ipsam *Jocondus* impleverat bo-
nis suis.

OCT. At verò quid, intereà, fac-
tum de infœlici *Julia*?

TULL. Dicam, cùm sciero quid de
foelici *Octavia* factum sit, post erep-
tam virginitatem. Nam timeo tibi à
Theodoro.

OCT. Rectè memoras, ah, ah, ah!

TULL. Rides? Evanuerunt pro-
missa; & oppressæ virginitati nullus
honos, ut loquebaris.

OCT. Non abierunt quidem in au-
ras; sed incentivum factus est dolor
pruriginosæ libidini, & accessio non
poenitendæ dulcissimæ voluptatis.

TULL. Ut voluptatis confinium est
dolor, ità & doloris voluptas.

OCT. Post tertium diem, quàm
mecum cubaret *Caviceus*, admonuit
de proposito & sponsione in manibus
Theodori factâ mater. Debes exequias
virginitati tuæ, inquit; parentandum
illi est, quæ tam laudabilis & com-

184 COLLOQUIUM V.

mendanda ad hanc usque ætatem tibi còmes fuit. Memini, mater, repono; & hoc, cui me obligavi, solvam nomen, cùm volueris. Quid plura? convenimus *Theodorum*, qui jubet, pòmeridianis horis, cùm primùm Sol inclinaverit ad occasum, reverti. Obsequimur; inducit me in facellum interiorius ædis; &, occlusis foribus, pessulo obdito: nihil est, inquit, quod timeas, filia, ab aliorum oculis tibi; nam ego antistes præsum huic loco: securè agemus omnia. Tunc sermonem instituit, ad firmandum & obdurandum animum. Obstipato capite, dùm loquebatur, & defixis in humum oculis, eo me ità sermone ad dura omnia comparavi, ut si mori me jussisset, alacri animo lethum oppetiissem. Vide, *Tullia* mea, quâ mens mihi arte fascinata sit. Postquàm me probè, ad omnia quæ vellet, videt comparatam: etiàm tibi, inquit, præbit mater exemplo, in hoc severæ sanctitatis studio. Nihil admodum opus est, inquam; sed quæ neci virginitatis meæ tam excellentis ultrò consensi, in me converte iram tuam, vir sancte. Non patiar, inquit mater, te solam pati
has

has ærumnas ; nam etiã ego huic occisioni consensi.

TULL. Egregiam verò pugnam !

OCT. Benè est, inquit *Theodorus*.

Cui autem generosius vigeat pectus ,
mox experiar. Præstò sis , *Sempronia*.
Commoda mihi tuam opem , nata ,
inquit mater , ut citiùs hoc defungar
virtutis officio. Solvo illi subteriore
vestem , cycladem & stolam ; tollit
ipsa indusium ad summos lumbos ; &
genibus ante aram flexis : noli parcere
impuræ cuti , vir sancte , inquit ; libi-
dinis meæ campum lustra verberibus.
Cede igitur illam pietatis supellecti-
lem , refert *Theodorus*. At verò ex as-
suetu cycladis sacculo oblita sum , ait
illa. Educere igitur dum vestigat , dum
in latus demittit corpus & vergit in
lævam , curiosissimis omnem imam
corporis structuram luminibus sum
contemplata. Illi candidissimæ nates
in tumorem Veneri commodissimum
elatae ; crura crassa , polita. Nihil ac-
curatius effinxisse natura videtur ; nihil
pulchrius.

TULL. De ejus parte nihil dicis ?

OCT. Ponè stabam ; ita videndæ
vix copia fuit ; vidi tamen. Accepto
in manibus flagro , alacrem jubet esse

186 COLLOQUIUM V.

Theodorus. Tunc obmurmurans concepta nescio quæ verba, ac si nœniam præcineret, verberibus onerat lumbos, nates & crura averſa. Parvas verò indulgens inducias: flecte corpus, & demitte quàm humillimè poteris, ait, ut etiàm quo loco pollui te nuptiarum lex patitur, caſtigationem excipias quam mereris. Recurvati lumbi exprompfere altiùs clunes, & interſemineum prodidere. Conjeci in eam rem oculos. Pilis obſitus locus ſubnigris, criſpis, non admodùm longis; rima aperta, longa, rubicunda. Huic decidit momento grandinoſa flagellatio in flagrionem cunnum. Hei, hei, hei, deſcio; ſiſte tantisper, inquit; acriùs feris quàm ferre poſſim. Inſanis, *Sempronia*, reponit, *Theodorus.* Sub hæc, verberationem duriffimam integrat; in lachrymas illa effuſa eſt & gemitus, immoto tamen ſitu corporis. Erige nunc verò pectus, ait *Theodorus.* Obtemperat; & illicò, evoluto ſuprà umbilicum induſio, detigit ventrem, adverſa crura, anticamque corporis faciem: mirabar ego attonita, cùm, mutato loco, tranſit ad dextrum miſeræ latus lanio beatus ille.

TULL. Immò laniandus carnifex,

quid prætereà quærebat, in quod acueret efferam illam crudelitatem?

OCT. Audi. Et eam partem tue-
tur ille limis oculis; at, cùm aper-
tam & paratam vidit, nec mora, cœ-
pit flagris cedere acerrimè, tres qua-
tuorve pollices infrà umbilicum pri-
mis verberum momentis. Altiùs va-
pula, inquit illa gemitu edito. Dire-
xit, ad hæc, ictuum tempestatem sub-
tùs alvum ad femina & interfemi-
neum, ità ut, hoc cruciatu, miserè
angi testarentur lachrymæ manantes
ubertim ex oculis. Demùm rediit,
post illam hyemem, serena miseræ
tempestat; hîc desiit verberum imber;
humum osculatur; &, vestibis ador-
natis, ad me respexit. Nunc, nata,
inquit, tuæ partes agentur; transi in
hæc, quæ consecro, fortitudinis cas-
tra. Solvit mihi vestem, quæ cùm de-
fluxisset ad pedes, indusium altissimè
mihi circumquaque revolvit, ità ut
nuda oculis *Theodori* & *lanienæ*, an-
tica, posticaque corporis membra,
objiceret. Habebis te, inquit, fortiter,
nata? Quæ succedant momentaneis his
ærumnis, & interiori in pectore enas-
cantur, gaudia ipsa senties; nec ego
fando exequar: nunc mitte te in genua.

Quàm vellem, inquam, hoc officio, ipsa fungerere, in eluendâ me, mater, quæ mihi inflixeris verbera! Feram sanè, ut tu tulisti, constanter & fortiter. Id quidem fieri non potest, reponit; *Theodori* juris es, ut sum ego. Sed vis vinciri tibi manus? Volo, inquam: & ut volebam devinctæ mihi sunt, eo modo ut earum ope non uterer, etiâ si eniterer.

TULL. Pascebantur, interea, flore pulchritudinis tuæ *Theodori* oculi?

OCT. Immò, admoto ad aures ore, insusurravit agere & pati fortia, generosi animi esse.

TULL. Sic agere & pati fortia, dixit Livius, *Romanum est*.

OCT. Volo experiri, utrùm matrem fortitudine superes, *Theodorus* ad me. Si obmutueris, palmam feres. Post, expansâ volâ, alteram alteramque mihi clunem foveat. Strictis dehinc duorum digitorum unguibus, summam cutem, tanquàm forcipe, apprehendit, & vehementer vulsit; tamen obmutui, retentâ animâ, & extincto imo in pectore gemitu. Dehinc, lanugine pubis, tres quatuorve pilos, postquàm pubem totam ad perinæum usque manu obtexisset ardenti

& fervidâ, summis itidem unguibus arripuit & simul momento avulsit; nec proptereâ me tangi testata sum doloris sensu.

TULL. Fortis es, *Octavia*. Quid Cato ad te? Eodem autem supplicii genere appetita est mater tua?

OCT. Evolve vestes, *Sempronia*, ad eam *Theodorus*; revela excetram illam tuam, inquit. Dicto citius nudas admovet clunes. Ille adfigit ungues; intremuit, & femur alterum tulit in altum, dolore victa; nihil tamen locuta est.

TULL. Hæc prima fabulæ pars; altera est quam expecto de barbato Cincinnato.

OCT. Replicat vestem & indusium quâ pars bona latet: objicit uterum pulchrum, politum, niveum *Theodoro*; Venereum campum lanâ vestitum, ut dicebam, spissâ, crispâ, veneficâ aperit. Ille aliquot intercipit pilos; unâ omnes vellicat; post vi impressâ divellit.

TULL. O rem ridiculam, & ludo prægnantem non inficeto!

OCT. Infrendere illa præ dolore; nec ideò verbum, aut gemitum emisit.

TULL. Expedi tandem hanc narrationem.

OCT. Vapulavi, flagro proscissum, nec elapsum mihi ex ore verbum, aut è pectore gemitus, qui ignaviam exprobraret. Post, penates repetimus. Ah, ah, ah! jam attingebam ostii limina, cum mater ad me: ut te habes, nata? Doleo, mater, respondeo. Momento faxo, inquit, dolorem excipiat voluptas deliciis affluens; mihi quidem, mihi sentio nates & femora veluti formicis pererrari: num tibi idem quasi æstuantis impetiginis ardor? Planè ita est, inquam; subsultant mihi sub cute innumeri obtusæ cujusdam ægritudinis pruritus, potius quàm acumina; & incendi me sentio. Vertentur hæc omnia, reponit, qualiacunque tandem sint, in gaudii inexhausti fontem. Et me induxit in cubiculum meum. Projice te in lectum, inquit; finge animi ægritudinem, quam non habes: mox mitto ad te *Caviceum* tuum; sed volo ludi hujus, quem vos committetis, postea abs te reddi rationem. Paulò postquàm abiit, venit ad me *Caviceus*; projectam in lecto amplectitur, suaviis mulcet, tactu irritat ad gaudium. Audio, inquit, tibi malè esse. Et pessimè est, repono; nam audio

te mihi subirasce. Quid verò erroris aut delicti admisi in te? Pura es sanè ab omni in me delicto, corculum, inquit; me gaudiis hætenus cumulasti summis; summam tuis in amplexibus inveni fœlicitatem; si de te conqueror, nihili sum, in quâ scilicet omnes delicias, omnes amorum cupiditates nacta est mea mentula. Hæc fatus, educit è medio femore mentulam, manum adhibere rogat turgescenti; & momento post adsilit in lectum; & demissis femoralibus, detectoque ad zonam usque mihi utero, provolvit se in me; inflixit protinus hastam; ac illicò, ad primum concussum, profluit mihi largus & abundans è lumbis Veneris imber: moriar, mea *Tullia*, si unquàm ea sit visa res sensibus meis gratior. Uno verbo omnia: hac cõitione, ter mihi litatum est Veneri, continuâ titillatione, aperto mihi ad opus gaudii summi gurgite: cùm verò *Caviceus* ad metam pervenit, libidinem in me meam aquâ suâ pluviâ non restinxit; incendit novam: & cùm exscendisset, uri me patrantes ocelli docuere. Manum admovit horto meo; hoc tactu, soluta sum inani Veneris imagine.

192 COLLOQUIUM V.

TULL. Rem mirificè narras. Nihil tamen novi in his rebus; nam, verberibus incussis, eliciuntur, ex omni corporis parte quæ conducere solet ad Venerem, infinitæ spirituum alacriorum, vegetiorum, igniculis fervidiorum compactis velut cohortes, quæ dehinc in locos nostros, in vulvam, in spermatica vasa, quod consentanea sint, spontè advolant. Hinc pruritus & inflammata Veneris libido. En quod tibi pro miraculo queat esse. Dux nostra *Leonora*, tam celebri stemmate clara, tantâ fulgens pulchritudine, tot animi corporisque dotibus præcellens, verberibus debet fœcunditatem. Dux maritus deperibat puellam; nullam tamen ex eâ procreabat sobolem, quod ægerrimè ferebat. Tentata, quæ ars aut industria ostentant, omnia; nullus experimentis locus negatur; lusa ars & industria; profuit nihil. Tandem, ex Arabis responso, cæsa, ut tu es, virgis *Leonora*, parentis suæ manu. Ad hanc diem, nullam ex Venere ceperat voluptatem. Hoc verò temporis momento, cum primùm ad eam explosit Dux catapultam, vehementissimè mota est. Lacessiti iterùm verberibus lumbi, clunes

clunes & femora ad Venerem incen-
si; post aliquot dies, tunc parùm ab-
fuit, quin sub marito subagitante de-
ficeret; præ voluptate, in effluvium
mirabile soluta est. Tandem, parvo
temporis interjecto spatio, perpeffa
idem incentivi genus, magnâ cum
voluptate maritum excepit, & rigidæ
caudæ salaces ictus. Imprægnata est,
utroque gerit. Sed & audio esse,
nostros inter homines, *Alphonsum*
marchionem, quem verbera excitant
ad pugnam, alioquin imbellem &
ignavum. Virgis cædi sibi nates ju-
bet; vapulat egregiè; prostat interim
illi uxor resupina in lecto; dùm va-
pulat, arrigit, & quò acriores ictus,
eò tentigo vehementior. Cùm parata
sibi videt arma, aggreditur jacentem;
& rapidissimos ciens in substratam
motus, perfundit in cubantem cœ-
lestia Veneris dona; & omnes, quæ
ex Venere capi possunt, capit vo-
luptates.

OCT. Sed verò, si experta ipsa
esses, quam non patem fore tibi ad-
mirationem!

TULL. Non experta quidem sum;
sed experiar, & etiàm sequenti nocte
proximâ. Nunc volo te frui *Lampridii*

mei amplexibus, qui, jam per octo dies rure detentus cum *Calliâ*, ferias à Venere agit; sed dedit ad me litteras, quibus se crastinâ die monet adfuturum; *Calliam* velle ad se eam ego, quem negotia, nescio quæ, illic habent, à quibus se nondum expedire possit.

OCT. Videbimus. Sed oblita es de *Julia* nuptiis, cum devirginata est, referre quæ à matre accepisti.

TULL. Hæc sanè sunt. Scis nuptias velut clandestinas fuisse; aberat pater tuus; acciti ex affinibus nulli; intrò res acta est, ut in fabulis veterum legitur, nullis inspectantibus. Nam, antequàm *Sempronia* novam duceret nuptam ad genialem thorum taurum passuram, implevit mollem animum malignis consiliis. Quæ dixerit, quæ jusserit dici fierive, quæ utique & dixit & fecit inepta, intelliges. Ascenderat in cubiculum *Julia Jocondus*: nam illic res patranda erat; &, exhaustis à *Semproniâ* viribus, arma interrogabat virilia, an satis esset ad pugnam animi. Advenit demùm *Sempronia*, & *Juliam* nexui tradidit. Enimverò, inquit, volo vestibus nudari à me *Juliam*, *Joconde*, tibi. Denudat suis ma-

nibus puellam, relicto indusio, vix
tuentem pudorem ab oculis *Jocondi*.
Mox abiit *Sempronia*: vos vobis re-
linquo, inquit; agite res vestras. In
proximum secessit cubiculum, è quo
in id prospectus patens datur; nam
ostium hiscebat ut & *Julia*. Illicò ad-
volvitur genibus *Jocondi Julia*; (id
scilicet edocta) facilis tibi ero, inquit,
& omnibus tuis voluptatibus obse-
quens, dum vixero; si secus contige-
rit, plecte fontem. Osculatur ille, &
erigit puellam. Exue autem indusium,
inquit, corculum. Sed cum vidit ad
hæc vultum rubore suffundi, ipse eru-
bescentem & pavidam exspoliât. Ubi
defluxit ad pedes indusium, evertit
in lecti latus resupinam; mammas
parvas, duras, orbiculatas, candidas,
sororiantes manibus terit, & osculis
premit; post pectus, ventrem, crura
oculis legit; ac demùm cogitationem
& obtutum in Veneris hortulum de-
figit. Ut sibi eam partem tractari,
premi, diduci labia, digitum immitti
sentit rudis puella, eh, eh, eh! cla-
mabat, miscens clamori gemitus &
suspiria. Nunc, inquit *Jocondus*, lec-
tum ostendens, colloca te in hoc
duelli nostro campo. O venusta mem-

196 COLLOQUIUM V.

bra, quæ me cupidine inflammant !
 Illa, obtemperans, mittit se in lectum. Hoc aspectu, ignescere cœpit & turgescere salax cauda; igitur ad latus puellæ fudit se *Jocondus*. Momento, *Julia* pulvinum suis subjecit natibus non rogata; femina, quàm potuit latissimè, aperuit; &, quod rideas, ipsa ultrò iniecit manum in viri penem. Ille in risum erupit. Quid hæc novæ Veneris facies indicat mihi, ait? Agedum; & dicto citiùs, intrà puellæ femina se mittit pronus; illa clavum manu non amittebat, ac ipsa dirigebat in se ruentis mentulæ cursum, in fissuram suam ultrò pilum figens; post tollit crura altius, ità ut talis pertingeret nates. Sic ad Venerem ipsa se composuit. Etenim, cùm sensit summum mentulæ caput intrà cadurda esse immissum: amove nunc manum, inquit *Jocondus*; cætera ego peregero. Ambas illicò manus *Julia* in superequistantis lumbos injicit; & arctissimo amplexu ligat; sed *Jocondus*, cujus mentula tentigine rumpebatur, totis viribus torlit in intima contum, vi sibi viam aperiens, quò nulli hactenùs libidini fuerat. Illa clamorem misit; nec tamen situm mu-

tavit corporis ; & , tertio quartove
concussu , in abditiora Veneris adyta
intrusit se fervida foelixque mentula.

OCT. Agnovit in virgine illæsum
pudicitiae decus *Jocondus* ? Sensit
nullis inquinatam fuisse amplexibus ?

TULL. Agnovit. Nostri homines so-
lent, quibus, in primis coitionibus, ple-
rùmque de virginitate virginibus fides.

OCT. Verebar ut , quæ se ipsa
patrandæ rei accommodasset , id ei
fraudi esset.

TULL. Intellexit facilè *Jocondus* ma-
nasse has artes à *Semproniâ* ; ac post-
quam primo hoc concubitu uxorem
Juliam sacrasset : quid verò , inquit ,
Julia mea , te tam doctam judicasset ?
Profectò me in admirationem ingenii
tui traxisti , cùm mea arma ipsa in te
fixisti , quibus lethum pudicitiae tuæ
conscisceres ; cùm me es amplexata ;
cùm vibraſti clunes tam frequenti mo-
tu , crispantibus , crissantibus lumbis ;
cùm voluptatem testata es suspiriis ,
ignitisque tuis eheu , eheu ! Illa verò
filebat. Age , age ; eloquere quæ tegis
hoc silentio tuo , aiebat *Jocondus*. Non
ausim , inquit *Julia* ; sed hæc omnia ,
ut accepi , fieri debent & solent , etiàm
à pudicissimis , ut ego sum. Quis ve-

198 COLLOQUIUM V.

rò, reponit *Jocondus*, dixit fieri so-
 re? Noli, refert *Julia*, extorquere id
 à me, ut fatear. Volo verò dicas, ad-
 jicit ille: nî dixeris, non ità judicabo
 puram, ut ais esse. Sed, amabo, ne alteri
 unquàm dixeris, ait *Julia*, quæ me tibi
 vis dicere. Monuit *Sempronia* talem me
 præstare tibi, ex officio, munere meo
 esse; & sacramento adegit pollicerer
 me facturam. Benè est, inquit *Jo-*
condus. Cave verò tu, ne subodo-
 retur te mihi id secreti revelasse. In-
 rerea omnia & audiebat & videbat
Sempronia; quod utrumque fallebat.

OCT. Quâ spe, illufit puellæ cre-
 dulitati, tam maligno consilio?

TULL. Nempè sperabat indè futu-
 rum, ut puellæ mores tanquàm libe-
 riores suspecti *Jocondo* fierent. Sed de
 his neutri ne verbum quidem fecit
 hætenùs.

OCT. At enim, quam institueras,
 non perfecisti narrationem.

TULL. Ut omninò implevit puellæ
 vulvam crassa & obdura mentula, in
 eam ad coleos usque inducta: me cru-
 cias, ingemuit *Julia*: parce, parce,
 parce. Ille interim crebris subagita-
 tionibus urgebat, dùm vehementio-
 res se in concussionem fundit. Oh,

oh, inquit *Julia*, præ voluptate morior; perge, perge, perge; impete fortiter, adige altius telum.

OCT. Ah, ah, ah!

TULL. Scilicet id consilii dederat *Sempronia*. Cùm primùm te, *Julia*, aliquâ tangi titillatione in illis locis fenseris, testare majorem etiã sentire, quàm verè senties, voluptatem. Urge maritum verbis, osculis, suspiriis, motitationibus. Sin minùs, stupidam te & faxeam credet, quod nolim, qui meus est in te amor, accidere. Igitur ad primam pruriginem, puella intacta, & cujus in locis ingens feminis genialis ardebat vis, cœpit nates vibrare, succutere, quanto poterat impulsu, *Jocondum*, quem incredibili voluptate perfudit. Nec sanè *Julia* minor delectatio; nam per longas concitatasque motitationes tandem in profluvium Veneris dilabi se sentit; hei, hei, hei, exclamat. Quid hoc est rei? Quid sentio? deficio: hæc dicens obmutuit, velut motâ mente ingemiscens, contremiscens; manum *Jocondus* vulvæ languentis admovet; & extracto, ità ut caput tantùm intrò lateret, pene, invenit infectum liquido Veneris contagio: nec adhuc ipse evo-

muerat in vulvæ *Julia* finum libidinis
 suæ virus; tunc impellit hastam, con-
 cutit, premit; nec illa movebatur;
 substitit tantisper ille. Quid verò is
 sibi vult stupor tuus, *Julia*, inquit sua-
 viis labia rosea lacescens? Sanè defi-
 cio, respondit; me voluptate tantâ
 implevisti, ut ad cumulum fœlicitatis
 meæ nihil addi prætereà posse arbi-
 trer. Integrat ille concussiones. Jàm
 apud me non sum, aiebat illa, ita
 me hæ confrictiones. ad superos tol-
 lunt. Et ipsa demùm commoveri de-
 nudò cœpit, & subare, subsultare, do-
 nec se fervido rore intrò sentit irrigari.
 Ah, ah, ah! exclamabat. Quid etiàm
 istud est? Utrâque *Jocondus* manu
 ad se admovebat puellæ nates; præ-
 tère illa uterum & lumbos altissimè
 sustulit: interim exstillabat in ejus
 concham igneus *Jocondi* tubus. In
 eam immò versa est amentiam, ut,
 cùm deplueret prolixus humor stilla-
 tim, manu injectâ virile telum cape-
 ret, exprimeret, emulgeret, ne quid
 omninò sibi ex tam dulci deperiret
 munere: testiculis *Jocondi* molliter
 compressis, quasi foveret penem,
 egregiè emunxit, ut ne guttula quidem
 exciderit, cùm eductus est à vaginâ.

OCT. Tàm longo certamine non fracti sunt delicatæ puellæ artus ; sed vires amor , & amoris comes voluptas , suppetebat.

TULL. Uno prætereà concubitu ad lucem recreata est *Julia*. Is verò primus duorum triumve loco fuit ; alter , ut ipsa fassa est , minorem in ejus venas voluptatis sensum infudit : nam , post sextam septimamque decussionem , recluso rivo , ex *Jocondi* lumbis Venereum virus , cùm primùm *Julia* exorienti inciperet pruritu æstuarè , depluit ; nec ad Veneris metas perducta est.

OCT. Nocte tamen sequenti , ut refers , bis in ejus effusus est complexus *Jocondus*.

TULL. Sed , soluto priùs beatæ matris tuæ vulvæ stipendio , ei mœret : itaque integris non est potita mariti lumbis , nisi bis alterum abhinc mensem.

OCT. Nam , expresso à matre prioribus amplexibus Veneris succo , quod superest fæx tibi videtur & lutum ?

TULL. Mense altero , post nuptias , dùm ludit cum *Semproniâ Jocondus* : vis me patrem fieri , domina , ait ? Volo , respondet illa. Quî verò poterò , reponit , nî per te liceat semine

fervido & vivido impleri *Julia* ar-
 vum ? Permite me ter eam inire , &
 integros volvere cupidinis fluctus in
 ejus intimum finum : & fanè misera
 sævos fatis , & scio , labores exantla-
 vit ; nam scio quàm malè exceperit
 infontem *Theresia* amica tua , quòd li-
 bidinofiore putes quàm est. Permit-
 to , inquit *Sempronia* ; sed eâ tamen
 conditione , prægnans tibi fiat : quod
 fingetur in lumbis tuis semen his octo
 sequentibus diebus , volo tribus coi-
 tibus unâ nocte in eam effundas , col-
 liquescens in *Diones* tuæ amplexibus.
 Igitur octavâ , ab eâ die , nocte , soluto
 pudicitia vinculo , reductâ cataractâ à
 puellæ ostio , liberè insperfit puellæ
 hortum fertili imbre ; atque ex his tem-
 poribus putat *Sempronia* utero *Juliam*
 concepisse , nam aliquæ imprægnatio-
 nis notæ in puellæ ore , & nausæ ap-
 parent.

OCT. Moriar , nî pessimè *Theresiam*
 oderim , quæ indigno cruciatu tam libe-
 ralem & ingenuam puellam vexaverit.

TULL. Moriar itidem ego , nî ad-
 versus matrem tuam sævitiam illam
 vitio verterim : nam , ut sibi persuasit
 ipsa puellam uri libidine Veneris &
 cupiditate , *Theresiam* convenit : signi-

ficat se timere pudicitiae *Juliae*, quod
 minus pudicam praesentiscat; opus
 illi esse severiori medicinâ, quâ nimi-
 rum in bonae matris-familias officiis
 contineatur; cavere oportere ab ado-
 lescentiae aestu & insidiis. Rogat mitti
 ad se *Theresia*; mittitur; sed prius exo-
 luto è lumbis pudicitiae vinculo, quod
 custodiendum *Semproniae* datur. Sus-
 cipit *Theresia* alumnam alacri vultu; dat
 epistolam ad *Jocondum*; petit eam sibi
 relinqui per tres dies; velle se puellae,
 quam aluit, quam edocuit, aspectu ad
 satietatem frui, quâ tandiù caruerit.
 Post multos sermones, petit à *Julia*,
 nùm velit probare se esse & esse verè
 purissimam. Respondet illa, velle. Igi-
 tur, inquit, his tribus diebus jejunio
 macerabis corpus, & flagris à me cædi
 cupies. Faciam quod volueris, repo-
 nit *Julia*; pensi esse mei, quid jusse-
 ris, ducam. Itaque primâ die vapula-
 vit, sed leniusculè; secundâ, acerri-
 mè; tertiâ, non ità dirè; atque sic
 emendata remissa est domum, cum
 solocideret. Aberat domo *Sempronia*;
 aderat *Jocondus*, qui, ut lepidam ad-
 venisse sibi uxorem vidit, in ejus ad-
 volavit amplexus. Renidens illa: re-
 gredior, inquit, ut castam decet, tui

avidissima. Post brevem colloquutionem, inducit eam in thalamum suum. Enarrabat illa quæ sibi contigerint omnia: deflet. Infœlicis sortem *Jocondus* solatur; spondet se in posterum illi diligentiori curâ invigilaturum, ne quid deinceps detrimenti aut ærumnæ patiatur. Post suaviatur; & , misâ sub stolâ manu, gaudet pudicitiam non esse occlusam vinculo desideriiis suis. Projicit resupinam in lectum; & plenis coïtibus tribus, trium dierum ab ejus animo obliterat memoriam, & perpeffi doloris.

OCT. Nescit mater; nihil subirata est *Jocondo*?

TULL. Nihil sanè, nequidem suspicione affecuta est: nam paulò antequàm ingrederetur domum, evaserat *Jocondus*; ac postea regressus salutavit uxorem, ac si non vidisset hos tres antè dies.

OCT. Matrem sanè infalutatam non reliquit.

TULL. Esse, dixit *Julia*, quòd secum communicaret *Jocondus*, de negotio quod illi considerat expedendum. Egressi uterque cubiculum petunt *Victorii*; jussâ interim *Julia*, dùm reverteretur, maritum expectare. Tu

putas, inquit *Jocondus*, velle me *Julia* meæ amplexus tuis antepone? Volo in te perfundere quidquid in me libinis est. Osculatur, tractat, arrigit; tollit ipsa vestes & indusium, ut solet; amplectitur antè se stantem, telum vibrantem; &, recidens in lectum, pugnam molitur. Uno ille impetu infligit in vulvam mucronem teli. Quid plura? Res peragitur. Post, revertitur ad uxorem *Jocondus* cum *Semproniâ*; sedebat in lecto *Julia*, quam aggreditur sermone *Jocondus*: volo, *Julia*, hæc domina nostra noverit qualis sis, quàm casta & pudica; volo etiàm ab ejus manibus pudicitiae vinculum hoc induas; testem habebis pudicitiae tuæ opportunam tibi & mihi. Laudavit *Julia* virtutem *Sempronia*, ac animi in hac obeundâ re alacritatem. *Julia* verò pars ludicra in vincula missa est. De tuâ verò, *Octavia*, nocte proximâ experiar, an sit ludis tam apta omnibus quæ Venus novit, quàm Veneri formâ & venustate similis es.

OCT. Faciam, spero, ne tu diutiùs dubites; ac magnâ cum suâ voluptate sentiet *Lampridius* me fontem esse dulcissimi gaudii.

COLLOQUIUM VI.

VENERES.

OCTAVIA, TULLIA,
LAMPRIDIUS, RANGONIUS.

OCTAVIA.

VOLUPTATES hujus noctis quàm suaves futuræ sint, persuasisti intimis medullarum mearum sensibus, pruriginosâ hac tuâ oratione.

TULL. At enim duplo majores capies, quàm potui polliceri libidini tuæ procaci, quidquid pollicita sim.

OCT. Scilicet aderit cum *Rangonio Lampridius*, & nobis ambo militabunt.

TULL. Tibi sanè uterque pugnabit.

OCT. Apage ! paucas post horas rumperent veredum meum equisones hi tam acres.

TULL. Apage ! inepta tu. Una bellè sufficies duobus ; & experta, faterere etiâ præ te Heroas esse nihili.

OCT. Non faciam, cognata, non faciam. Putas me tam salacem ? Ego voluptatibus totâ nocte perfunderer ?

Dearum cibo ingurgitarer ? Tu nihil gustares oblectamenti ? Apage , apage , non faciam.

TULL. Utcunque se res habebit , feres ; tu facies , tu facies. Vide. *Superanda tibi omnis Veneris fortuna ferendo est.* Vide.

OCT. O ! O ! fores obduxisti tuas cataractâ illâ improbâ. Quid de me futurum speras , si in partem non venies laboris ? Cum mihi tam bene cupias , malè habebō.

TULL. Maſte animo. Peregi ego quatuor ; times duos.

OCT. Sed duo illi viribus præſtant , & inexhausto libidinis rivo ſuperant. Ais *Lampridium* , in ſtadio tuo , duodecim ſolitum eſſe conficere curricula. De *Rangonio* loqueris , quæ non longè abſint à portento. Non ſufficeret *Cotyto* duobus una.

TULL. Narravit , de *Rangonio* , quæ ſuperant omnem futuentium fidem , *Lampridius*. Scis eſſe familiariffimos.

OCT. Quæ narravit ? Numquid etià venit tecum in certamen ?

TULL. Cum eſſet nudiuſtertius ingreſſus hanc urbem noſtram , adduxit hoſpitem ad nos *Lampridius* , non dedignante *Calliâ*. Vide humanita-

208 COLLOQUIUM VI.

tem : etiàm amore meo inflammat. Dein, insanâ furem cupidine , ostentatione promissorum solatur. Brevis, foelicitatis summæ, quâ frueretur, ut loqui solet, dicit fore participem. Benè sperare jubet. Paciscitur, inconsultâ me, Venerem meam.

OCT. Nec subirata es ?

TULL. Dic ipsa tibi. Irata sum ; & iram acerbè testata. At ille, ut animi motus componeret ; ignosce, inquit, domina mea, regina mea, dea mea, facilitati meæ. Scio ; per te non stabit, quin exsolvam fidem meam. Vidit te *Rangonius*, & miserè perit. Videram ejus cognatam Neapoli, & miserè peribam. Ejus se finxit amore incendi, ut meo faveret. Convenit cum eâ : induxit me in puellæ cubiculum : nocte, fruor cupitâ Venere, dùm se credit *Laura* (id ei nomen) *Rangonii* indulgere amplexibus. Nùm debui tanti esse memor beneficii ? Ignosce, regina mea ; dùm sequor officium, eam in offensam inopinus incidi.

OCT. Quid tu ad hæc ?

TUL. Emolliit durum animum vox amantis. Quid me vis facere, pono ? Nùm te pudet me in id devolvi dedecoris,

dedecoris, quæ tua sum? Sed enim, inquit, huic unitantum culpæ succumbe: sine te amore *Rangonii*, & *Lampridii* tui precibus flecti. Nihil tibi à me time in posterum; nihil continget quod gratum, quod honestum non sit. Consensi. *Lampridi*, inquam, nosti *Octaviam*?

OCT. Ut tu *Lampridio*, est quod ego succenseam tibi.

TULL. Tace, inepta. Aperui mentem: scilicet de te ejus in amplexus mittendâ. Quò te bearem dixi. Sed ego & *Rangonius* interim, reponit, rumpimur tentigine. Si differri velis id gaudium ad tenebras; resolvemur uterque, ad speciem eccè tuam, quæ nos urit. Concede saltem unam utrique foelicitatem. Quid honoris, refero, accedet nomini tuo, si me dehoneftaveris alieno concubitu? Tu quidem utere jure tuo. Exorari eâ demùm conditione me sum passa, scilicet ut *Rangonio*, ad cursum unum, aperirem stadium meum & cupidineum agonem; ultrà nihil datura. Velle integrum nec exhaustum in sulcum tuum agi utrumque.

OCT. Ut venient integri ex tuis amplexibus?

TULL. Hæc res in hortis nostris agebatur, in quos prospectus nullus, nisi è cubiculo meo; clausa verò & tuta omnia. Expectans quid proficeret sodalis, non longè deambulabat *Rangonius*; spectabatque identidem me ignescentibus oculis. Tunc ad eum *Lampridius*: immortales, pro cœlesti munere, redde gratias *Tullia*, inquit; & ad summum bonum veni. Ità sum à naturâ compasata, ut ab omni longissimè absim impudentiâ. Ubi propior factus, erubui: ille verò osculum dedit. Impudentiam ipse suam accusavit & excusavit. Dùm loquitur, specum illam, frigoris captandî causâ, ad horti angulum structam jàm intraveramus; & nobiscum, *Lampridius*. Est quod te scire velim, domina, ad me *Lampridius*; tuaque interest sciri, *Rangoni*. Quid verò istud est, ait *Rangonius*? Suspiriis, osculis, reponit *Lampridius*, &, crispantis lumbi furoribus, loquitur mox ipsa tibi *Tullia*. Te immò Venus perdat, refero, nugarum artifex solers! Me manu extrâ specum extrahit: ignosce, *Rangoni*, ait; mox reddam æquè tibi puram, ac nunc est. Nolo eam ab oculis tuis fugere, quæ oculorum tuorum meorumque lux est.

Paucis volo. Tunc ad me: nescis, *Tullia*, quem habitura sis equisonem. Neminem unquàm mortalium fassæ sunt puellæ, & Romæ & Venetiis, quibuscum rem habuit, tam abundanti Venerei imbris copiâ muliebres fulcos irrigasse, ac *Rangonium*. Quod Hieronymo Mercuriali, postquàm omnia, quæ de eo dicebantur, diligenter exploravit, pro miraculo fuit; non tantum stupori.

OCT. Intereà, quid *Rangonius* cum cæstro, cum furore, cum mentulâ suâ? Ah! ah! audio nescio quid strepitûs. Veniunt. Ut timeo! Ut pudet!

TULL. O *hymen*! ô *hymenæ*! *hymen ades*! ô *hymenæ*! Ecce *Lampridium*. Quid verò solus, *Lampridi*? Quid de sodali actum?

LAMP. Apud *Mendozam*, urbis præfectum, virum bonum & comem, cœnavimus. Detinet *Rangonium*, multa super ejus rebus, parentibus & affinibus rogitans; & seria, ut est ingeniosæ urbanitatis, ridiculis miscens. Ipse secessi, amoris æstu, qui me, dùm de vobis cogito, cepit, in rabiem versus, quam *Octavia* curet, si me velit sanum, & suum. Quid taces, *Octavia*?

OCT. Pudore, *Tullia* mea, sepulta

212 COLLOQUIUM VI.

mihi mens audaciam adimit ; verba negat.

LAMP. Osculum etià negas ? Me miserum !

TULL. Agedum , *Octavia* ; quid refugis ? Lectus hic vix nos quatuor , cùm venerit *Rangonius* , stipatos capiet. Nulli prætereà locus , ne quidem pudori. Projice hanc à te amentiam , fatua.

OCT. Quid me , fatua tu , dejectis operimentis , nudam aperis *Lampridii* oculis ?

LAMP. Quàm venusta ! Quàm tenera membra !

TULL. Volo , *Octavia* , te putes me esse alteram. Rumpitur *Lampridius*. Num te miserebit miselli ?

LAMP. Fave , *Tullia* ; fac patiatur *Octavia* se amari ; & pulchritudinis juventutisque suæ florem me legere. O corpus venereum !

OCT. Abi , abi : jàm vociferor , si ultrà tentes.

TULL. Quæ te tenent intemperiae ? Sana es ? Jàm , per Deam Pertundam ! si amicum nolueris *Lampridium* , habebis me inimicam.

OCT. Intèrim & mammas , & pectus , & omnia corporis membra manu

Lampridius ille tuus impudicâ conscē-
lerat.

LAMP. Quàm aptè hiat tibi Vene-
ris concha ! Quàm commodo situ pars
prostat ludicra ! Quàm molli obnupta
lanugine !

OCT. Eh, eh ! quid agis ? Jàm me
occupas totam. Quid propudiosa fa-
ciam, post id flagitium ?

TULL. Amplectere *Octaviam*, *Lam-
pridi* ; tu *Lampridium*, *Octavia*. Non-
nullæ erunt meæ partes in hac fabu-
lâ. Manu hac virile spiculum dirigam
in fœmineum scopum. Benè est ; in-
trò haustum est totum. Ut benè altera
pars alteri convenit ! Nunc lateri ne
parcas, *Lampridi*.

OCT. Quid vis ? Ut me opprimis,
ut agitas, ut pulsas ! Tolle manum,
Tullia ; quid me vellicas ? Oh, oh, oh !

TULL. Tolle altiùs. Succussus itera
spissos, crebros, vehementes. Bellè,
bellè.

LAMP. Si te transfigi gaudes, *Oc-
tavia*, fige osculum.

OCT. Gaudeo, gaudeo : morior....
Ah, ah ! facione satis voluptati tuæ,
quæ mihi est summa voluptas ? Vis
succutiam vehementiùs ? Faciam ut
maximè potero.

214 COLLOQUIUM VI.

TULL. Fac igitur. Nihil nugis opus. Mirabiliter. Quàm mobiles , quàm leves tibi lumbi ! Tractabo interim , *Lampridi* , pruriginosos tibi globulos : sollicitabo leni tactu ad officium & spumam.

LAMP. Ut me beatis utraque ! Ut voluptatem meam pascitis ; tu , tuo nectare , *Tullia* ; tu , tuâ ambrosiâ , *Octavia* ! En , en ! Nunc , nunc *Octavia* , tolle , tolle lumbos. Acriter , acriter.

TULL. Langues , *Octavia* , langues ?

OCT. Sentio , sentio. Ut fervida urina hæc ; ut rapido fertur impetu ! Osculare , osculare. Jàm & diffluo ego. Distillant mihi Veneris venæ. O ! oh ! sentio Jovis cum Junone concubitum. E cœlo venit hæc voluptas. O ! oh ! fundum . . . . Deficio ; fundum . . . . Deficio . . . .

TULL. Quid garris , balbutiens ? Fundum alvei tui tetigit *Lampridii* anchora ?

OCT. Tetigisse credidi. Sed jàm deficit *Lampridius* ; abit ; anchoram solvit. Patere tamen , *Lampridi* , te osculer iterùm atque iterùm ; te basiationes meæ vorent , antequàm exscendas ex veredo meo.

TULL. Vis fortè, falax, novam ad pugnam exsanguem nervum & viribus defectum excitare? Non ità erit. Ad *Rangonium* redi, ne quid de te nobisque suspicetur parùm pudici.

LAMP. Revertar, ut suades, ad sodalem. Hanc fingam tantulam egisse moram cum Præfecti consobрино *Frederico*.

TULL. Sed. quàm benè te habuit *Octavia*? Ut voluptati visa est apta?

LAMP. In eâ inveni omninò nihil, quod ad te proximè non accedat, *Tullia* mea; quod meram puramque Venerem non sapiat. Sed de his postea. Valet.

OCT. Quas verò reddam tibi gratias, *Tullia*! Nunc verè scio, quid sit Venus. Ità me libidine implevit. Pili præcipuè titillavit longitudo; nam, crassitudine, *Cavicei* longè cedit temoni. Verè omnia gustavi Veneris bona.

TULL. Quæ dicebam de *Lampri-dio*, invenisse te vera oppidò gaudeo.

OCT. Vidisti ut de thoro lætus defiliit; ut osculum dedit; molles nati-bus impegit alapas? Te beatam, cui ludere ejus in amplexibus, cùm libet, licet! Sed te etiàm incredibili nùm affecit *Rangonius* voluptate!

216 COLLOQUIUM VI.

TULL. Ad eam igitur, quam institueram, narrationem redeo: nam & velle videris; & gratissimus mihi quoque hic sermo.

OCT. Quo me scilicet in meliorem vocabis deliciarum tuarum partem.

TULL. Ut, inter animalia, homo; sic, inter homines, *Rangonius* abundat feminis cōpia. Moneo, dicebat *Lampridius*, ut opportuno cures corporis situ, nihil tibi depereat. Nam pro summâ mihi est voluptate, summâ te perfundi. Sub hac abscessit.

OCT. Quid postea?

TULL. Citato venit ad me cursu *Rangonius*. Nihil te, inquit, libidini meæ eripiet. Manuprehendit; ad angulum, ubi, ut scis, thorus, trahit volentem nolentem. Alteram mittit in finum manum; Veneris sedem alterâ detegit, reductis ad zonam usque vestimentis. Mox solvit ipse subligaculum sibi, apertis coleis.

OCT. Fuscina vidiſti, cūm fuit in procinctu, magnam, rigidam, Heroe & te dignam?

TULL. Qualis est ferè *Lampridii*; (adeò nullo, quod perceperim, differunt discrimine) undecim duodecimve pollices latos in longitudinem fusa.

Jam

Jàm jàm remittor, dicebat; commoda
 amori meo amorem tuum, domina.
 Sensim interim sine sensu dilabi me in
 thorum passa sum. Ille effudit se in
 resupinam; & primùm, levi excitavit
 unguium impressione in pube ignicu-
 los, & proximè in eo, quod perinæum
 monui vocari, interstitio, ubi arden-
 tiores Veneris prurientis faces. Age,
 age, dicebam, abscede; illudis mihi.
 Quid me incendis jàm tuo amore in-
 flammata? Ergò accipe, ait, quic-
 quid id est amoris mei. Et momento
 impellit, in libidinis venam, spiculum.
 Ut sensu: malè, exclamo, malè me
 habes malus. Audiit *Lampridius*; &
 accurrens: cave, *Tullia*, inquit, ne,
 è proximo vico, secundum hunc mu-
 rum, tua vox exaudiatur. Cui non
 cognita honesto? Contine vocem;
 lumbos non contine.

OCT. Vidit pugnantes in hac pa-
 læstrâ; & continere ipse potuit à risu,
 ab eoque furore, qualem nuda mo-
 vet Venus?

TULL. Vidit; & cùm insistere læ-
 vum mihi pedem humi videret, volo
 utrique, adjicit, amicæ curæ officium
 impendere. Sellam subjicit. Altiusque
 hoc pacto sese in uterum penetravit

218 COLLOQUIUM VI.

impressa mentula. Apertâ manu, rî-
dens, alapam inflixit natibus *Rangonii*;
& exiit è cellâ.

OCT. Ah, ah! ridiculum spectacu-
lum; ridiculi vos uterque, tu & *Ran-
gonius*.

TULL. Tantisper substitit immo-
tus. Amplectere me, ait, regina mea;
nam elanguebant artus desides: com-
plector. Ante tres menses, subjicit,
nulla me vidit Venus; nulla impatien-
tiam libidinis solata est puella dolci
effluvio. Sed, ut scias, vix inveneris,
qui, ut ego, tam abundanti hortum
tuum irriget falsâ pluviâ.

OCT. Impresso calcare, poterat &
poteras cursum sustinere?

TULL. Cœpit vehementiùs subi-
gere; ad sextam septimamve concus-
sionem fervido me intus diluere. Stil-
lantis vis veretri tantum mihi his in
locis concitavit pruritum, ut tempe-
rare non potuerim, quin motus cie-
rem fervidos.

OCT. Ne scilicet, quam *Lampri-
dius* marmoream à candore vocat,
faxeam crederet *Rangonius*, si stu-
peres frigida & hebes?

TULL. Video cœlos, dicebam
amens, video cœlos apertos: & illi-

cò semen emisi, recluso fonte. Sensit me resolvi. Concitatori, æstuans opifuit, subagitatione. Mistum est semini semen; nam & ipse resolutus est. Sed quater ego, largo fluctu, remissa sum, cum continuâ, ille, ignitæ libidinis ejaculatione, omnes, meis in lumbis, omnium prurituum irritat nequitias. Tandem palæstræ finis datus. Fateor, *Octavia*; tanta nunquàm deciduæ vis voluptatis, uno concubitu, genitalis arvi furores restinxit.

OCT. Satiavit te voluptate? Si pugil prætereà adfuisset novus, certamen refugisses? Nec te *Lampridius* iniit?

TULL. Sanè nova voluptas mihi propior fuisset ærumnæ, quàm gaudio. Nam exundanti restagnans femine uterus, quod imbiberat, nihil prætereà gaudii, aut petebat, aut pollicebatur.

OCT. Dicunt omne esse animal post coïtum triste.

TULL. Immò, alacri vultu, lætis dictis, significavit *Rangonius* multo se gaudere gaudio, quòd bonis liberè meis esset potitus. *Lampridium* vocat; sed ejus me ex ulnis expedio, & utrique eripio, ne ultrò citròque iterum

cogerer Venerem pati, *Lampridii* gratificandi causâ. Veloci prius in ædes me recepi cursu, quàm ferè animadverterint. Interim, *Octavia*, ne quidem venereæ tabis guttulam, è *Rangonii* tubo in concham effusæ meam, sensi diffluxisse. Quid id sibi velit nescio. Sed si hoc me imprægnatam esse scirem concubitu, ut *Calliam* meum amo, mœrore conficerer.

OCT. At enim verò, præ quartumviratu tuo, quid istud?

TULL. Intelligo. Vis illam meam enarrem Romanam militiam.

OCT. Volo.

TULL. Inciderat in morbum, quem ab initio longum fore & lethalem Medici judicaverant, *Callias*, dum, Romæ, agit, litis difficillimæ dirimendæ causâ cum *Ottobono* cognato meo. Ea me res vocaverat Romam; & bonæ valetudini si tandem restitutus est *Callias*, meæ opi curiosæ & amanti id debet; nec negat. Ut primùm convalescere cœpit, & omnis abscessit periculi metus; cupiditas cœpit exhilarandi animi, per continuos tres menses mœrore confecti & conscripti. Ventitabat domum è proximâ vicinâ mulier, non admodum ætatis prove-

tæ, ex Urfinâ gente. Familiarissima cum illâ mihi intererat necessitudo; & mecum sæpè cubabat, solatium unicum ægro animo. Unâ nocte, cùm feriis sermones facetiisque miscemus, fateor, ad intermissæ Veneris ludum converti interdum cogitationes meas. Ut interrogabat: hos ignes respondeo, quos sentirem in venis meis reviviscere, nullius posse virtutis restinguere constantiâ & pudore. Ad hæc, matrona elegantis & liberalis consuetudinis, si alia ulla: volo te abdicatæ Veneris crastinâ luce satiari donis, ad usque fastidium, &, si fatuâ non es, voles. Nihil propterea, inquit, aut famæ detrahetur, aut honori. Id solum volo liberè te meæ permittas potestati. Permitto, refero. Quid timeam quæ te vadem habeo? Ducem sequor, & auspicem. Manè factò, curare jubet, sed modico prandio, corpus; nec cibus impleri. Pectus, mammas, ventrem, femina, nates lavat ipsa suaveolentibus aquis; &, myrteo oleo, Veneris typum. Candidâ induit stolâ è serico; obscurari me credidi pellucidâ quâdam nebulâ, potius quàm veste tegi. Post curru unâ

invehimur in villam suburbanam , & amœnissimos hortos. Et Flora illic & Venus per omnem, liberæ & hilares, ludunt & rident anni tempestatem; & omnis tempestas perpetuum ver. Postquam intrantes admisere superbissimæ ædes, inducit me in conclave interius, ubi perpetuo lux condita crepusculo pudori favebat simul & impudentiæ.

OCT. Libidinosa petulantia apta sedes.

TULL. Occurrit modesto ore & cultu matrona anus. Faciam, inquit ad *Ursinam* conversa, ut hæc tua puella gratias agat tibi plurimas, voluptatibus ebria, paucas post horas. Hæc dicensprehendit manu. Mox abiit *Ursina*; ostioque clauso, intrò anus cunctantem ducit. Principio, accipe, nata, inquit, tibi quid expectandum, quid ferendum. Amplius tua non es; sed athletarum quatuor, quos paravi agoni tuo. Gallus unus est; Germanus, alter; alii, Florentiâ orti, duo. Nam amat Florentinos domina mea. Omnes ab anno notissimi, alter alteri amicissimi, &, quod præstat, ortu nobiles. Apage, refero, me occident tot palæstritæ. Te misereat mei, mater. Unus sufficiet. Fac duellum.

fit, non pugna. Dimitte alios. Risit illa; &, dum loquor, adsunt coram præstò omnes. Delige, ait anus, quem velis excipere primum: ordinem pugnae cuique suum ipsa constitue: nam quo jusseris, ad pugnam venient & amplexus. Ego manum porrigo Gallo; illi *Turriano* cognomen: huic verò *Aloisium*; *Aloisio*, *Conradum*; *Conrado*, *Fabricium* volo succedere ex ordine. *Aloisius* ac *Fabricius*, Florentini; *Germanus*, *Conradus*. Tunc matrona classicum cecinit. O juvenes, inquit, docete hanc tam venustam, tam teneram puellam, qualis apud ingeniosos, ut estis, in foemineo corpore sit libidinis usus. Qui fortius in Venereo campo militaverit, pilum melius intorserit, annulum hunc consecuturus est virtutis suæ præmium, & victoriæ bravium. Annulum ostendit aureum adamante incluso micantem, *Ursinæ* donum, quò alacrius insurgerent ad prælium. Alter alterius cursus numerate, subjicit; sed etià cavebo ne, per errorem, conturbetur numerus. Abite nunc; & agite res vestras. Sub hæc excessit è conclavi.

OCT. Numquid timebas, quatuor

T iv

✓ scilicet hastis appetita circumquaque erectis ?

TULL. Intelliges. Manum osculatur *Turrianus* mihi ; simulque rectà in cubiculi angulum sipario obductum deducit. Thorus pedem vix unum eminebat ; & lucebat tremulo lychnus lumine , ac si esset jàm libidinis sibi nostræ conscius. Tunc tollit *Fabricius* vocem. Heus ! tu , amice , ait , expedi negotium illud tuum ; nam & nos rumpimur : primum haud quaquàm tibi locum invidemus ; sed expedi. Fraus aberit , respondet *Turrianus* ; quod tàm magnâ cum voluptate fiet , ne dubites , citò fiet. Ego , summo offusa pudore , qui congenitus est mihi , nec simulans , ad me non eram. Rogat in lectum demitterem ultrò me : non audiebam. Impulsu molli , dejicit ferè repugnantem ; & jàm sub vestem alteram miserat manum. Audire alii præcipitantiùs concidentem , & risum sustulere ; ego , gemitum. Quid istud est , aio , quam , meherclè , quæ hactenùs , ullâ absque labe , pura & casta egi vitam ? Quam verò judicabitis ? Ineptum hunc , reponit *Turrianus* , pudorem expelle ex animo. Non prima perducta es nos-

tros in amplexus: passæ sunt ex optimarum mulierum numero pulchriores furores nostros, ut tu patieris. Honestandi lupanaris, ornandæ libidinis invenimus rationem. Nemo vitio tibi verterit quod nemo sciet; quod tu ipsa, dum peragimus, dum patramus lascivi, sed honesti, tibi dices proximè accedere ad virtutem. At expedi, *Turriane*, clamabat *Fabricius*. Hac nos morâ enecas. Obsequor, refert. Et eodem temporis puncto, demissis femoralibus, mentulam aperit, & incumbit in me: impellit in hiantem concham; compressione æstuantur urget; vehementi concutit nisu. Et cum non commoverer: saltem nunc, domina, cum ad finem operis propero, inquit, Veneri fave. Ego tremulo succussu faveo currenti; &, post paulò, turgentis mentulæ rore sentio intimam libidinis conspergi aream. Nullus tunc pudori locus; nulla honestatis ratio; nulla immò mei recordatio: colliquescere etià cœpi. Sed jam attingerat metas; vix ego sub eo perfeci. Accurrit *Conradus*, vir bonus, sed incultus. Quod, pace tua, fiat, domina, inquit, verbis abstinebo; re colloquar tecum. Nec plura; pilum

326 COLLOQUIUM VI.

rigidum, crassum torquet nervosus in viscera; &, ad quartam quintamve concussionem, fervido me semine movet ad novam emittendi è lumbis veneri gari pruriginem. Quare, mutato ordine, occupasti, inquam, *Conrade*, locum, qui *Aloisii* erat? Ità conventum inter nos, refert. Venient ad te ambo simul; etià simul, puto, inibunt: nam stultos nos judicant, Gallos & Germanos, qui odio habeamus scire, ubi sita sit vera voluptas. Excessit *Conradus*; eccè advolant *Aloisius Fabriciusque*. Tolle crura, ait *Aloisius*, machæram intentans. Tollo. Tunc effundit se in pectus meum, & immergit in ulcus insanabile machæram. Utramque mihi *Fabricius* tibiam sustollit; & sub poplitibus alterâ & alterâ missâ manu, agit ipse lumbos mihi, nullo meo labore. Procax ridiculæ motitationis genus! Incendi me dixi: sed dicto citiùs restagnans Veneris spuma restinxit incendium. Surgente *Aloisio*, novam se *Fabricius* accingit ad pugnam. Rubicunda illi, & minitabunda turgebat mentula. Amabo, domina, obverte te in faciem, ait.

OCT. Scio quid dein.

TULL. Obvertor, ut volebat, quæ

sciebam id mihi esse in lege, per eorum voluptatem, ad meam ire. At enim, ut nates vidit, quæ candore suo ebur & nivem obscurarent: ô te pulchram, ait! Sed erige te in genua, demisso superiori corporis trunco. Demitto caput & pectus; tollo nates. Ambæ patebant viæ, quæ ad utramque ducunt Venerem; probam & castam alteram, scelestam alteram & inquinatam. Quà petes, ait *Aloisius*? Quà tu, respondet *Fabricius*; postea viderim.

OCT. Sic minatus est.

TULL. Et petiit quâ debebat & juvabat. Trussit in intimam vulvam rapidum & igneum telum. Mammam utramque cepit manu utrâque. Post agitare cœpit; & momento dulcis profluere rivus in mollem Veneris finem; & ego etiâ miris deliniri deliciis: præ voluptate, parum abfuit quin deficerem. Ea me seminis copia, excreti ex *Fabricii* lumbis, implevit & demulsit; ea copia excreti è meis exhausit mihi vires. Hoc uno concubitu plus amisi virium, quam prioribus tribus. Ità res acta est: & hic primus fabulæ actus scenis constans quatuor.

OCT. Quam , de *Fabricio* hunc petente corporis situm , conceperam , ut dicere aggressa es , fefellit me opinio. Nam fallere solent Florentini Venerem. Delectari aiunt puerorum consuetudine ; carasque illis esse puellas quæ se in pueros mutari velint , & puerile præstare officium.

TULL. Experta sum ego ; & , quid in his possint rebus , documento ipsa tibi ero. Denique , (nam curiosius singulis hæere dicendo nihil interest) eodem ordine *Turrianus Conradusque* , admissis equis , in agonem meum descenderunt. Cum procederet ad me *Aloisius* , supervenit anus. *Aloisium Fabriciumque* monet , caveant obscæno ne possim pollutam jam me queri esse concubitu. Licere quidem , intrà corpus meum , vomerem imprimere quo sulco velint ; semen tamen mittere non item licere. Si contrà fecerint , *Ursinam* habituros iratam , & in bonam mentem peccaturos. Vulvæ soli rependi debere hoc amoris tributum. Me etiàm dictis aggreditur ; & , animo essem bono , ad ignotos adfultus , hortata est. Tunc fortiuntur inter se , laus cui prius contingat fodiendæ melioris hujus partis. Sic loquebantur.

Illaudabilis voluptatibus licentia omnem, apud malos & olidos Cynædos, superat veræ laudis suavitatem. Ego verò non patiar; inducias peto, inquam, non longas. Igitur rectâ viâ ivere ad castam Venerem. Octo se hoc modo hæc habuere fututiones. *Turrianus* mihi admodum cordi erat. In animo erat dono illi primitias ignoti obsequii dare; & me ab amato juvene, hac etiâ parte, devirginari.

OCT. Florentinis, non uno in loco, mulieribus sita, nec una virginitas.

TULL. Sed contumeliam id esse, non donum respondit donanti *Turrianus*; & querelas miscuit. Quem me esse putas, ait, domina? Absit hæc meis ab libidinibus amentia; à cogitationibus, infamia; à consuetudine, ignominia! Nulla mihi esse cara voluptas queat, quæ tibi voluptas non sit. Unum rogo; ne dedigneris mihi gratificari. Quod voles, quidquid id demum sit, refero, volo. Liceat oculis meis, divinæ pulchritudinis tuæ libero frui aspectu. Depono vestes ipsa ultrò; nec difficile opus, nam, præter indusium & stolam, nihil erat. Indusium ipse suâ dejicit ad pedes manu. Ut nudam videt, basiis terit

igneis; tactibus lustrat membra omnia
 liberioribus. Dehinc turgentem &
 gravem mole caudam protrudit in vul-
 vam; inguina inguinibus miscet. Se-
 quitur *Conradus*; *Conrado* succedunt
Aloisius & *Fabricius*. Novum belli
 genus. Nudam ut conspexere, exul-
 tare & plaudere. Post, pulvinum tho-
 ro transversum natibus subjicit *Aloi-
 sius*: nunc obverte pronam te in fa-
 ciem; & nates objice oculis & amo-
 ribus nostris has pretiosas. Quid verò
 vultis, dicebam, parti vos paventi?
 Obliti estis esse me puellam, non pue-
 rum? Apage, refert *Fabricius*, quod
 nulla negare ausa est è tot præstanti-
 bus inter Romanas puellas & ingenii
 & formæ dotibus, tu ingeniola &
 formosa audes negare? Sed ad hanc
 rem horret animus, repono; ferre
 non potero; conficietis huic bello in-
 assuetam. Ferre poteris, subjicit *Aloi-
 sius*. Multò juniores hoc corporis usu,
 apud nostros homines, inclarescunt.
 Pluris constitit tibi anticæ virginitatis
 occisio. Cùm proficerem nihil, parui
 furentibus. Tunc pronus inclinat se in
 nates *Aloisius*. Pilum postico admo-
 vet, pulsat, percutit; post, summo
 nisu, irrumpit. Ego gemitum misi.

Sed, illicò extractum ex ulcere, te-
 lum condidit in vulvam; & multo se-
 mine depluit in lubricum uteri sulcum.
 Aggreditur, re peractâ, eodem mo-
 do *Fabricius*. Rapido vibrat hastam
 puram impetu, totamque brevi in
 viscera abdidit. It reditque aliquandiù
 repetitâ viâ; & (quod fieri posse non
 putabam) etiâ inuasit me nescio
 cujus pruriginis rabies, ut huic me
 assuescieri rei posse, si velim, non du-
 bitem. Sed absit *Calliam* hæc trans-
 versum agat vecordia. Nec tamen
 abusus, ultrâ modum, est patientiâ
 meâ ad contumeliam. Suavissimam
 profudit voluptatem in uteri intimos
 sensus. Nihilque, quo oblectari pos-
 sem, hæc nebulonis turbavit intem-
 perantia.

OCT. De *Calliâ* verò, dic, amabo;
 nunquàm hac tibi improbus parte il-
 lufit?

TULL. Fatebor, mea *Octavia*.

OCT. Fatebor itidem ego, mea
Tullia.

TULL. Alterum post mensem quàm
 nupsi, pomeridianis horis, cùm esset
Callias mecum, voluit nudari, voluit
 etiâ interius deponi indusium....
 At, at file.

OCT. Ah! ah! video venientes ad nos athletas nostros.

TULL. Audio loquentes. Maſte virtute, *Oſtavia* : jàm tibi ludendus egregius ludus. Maſte animo. Ut tibi bibet ſitiens vulva neſtareos calices !

OCT. Contremiſco.

TULL. Quod benè vertat, *Rango-*ni; ecce in venuſtiſſimæ puellæ, ſiquæ alia, complexus conjicio. Amore digniorem tuo nuſquàm invenies; mox fateberis voluptate ebrius: pro certo habeo.

LAMP. Habet, *Oſtavia*, tibi gratias *Rangonius*; & mox referet ſubigendo, ut meretur, veredum tuum egregiè.

RANG. Novi fœlicitati meæ adjici, prætereà, nihil poſſe. Tu verò, *Oſtavia*, quid mœrens ſtupes? Nùm ſcis te debere pervigilium Veneri?

OCT. Apage, apage. Ex lecto projiciam me; abſtine; clamoribus implebo domum. Abſtine. Quid me vexas, proterve? Quid me baſiſ his adulteris, tactibus his nequiſſimis inquinās?

RANG. O te pulchram! ô divinam! Si tam es indulgens & mitis, quàm pulchra.

TULL.

TULL. Quò fugis? Non sapis, *Octavia*. Age verò, *Rangoni*: siste fugitivam fixo stipite. Agedum.

LAMP. Quid sibi vult hæc rixa? Undè hæc altercatio?

OCT. Misereat te mei, *Lampridi*!

LAMP. Scilicet. Te negas summo gaudio; & miserear tibi? Quis hîc misericordiæ locus?

OCT. Vides ut me malè habent, & hæc tua *Tullia*, & hic nescio quis sodalis tuus. Sed me infœlicem!

TULL. Benè se res habet. Nunc excute illud, *Octavia*, illud pondus, quod intrà viscera tua fuit. Sed abscede, *Lampridi*.

LAMP. Cur verò hoc pasci oculos & mentem voluptatis spectaculo invides?

OCT. Ah! ah! ah! ut sævus es! Nunc verò; nunc quod voles, & ut voles, nunc faciam, *Rangoni*. Omni, omni cupiditati tuæ parebo, omni. Sustine tantisper, ut aptiori me situ voluptati tuæ accommodem.

TULL. Quippe dùm insanis intemperans, alterum è thori spondâ femur projiceras.

LAMP. Perfice, *Rangoni*: nihil te moretur. Sustentabo ego manibus

meis ; & tollam marmoream hanc columnam.

OCT. Sine , inepte , sine. Quid mihi calcem unguibus scalpis ? Eh ! eh ! Et tu , *Rangoni* , ut iteras concussiones has rapidas tuas ! Jàm , jàm emorior.

TULL. Agedum , *Rangoni* , agedum , festina. Tractabo ego hos tuos tibi testiculos , deliciarum fontem. Vides deficientem pellicem hanc ? Depluant citò citiùs vitalem balsamum emorienti.

RANG. Eccè ut momento flammescit mihi amoris vena , & Veneris stillat Veneri meæ.

OCT. Nihil artubus meis parcas. Eccè. Ut tibi placuit hic succussus ? Et hic alter ? Et hic ? Ah ! quid sentio ? Ut pruriginosos mihi locos fervido mulces ! Ah ! ah ! . . . rore ! Ah ! ah ! quàm abundanti ! Ah ! ah ! quàm suavi ! Ut vitam infundis & adimis , vitæ necisque arbiter ?

TULL. Et tu scilicet pumice es aridior. Clausi sunt tui tibi Veneris rivi , *Octavia* ?

OCT. Tace. Eh , eh ! Quiesce. Tace. Benè omnia . . . . Hem ! hem !

TULL. Incita cursum , *Rangoni* ;

præstò sis. Acriori calcare obstetricare exorienti puellæ tuæ libidini. Benè est, benè.

OCT. Oh! hoc me ferè concussu oppressisti; & hoc etiàm. Quievit paululum hæc mihi rabies, quâ me incenderas. Et tibi adhuc distillat lubricus nervus in venam meam? Sentio, sentio. Nullus dabitur finis? Quàm immingis suaviter! Me implebis, puto, semine hoc fervido; &, è puellâ, Venerei salis gurgitem facies.

LAMP. Intereà disrumpor. Festina ad metas, *Rangoni*. Me miserum reddidit tantæ tuæ foelicitatis cumulus.

OCT. Importunum te, *Lampridi*! Deficio, deficio iterùm. Sed me, *Rangoni*; enecas languentem, quòd langues. Tàm citò abis?

TULL. Tàm citò? Quæ tua est amentia? Per venerem! Huic vix Jovis conferri congressus queat, quo Herculem in Alcmenâ genuit. Sed eccè, ut rigidus, ut igneus, ut superbus *Lampridio* micat nervus. Excipe.

LAMP. Si hunc igneum & rigidum rimæ igneæ huic . . .

TULL. Et, concussu hoc rapido, perfecisti orationem.

OCT. At verò , *Lampridi* , fave , fave.

LAMP. Fave etià tu , *Ostavia* ; fave , *Tullia*.

TULL. Quid vis utramque facere ?

LAMP. Volo , dùm papillas *Ostavia* pertracto , molli ipsâ & spissâ nates vibret motitatione. Tua interrim , *Tullia* , lubrico mihi scrotum & testiculos frictu sollicitet læva illa pruriginosa ad plenum gaudium.

TULL. Sustine partes tuas , inepte , fungemur utraque nostris præclarissimè.

OCT. Dirè me exagitas , *Lampridi*. Sed impunè non feres. Concussibus his respondebunt fuccussus mei acriorés. En , en , en. Placeo ?

TULL. Egregium te verè ostendis bellatorem , *Lampridi*. Ut , aptè pugione ad capulum impresso , non mortem , sed delicias expirantis simili inferis *Ostavia*. Videris animam agere velle , *Ostavia* , dùm totum se intrà viscera tua agere videtur velle cupidineus hic Heros.

OCT. Importunam loquacitatem ! Quid animum meum à tam grato immensæ voluptatis sensu avocas ? Sed ,

sed . . . . intrò me urit liquida vividi
vis sanguinis.

TULL. Effice, quam quatit intrò
tibi amor *Lampridii*, stabilis in pene-
trali sit tuo. Te interim; mi *Lampridi*,
volo osculari.

LAMP. O, dulcis delectationi meæ
accessio, suavium! Admove etià
eburneos mammarum orbes, ut oscu-
ler. Nunc, nunc, *Octavia*, *Tullia*,
fugiunt mihi libidi . . . libidinis rivi.

OCT. Sentio, sentio profluentes in
stagnum meum. Perge. Oh! oh! perge.
Et ego, & ego.

TULL. Et tu, & tu in effluvium
solveris. Opi este alter alteri. Benè
est per Subigum Deum! Benè est.
Interim; quid cogitas tecum, *Ran-*
goni, mutus & iners?

RANG. Tibi dixerit hæc.

TULL. Ostendis mentulam. Ut
momento crevit in duellum! Mirifi-
cus es bellator. Nullus, ut video,
quietis misellæ dabitur gustus.

RANG. *Omnibus una quies operum;
labor omnibus idem.*

LAMP. Eccè nunc occupa, *Rango-*
ni, vacuum tibi campum, non Mar-
tium, sed Venereum, in quem velit

238 COLLOQUIUM VI.

Mars descendere; ità me gaudio cum-
mulavit.

RANG. Me etiamnùm fugis averſa ,
Dea mea ?

OCT. Non fugio. Sed breves in-
dulgeri peto inducias.

TULL. Mutatâ figurâ , excita ca-
dentem libidinem ; nam effœta lan-
gues. Sic condiri voluptas debet , ut
voluptatem , ſine fine , voluptas creet.

OCT. Sed vide , ut urget *Rango-
nius* , & victam vexat inglorius.

RANG. Expectabo tamen. Quid vis
fieri , *Tullia* ? Da Clinopalæ leges ,
Agonotheta à Venere ſecunda.

TULL. Vides me , *Octavia* , ut na-
tes tollo in genua , reliquo ſummiſſo
corpore ? projice verò te reſupinam
meos in lumbos , ut dorſum dorſo ,
nates natibus conjunctæ hæreant. A-
pertis dehinc femoribus , ſummis plan-
tis , quò gratiori minùs premar onere ,
ut poteris , innitere.

OCT. Impar , procul dubio , eris
ponderi , cùm procubuerit indigeshic
in me. Obſequar tamen jubenti futu-
tricum reginæ , ne cadam in crimen.

TULL. Obruere nolet me *Rango-
nius* : ſcio. Suſtentabit corporis pon-
dus. Nec ars deerit , nec modus.

RANG. Favebo utrique, ut potero maximè. O illecebrosam figuram! Protinùs jaculum divinam in hanc pulchritudinem id informe condo. In bonam, rogo, accipias partem, *Octavia*.

OCT. Propera, mi Rex. Exorientem sentio in imis lumbis titillationem novam. Itàne, *Tullia*? Nugæ, nugæ.

TULL. Motita nates, *Octavia*, ut ego motito. Agita pari motu. Gratissimum illi & tibi. Egregiè! egregiè! Ut fervent tibi crispantes lumborum nequitia!

RANG. Sursùm deorsùm, *Octavia*, rapidâ fugâ enitere; & tu, *Tullia*. Opus opere vestro pernici properate. Agite, agite.

TULL. Æstuentes has & effrenes compressiones intelligo. Exilientis deliciosi fluctûs è lumborum lacu sermonem intelligo. Vibra nates sursùm versùs, *Octavia*; & ego anhelanti opifuiro.

OCT. *Tullia, Tullia*. Me, *Rangoni*, rapis in furorem. Haud possum, quin clamem, continere insaniam meam. Stillatim sentio decidentem. Ah! ah! ...

TULL. Pluviam.

OCT. Quam Danaë Acrisio nata

240 COLLOQUIUM VI.

aureæ præferat Jovis sui. Imple, *Tullia*, imple.

TULL. Quæ meæ sunt partes & impleo.

OCT. Bis jam, bis tu, *Rangoni*. Eh, eh! Et tertium ipsa ego. Ah! ah! ah!

TULL. Ter scilicet ipsa è peculio tuo Veneri votum solvisti libens merito?

RANG. Salsiores, falacioresque sanè hæc urbs non habet puellas, quàm estis ambæ. Grator nullus esse queat coitus, quàm hic fuit, etiàm cum nudis Gratiis. Moriar, si ingeniosiore, ad suavissimam parandam voluptatem, noverit figuram Venus ipsa gaudiorum indagatrix & inventrix.

LAMP. Vis etiàm mecum, *Octavia*, rem experiri? Interim ne mutes, *Tullia*.

TULL. Volo, & vult *Octavia*. Sed fatiscunt mihi lassitudine artus, timeo, antè absolutum opus...

OCT. Ut durus es! Ut durus tibi nervus, quem in mollem libidinis caltham protrusisti.

TULL. Paulò, mi *Lampridi*, ruis vehementius quàm defessa ferre possum; perfice actutum, propera. Deficiunt

ficiunt poplites : decido in latus.

OCT. Venus te malè perdat, *Tullia*, quæ tam bonam perdidisti futu-
tionem, aut turbasti. Effero, effero
lumbos, *Lampridi*. Apertæ tibi sunt
deliciæ meæ omnes.

LAMP. Mucronem summum hastæ
volo in summâ fissuræ orâ, & in molli
cadurdorum frictu ludere. Con dona
mihi hanc libidinem, *Octavia*.

TULL. Condonat. Negas, *Octavia*?

OCT. Do illi; negat mihi.

TULL. Prehendam lævâ hac ego ma-
nû frameam, *Lampridi*, quâ depugnâs.

LAMP. Ah ! domina, strictis his
digitorum vinculis, quàm perducis
in lætum libidinum campum, dum
ligas ! Duplo majorem mentula capiet
voluptatem, duplici hoc cunno : tuo,
quem finxit tibi, *Octavia*, parens na-
tura ; tuo, quem hac subtilitate fingis
mihi, *Tullia*, in manu industria.

OCT. Agite, agite uterque. Benè
quidem mihi est.

LAMP. Quid vis, domina ? Jàm
exilit, jàm furit æstuoſa Veneris spu-
ma. Age, age, age.

TULL. Vora, eccè, *Octavia*,
igneum hunc ramicem ; & momento
vorasti.

242 COLLOQUIUM VI.

OCT. *Lampridi*, *Lampridi*, fac, fac. Rapior in Veneris cœlum. Adige, ah! Adige, ah! Adige . . .

LAMP. Eccè superest, sentis? quo irrorem hunc juventutis tuæ florem. Eccè, nectar invero tibi, libidinis meæ victima, Priapi & Veneris meæ sacerdos. Eccè, eccè.

TULL. Perfecisti tu quoque, *Octavia*?

OCT. Perfeci. Complectere me. *Lampridi*, fige osculum.

TULL. Te procacem & libidinofam pellicem!

OCT. Sed meos mihi paulatim irrepit in artus nescio quæ lassitudo, quæ ignavo me torpore hebetat.

RANG. Quiesces, mea Venus, postquam satiaverim me deliciarum tuarum fructu. Accipe etiàm, si juvat, hanc, in bonam partem, fututionem.

TULL. Abeas tu, si de malâ unquam cogites, in malam crucem.

RANG Omnes, per Subigum! venustæ, ut est *Octavia*, puellæ partes bonæ sunt: nam aiunt totum pulchræ mulieris corpus cunnum esse unum. Sed, missis his nugis, transeamus ad seria. Porrige, Venus mea, porrige.

TULL. Quo vis se situ componat,

lætiori ut fruire concubitu? Sed venit in mentem. Erigam me in pedes; & resupinæ *Octaviæ* tibiam dextram, quò potero altiùs, tollam; ità ut calce lecti feriat cœlum. Alterum fémur extendes, *Octavia*, quâ contentione poteris. Sic aditus cunni strictior fiet, & eò jucundior ineunti. Agedum, tolle femur.

LAMP. Præstò sis, *Rangoni*; conscende; admove calcar.

OCT. Dicto citiùs factum. Quàm hunc athletam, *Tullia*, habes obsequentem in hâc palæstrâ! Agitas verò fursùm deorsùm, mea *Tullia*, vehementiùs quàm ferre possim. Luxabis, timeo, femoris compagem, nî caveas.

RANG. Mirum profectò ludum ludis, *Tullia*. Nec quicquam opus est, *Octavia*, moveas lumbos. Sola sufficit *Tullia* motus omnes.

OCT. Nullæ hîc ferè meæ sunt partes, præter patientiam, quam libidini tuæ præsto. Cætera *Tullia* debes. Sed jam me ferit in intimâ voluptatum penu fervida vis. Oh! eh! ah!

TULL At tu, *Octavia*, continuâ hac motitatione non incalescis ad summas delicias? Sed connivent tibi pa-

trantes oculi. Resolveris , resolveris ; video.

OCT. Ità est , ità est. Agitur res intrò . . . . Ah ! ah ! Sustine tantisper , *Rangoni* ; res agitur. Ah ! ah !

RANG. Deliciosum , æquè actus es , scortillum Venus nunquàm vidit. Mihi totam comedisti mentulam. Ut exilis , ut inanis redit ad me. Commodavi crassam , purpuream , fervidam. Redde commodatam , proterva. Quam reddis , mea non est : non agnosco.

TULL. Ulciscere sodalem hunc tuum , cui hæc facta est injuria , *Lampриди* ; nam vidi bibisse te medicati vini cyathum. Restitutæ sunt vires , & succrevit tibi torrens Veneris fons.

LAMP. Bibi equidem ; & cum vino hausi novos ignes ; & sentiet mox *Ostavia* tua.

OCT. Per ludum , per procacitatis vestræ intemperiem , interficietis me , puto.

TULL. Abjice hos metus : quàm infertur vita omni animantium sæclo , qui infert vitam , ne dubites , *Ostavia* , non inferet lethum nervus. Tolle , *Rangoni* , hanc tuam victricem Heroïda in humeros tuos pronam.

RANG. Cùm sustulero , quid fiet ?

TULL. Tolle modò. Tu, *Octavia*, exili è spondâ.

OCT. Fatiscunt mihi lumbi. Elephantem putatis esse me, non puellam.

TULL. Delicata es, & delicate agis. Obsequere, corripe ineptam, *Rangoni*. Hæc tibi, *Lampridi*, paratur machina.

OCT. Expecta, *Rangoni*, paulisper. In tuos me humeros conjiciam ultrò.

TULL. Facto opus est, non dicto. Vide, ut arrigit *Lampridius*. Fascem conde ardentem in laternam tuam. Opportunè! opportunè!

LAMP. Evolasti in veredum illum, *Octavia*, festivissimè.

TULL. Nunc, *Rangoni*, virginis brachia illiga brachiis tuis. Aperi femora, *Octavia*.

LAMP. Aperi, dea mea, hera mea venerea, horti venerei tui amœnitates.

TULL. Aperi ipse, tu. Seræ admove clavim.

OCT. Timebam sanè nescio quid turpiusculi, ne, quâ non decet, proscindi me velles.

RANG. Huic bonæ & amicæ volumus parti indulgere concussus & amores nostros. Sed festina, *Lampridi*; age quod agis.

246 COLLOQUIUM VI.

LAMP. Postquam me misero intrā *Octaviae* femina; tu, *Tullia*, subleva utrumque, facilius ut possim dehiscenti spiculum vulvæ inducere.

TULL. Quàm citò jussisti, tam citò actum.

OCT. Istud, per meam fidem! sine magno meo non fiet incommodo; uteri mei cutis ita distenditur, ut jam findatur. Sed interea ægrè subit, quod trudis, *Lampridi*, pilum.

LAMP. Dulcior ideò lusus & tibi, & mihi. Non ibo, recto tramite, ad intimam Veneris sedem. Inflectitur paululum subintranti via, dum ima inflectitur corporis compages.

OCT. Benè! benè!

TULL. Levi motitatione agitabo tibi, *Octavia*, eburnea femora; & opi ero insudanti *Lampridio*. At verò, ut fervent tibi rapidi concussus, *Lampridi*! Vectorem fortè & vecturam projicies præcipites. Age moderatiùs.

OCT. Quid moraris properantem? Tibi .... Ah! Quid sistis currentem? Ah! ah! Tibi malè sit.

TULL. Et tam citò tibi fluunt Veneris stillæ! Ut te amat Venus! Lenius verò inflammescit tibi, *Lampridi*, lubrica seminis vena? Fascinavit

hic rigidæ mentulæ opes cunnus Jove dignus?

OCT. Falleris, falleris. Nugaris. Oh, oh! Depluit... Deficio.

LAMP. Et excipe has aliquot cupidinei balsami, ah, ah, ah! guttas, quæ deficientem deliquio solvant.

TULL. Concute, excute. Nihil, quod depereat *Octaviæ* meæ, extracto tubo, restet liquoris. Exsuge, *Octavia*, cadurdorum labiis, exsuge divinum mel.

LAMP. Acta res est. Hæc me profecto futatio mirifice refecit libidini-bus suis. Implevit gaudio, non vires exhaustit.

TULL. Nunc depone, *Rangoni*, pretiosum onus. Sinite autem, post tot pugnas, defessos amicæ vestræ tam venustæ artus paulisper quiete recreari. Videte, ut pedibus vix suis ambulare potest. Debilitastis, improbi, puellæ teneræ poplitum nervos, nervis vestris.

OCT. Amabo, *Rangoni*, projice me in thori culcitram. Ego non con-scenderim sola.

TULL. Nihil, hac lassitudinis simulatione, proficis. Constitutum est his palæstritis decem pascere futationi-

248 COLLOQUIUM VI.

bus amorem suum in te. Non prius ex eorum te explicabis amplexibus, pactis induciis.

OCT. Humanius agite mecum, Heroes mei. Si me vultis ad vigesimam coitionem perducere, emoriar. Humanius agite, Hercules mei.

TULL. Hac nocte, velis nolis, perages fututiones viginti.

OCT. Monstrum! loqueris portenta.

TULL. Septem tibi haftenus pugnatae sunt pugnae. Manent te tres, quae defunt ad decem. Postea ego & tu secedemus in proximum cubiculum, ubi, refici te, & curari corpus, id mihi erit curae. Redintegratio praelii erunt haec induciae.

OCT. Admove mihi aurem, *Tullia*.

TULL. Loquere, loquere, nec summissa voce.

OCT. Impudens fuero, si auferim. Admove aures. Prurit mihi horribiliter locus ille. Uri sentio. Quid faciam? Ferre non possum.

TULL. Ah, ah! ridiculam, per fututiones vestras, *Rangoni & Lampridi*, ægritudinem... Ah, ah! queritur *Octavia*.

OCT. Tace. Pugno te impetam.
Tace.

RANG. Queritur . . . Amabo, mea
Tullia, quid queritur?

TULL. Uri sibi.

OCT. Quid garris? quid garris?

TULL. Partem salacem, salax,
procax.

OCT. Loquacissima es loquacio-
rum mulierum. Parum abest, quin te
oderim.

RANG. Meministi *Lauræ*, *Lampridi*?

LAMP. Memini; & tui memini in
me beneficii. Nam ejus in agro arasse
taurum meum, beneficium tuum est.

TULL. Illa scilicet ipsa est, quam
dedisti, *Rangoni*, *Lampridio* fru-
endam? Imposturam fecisti cupidæ
puellæ & credulæ. Novum veræ ami-
citiae pignus?

OCT. Si quid tibi dulce meum
fuit, *Rangoni*; si me amas, *Lampridi*;
narrate, ut se res habuit.

RANG. Dicat *Lampridius*; nam
facti dux equidem fui. Nullæ, in hac
fabulâ, prætereà meæ partes.

LAMP. Romæ eram, occidente au-
tumno, apud *Rangonium*. Procacibus
me cepit ocellis *Laura*, attamen casta
& virgo. Contabescebam amore; illa

250 COLLOQUIUM VI.

deperibat *Rangonium*. Perceperat se amari & me amare. Nutrici puellæ persuadet, se nocte concubiâ, in *Lauræ* cubiculum admittat. Noverat anus puellæ æstus; & æstuantî omnes pollicetur amoris delicias, si obsequatur. Obsequitur. Sed me sibi sufficit *Rangonius*. Horâ, quâ convenerat, hærentem cubiculi foribus, manu anus ad puellam ducit jacentem in lecto. Nam cæca omnia. Propè cubabat in contiguo cubiculo *Rangonii* mater, à cujus sorore creata *Laura*. Monet anus nullis esse sermonibus locum inter nos; saltem summissâ loqueremur voce, ne audiret hera suspicax. Addit, admoto auribus ore, dùm loquitur, rem cum virgine lentis concussibus, & tacito Marte, esse mihi peragendam, ne argutatio quassî lecti dormientem heram excitet à somno.

TULL. Quàm sapientem & tetricum habuit hac nocte concubitum *Laura* ! Præripuisti fortè gravitatis laudem futuenti Catoni ?

LAMP. Salsa es. Virginem invenio nudam. Et, depositis momento vestibus, tenero corpori applico latus. Scis, anus ad puellam, de quibus monuerim te, filiâ. Fruendus tibi est

Rangonii tui amor , non absque aliquo doloris sensu ; nam crasso , rigido & sævo effervet is amor nervo. Obmutescere tamen , si nolis utrumque petire. Mox arripit mihi mentulam anus. Ducam ipsa , ait obmurmurans , quæ via est ad summum bonum. Tu , *Laura* , amplectere. Conscendo , Applicat ultrò catapultam. Impello. Subit fractas fores ad tres digitos latos. Manum amovet anus ; & scrotum intrà volam capit , digitisque summis leviter scalpit.

OCT. Quid verò , & secum & tecum , *Laura* ?

LAMP. Alterâ illi manu nutrix sublevat nates : & ad capulum usque immergo ensem in tenerum virginis corpus. Ah ! ah ! ah ! Suspirat illa ; & illicò larga , in ejus impluvium , è stillicidio meo , profluit libidinis pluvia. Alligat me amplexibus ; osculis terit ; gemitus fundit lenes & suaves uxor facta , ut vidua solet turturilla. Anus , officiosa utrique , exprimit faventibus digitis mentulam : ne stillæ quidem virgo damnum passa est.

TULL. E virginis verò lumbis excretum nihil est ad opus ?

LAMP. Sedatus bellè est utrique

libidinis furor. Sed, dùm femur alterum post alterum tollit, dùm hàc & illàc exagitat se commotior, dùm pubem pubi compingit elatis natibus, dùm adfluentem libidinis excipit rivum suspiriis, commotionibus, procaci suffuro, immemor indictæ legis; ecce *Rangonii* mater.

TULL. Timeo, timeo vobis. Loquaces impotentis æstri furores *Rangonii* matrem excitaverunt è sommo.

RANG. Rem tenes. Quàm perspicax fututricibus ingenium!

LAMP. Quid, *Laura*, audio strepitûs, clamat matrona? Sola es? Solæ sumus, reponit anus. Ostento in somnis viso, subjicit *Laura*, è lecto ferè cecidi, dùm pavida mitto me in fugam. Tàm juvenis, etiàm deliras, refert *Margaris* (id nomen matronæ)? Compone te ad quietem. Nugæ sunt hæc somniorum terribulamenta. E lecto dejeci me, dùm sentio laborantem alumnam meam, addit anus: & è composito hàc illàc, dicens, cursitabat perstrepsens. Sed pavida me timido fovebat in sinu *Laura* complexu. Perii, dicebat, perii, cognate: fortè & tu periisti; grave est: sed & tecum peribo; leve est. Ego verò, ne

se perire sentiret, effundor in resupinam, pilum torqueo; Veneris ingero nequitias turgidas, fervidas; post, è cubiculo volentem nolentem, anus excludit, nuptiis hilariter factis.

RANG. *Lauræ*, ut tibi, *Octavia*, corpus succi plenum, fororiantes mammarum, sed non, ut tibi, diffitæ inter se. Ac si se ament, osculantur rivalis alteri altera.

TULL. Hæc sanè conjunctio præstabilis est ad voluptatis cumulum, non ad pulchritudinis laudem.

OCT. Ad voluptatis cumulum?

TULL. Olim intelliges. Nunc verò id intellige unum; tibi tres deesse cōtiones ad voluptatis cumulum.

RANG. Vide, ut jàm jàm illi gestiat militaturus Priapus in mentulâ meâ. Vide, ut arrigo. Sed volo novâ viâ ad rem ire.

TULL. Novâ viâ? Non per pruriginem meam! non ibis novâ viâ.

RANG. Peccavi linguâ. Volui dicere, novâ figurâ.

TULL. Quæ tandem erit? Occurrit ultrò, vocant *Hectoreum equum*. Extende te supinum, *Rangoni*; hastaque illa fulminatrix hostem quærat intenta, quem confodiat. Aptè. Sed

254 COLLOQUIUM VI.

quid tam superbè te venditas, te jactas, falax cauda?

OCT. Dabis pœnas, improba, dabis. Quid facere vis me, *Tullia*.

TULL. Surge, & averfa, intrà femina tua *Rangonium* subjice. Ejus machæra jacentis vaginæ respondeat imminentis. Aptè collocasti te. Benè est.

RANG. O dorsum Dionæum! ô lumbos eburneos! ô incendiarias nates.

TULL. Ab his abstine maledictis. Cunno malè dicit, qui natibus cum laude benè dicit. Video, quò hæc spectet de natibus cogitatio. Prævaricatricem hanc odi laudationem. At enim sapias, *Octavia*. Voravit tibi rudem mentulam, *Rangoni*, helluo cunnus.

OCT. Ades, *Rangoni*. En, en! Ades, *Rangoni*, mihi opi. Hic elicit hamus, quem misisti in lacum meum, ex imo alveo, summam mihi voluptatem. Ades, *Rangoni*.

RANG. Adsum, *Octavia*, Adsum, adsum. Ades tu? ades tu?

OCT. Adsum & ego, & ego, & ego. Ah! ah!

TULL. O suspiria, quæ velit esse sua Venus! Tàm citò defecistis am-

bo? Nimis tibi citò, *Ostavia*. Ardet
eccè cupidinea fax, quam in te oportuit
extinctam, si summâ perfundi voluisti
dulcedine.

LAMP. Quò te avertis, fugitiva?
Illudis mihi? Non vis me perficere?
Satiùs fuit negasse.

OCT. Ex animo loquor. Deficio.
Hæc me momento concertatio enervavit,
quod intentiùs innitor poplitum nervis.

TULL. Somnia! Velitatio fuit,
non prælium. Clavam videbaris excussura
Herculi; &, temporis puncto, defectam te
viribus simulas. Somnia!

OCT. Omnes in me mei sensus stupe-
pent, velut in se ipsi consепulti. Hæc-
ne vivo? Quod prætereà feceris,
Lampridi, pudet fateri. Ut mortui te
corporis usu conscelerabis?

LAMP. Revocabo ad vitam hæc
verè Mercurii virgâ, flammescenti
Veneris sceptro, ramo aureo. Vide,
attrecta. Donabo te immortalitate:
Venereâ hac apotheosi eveham ad
Deas.

OCT. At! at! Audi, *Lampridi*;
pulsat nescio quis ad ædium fores in-
clementiùs. Quid id sibi vult? Dii
Deæque, amorum præsides & antisti-

256 COLLOQUIUM VI.

tes, malè perdant, qui ludum turbatum venit tam egregium, quisquis ille sit præstigiator.

LAMP. Increscit strepitus, ibo: sed apertæ admisere fores; qui ad nos venit citato gressu, in proximo est.

TULL. Excedite, excedite; in paratum vobis recipite vos cubiculum, ne detis rumoribus locum.

RANG. Occludite verò Gynæceum id vestrum.

OCT. Vale, mi *Rangoni*; vale, *Lampridi*; uterque, utraque lux mea. Ità me amicabiliter enecastis; suaviter delevistis. Hac vivacior morte vita nulla est.

TULL. Nihil est quod timeamus. Absunt mariti: ne quid servi, feræ suspicaces, de his nostris libidinibus subodorentur, diligenter cavi. Omnia sunt in tuto. Sed nosti Præfecti ingenium; vir est comis, urbanus, voluptatum amans, ad famæ usque ludibrium. Noctes interdum insomnes solet exigere, inter comestationum plausus, & ludorum insanias, cum adolescentibus, quos aut in pretio habet, aut à quibus se vult in pretio haberi. Sermonum liberaliorum, jocorum & facetiarum habet participes, quos aut
amat,

amat, aut æstimat. Sic omnium sibi ordinum, hâc morum suavi facilitate, amorem conciliavit; nec famam læsit. Venerem! Homo est vitâ dignus, qui scit vivere. Nam quæ à Venere, à Baccho, à ludicris vita abest, longè à vitâ abest. Sed vitandus quorundam hominum, qui se solos sapere putant, stultus livor. Nihil, extrâ se, extrâ insipidos & fatuos mores, laudant.

Reliquis iniqui iudices, æqui sibi.

Eorum fugiamus oculos, *Octavia*; fugiamus Harpyas, humano vultu feras volucres, obscœnas & rapaces. Nam, sub Censoriæ gravitatis specie, pulchra omnia conspurcant, & honesta malefactis suis quæque conscelerant. Honestatis tamen habenda ratio.

OCT. Quem verò honestum vocas vivendi modum? Nam omnium minimè conveniunt sententiæ.

TULL. Honestum est honestum videri. Nihil, ultrâ quæ sub sensus cadunt, homines admodum investigant. Indue honestatis speciem. Qui sub eâ diligenter latet, honestus vulgò audit. Indulge, sed sub honestatis imagine, libidinibus; honesta nihilò tamen minus eris. Si verò vel latum unguem, amoto sipario, videberis ab severâ in-

258 *COLLOQUIUM VI.*

ſipientium, qui ſoli ſapientes videſi
volunt, diſciplinâ diſcedere, maledic-
tis infectabuntur; & velut conclama-
tæ, perfidâ ſimulatione, ejulabunt ſe
forti miſereri, malevoli & immiſeri-
cordes. Latent ipſi, incedunt larvati;
& in id, ut lateant, ſummâ curâ in-
cumbunt. Lateamus & nos. Orbis uni-
verſus hiſtrioniam exercet. In ſpecta-
culis laudamus aut damnamus, dùm
agitur Comœdia, quæ ab actoribus
palàm aut fiunt, aut dicuntur in pro-
ſcenio. De his, quæ intrò aut fiunt,
aut dicuntur, obducto ſipario, nullus
ſermo. Judiciis, in civili hâc conſue-
tudine, ſunt obnoxia quæ ob oculos
omnium verſantur, non quæ ſub velo
tangi & navi ludunt. O ſi videremus,
libero conſpectu, relictos ſibi ſolos,
& ſuis, quos indidit natura affectibus,
Magnates hos noſtros, & ſuperbos
illos nescio quos, demiffionem animi
ſimulantes, & fictâ morum ſeveritate
affectantes viam cœlo! O ſi videre-
mus! Sed eccè *Lampridium*.

LAMP. Eſſe aliquid quod juvet no-
biſcum communicari à Præfecto dixe-
runt, quos è pædagogio ad nos mit-
tit, pueri capillati. Rogat ſe conve-
niamus, ſi incommodum non ſit.

RANG. Quid factò opus , mea *Tullia*? Quid dabis consilii *Octavia*?

TULL. Quod honestas suadet.

RANG. Disjungi ab amoribus suis
tàm lepidis , tàm festivis , tàm ingeniosis , quis dixerit honestum?

OCT. Molestè habeo.

TULL. Sed parendum. Nam , in hoc honoris gradu positi Magnates , quod optant , jubent ; quod rogant , imperant. Abite ; osculum da , *Lampredi*.

OCT. Abibunt vobiscum deliciæ omnes meæ. Osculum da , *Rangoni* , O animæ dimidium meæ!

LAMP. Mihi , pro te præsentì , erit tàm dulce suavium quod aufero. Sed da plenum gaudium , *Octavia*.

OCT. Non dabo.

RANG. Nec mihi?

TULL. Neutri dabit. Cedite tempori , non amorì , jocosum & libidinum solertes artifices.

LAMP. Me videat Juno pronuba torvis oculis , nî malim exire è vitâ , quàm à vestris avelli amplexibus.

RANG. Vobiscum hanc malim noctem ducere , Veneres meæ , quàm cum Jove , principum tutore , omnes vitæ dies.

TULL. Excefferunt. Nunc fide humanis rebus ; & magnas spes animo concipe. Exspectabat irrequietus in-fœlicis *Octaviæ* pruritus viginti, plus minùs, irrorationes. Vix ventum ad octavam. I nunc , & fide humanis rebus.

OCT. Lumbi mihi impares huic labori. Tu quidem impigris vales & pernicipibus. Fortassè ad decimam, læta & sana, pervenire potui coitionem ; nihil ultrà passura. Voluptas non est, quod fatigat voluptatem.

TULL. Interim, irrumpentium in vallum tuum *Rangonii* & *Lampridii* fregisti impetus, exhausisti vires, ebibisti sudores, tu tam tenera, & lumbi delicati & mollis.

OCT. Excussere tamen mihi omninò somnum hæ petulantia. Etiam si maximè voluerim, haud edormierim. Confabulandum.

TULL. Venus tibi, sermone saltem libero & libidinoso, ad lucem continuanda. Sed schedion eccè humi video : *Lampridio* aut *Rangonio* excidit. Videamus quid in eo scriptum sit.

OCT. Videamus. Da legere.

TULL. Accipe, lege.

OCT. Litteræ nullâ exarata arte,

nullo ordine ; puellæ esse se scriptas manu primo visu , ipsæ fatentur.

LAURA RANGONIO,
FURORI SUO.

» Salutem non ausim tibi dicere ,
» quam à te exspecto , infoelix , quam
» salvam non cupis. Quâ evenit ma-
» ligni Fati dementiâ , ut me non con-
» veneris quâ horâ pollicitus eras cu-
» pidini meæ malesanæ ? Interim non
» vivo ; nec mori possum. Vivo tibi ,
» lux mea ; morerer tibi , quæ tua sum.
» Alterum suaviter blanditur ægræ
» animæ ; alterius cogitatio cupidam
» tui deterret à laqueo. Vitam inter &
» lethum , utriusque teneo confinium.
» Si venis , regredior ad vitam ; si ne-
» gas , curro ad mortem , nec longa
» via est. Nam absunt læta omnia ;
» absunt etiâ ego mihi , cùm mihi
» abes. Irrequieti æstus , tepidi me-
» tus , impotentes curæ , vallo velut
» factò , circumveniunt miseram ; factò
» impetu , obruunt. Occurrunt , quo-
» cumque me vertam , cruces ; si non
» occurris , qui me tot malis , mihi que
» furenti eripias. Nam , si me spre-
» tam sensero , putabo damnatam ad
» mortem , & peribo , quæ , à quâ

162 COLLOQUIUM VI.

» die, amore tuo inflammata, æstuo
» vesana perire cœpi. Advola, si vis
» restitutam bonæ menti. Vale.

TULL. Verè, acumine & vi ingenii
pollet *Laura*, quæ tam scitè scribit.
In ejus Venere, quot putaverim in-
veniri Veneres, quæ adeò ingeniosa
est !

OCT. Etiam *Rangonium* suos admittit
in amplexus ? Putabam uni *Lampri-
dio* lumbos movisse.

TULL. In puellæ medullis hæserat
incendium ; jam in locis pruriginosus
furebat æstus, quos ignota antehac
Venus consecraverat sibi ad libidinem.
Nocte totâ, hæc illac, ex impotentiâ
amoris versavit per thorum tenellos
artus. Uri se dicebat. Credebat nutrix
furere. Medebor huic tuo morbo,
nata, dicebat. Sed Paulisper tempera
tibi ab his ineptiis. Spera benè ; qui
te conjecit in furorem, sanabit læsam
mentem. Ne desperes, amabo. Abeant
hæ intemperiæ ; quæ tibi nocent, me
necant. Manè factò, rectà volat ad
Rangonium anus ; refert ut se res ha-
beant ; soletur amantem puellam ro-
gat ; salvam velit pulchritudinem,
Jove proco dignam. Perrexerat *Ran-
gonii* mater ad villam, duo distantem

ab urbe milliaria , primâ luce. Quid faceret juvenis ? Exorari se patitur. Sequitur anum quò ducit. Invenit sedentem in thoro puellam , capillis , ut Mænadem , passis , suspiriis macerantem molle pectus , tumido lachrymarum imbre oculorum obscurantem radios qui solem obscurent. Ut videt intrantem , conjicit se , ut erat , seminuda in pedes. Venisti ad me , inquit è collo pendens , venisti ad me , præstigiator , ut mentem adimeres mihi hætenus nullius labis conscia. Redde me mihi puram ; non potes. Donda te mihi proprium & constantem ; potes. Sub hæc , fluxêre ex oculis lachrymarum uberes rivi. Nulli cedebam , adjicit , ex nobilibus puellis quæ in pretio sunt. Splendebam honestatis laude. Uni tibi ut gratificarer , cessi. Ab omni , eodem temporis puncto , meâ laude cecidi , cum insana ultrò tuo me amore accendi. Misereat te mei. Aut fac , si potes , mea sim ; sed , ut me novi , non poteris. Aut fac meus sis , & ex animo sis ; poteris. Sed , ut te novi , noles , quia amplexus tuos Veneri fervas Venere dignos. Quid plura ? Onerari se diutiùs probris non est passus *Rangonius*. Pax.

264 COLLOQUIUM VI.

inter eos convenit. Pellicis Deæ afflante numine, magnâ cum utriusque voluptate Sacra veneri facta.

OCT. Et sedatum prurientis *Lauræ* falax æstrum, ut & tui furores in *Ursinæ* villâ, honesto lupanari.

TULL. Inhonesti vocabuli malignè detorques significationem. Stultè loqueris. Accipe. Lupæ sunt & meretrices, quæ, nullâ voluptatis habitâ ratione, pretio merent, aut merere vulgò audiunt, putidæ, è miserâ & jejunâ plebeculâ. Quocumque protervæ se tulerint, lupanaris secum sordes invehent. Ignominiosum ipsæ sunt sibi opprobrium. Verùm in alto, ut nos sumus, conditionis gradu positus, turpis hæc non convenit appellatio. Ex cujusque sorte & dignitate quæque æstimanda, ut judicium feras. Lupa & lupanar inventa sunt vocabula ad ignominiam fortunæ, non motum.

OCT. Bellum documentum! Sed, puto, duodecim jam exceperas pila in parmâ tuâ, cum has interturbavit *Rangonius* nequitias tuas, meas moturus. Narrationis tuæ filum abruptit. Volo ad finem persequaris.

TULL. Volo & ego.

OCT.

OCT. Venus *Aloisium Fabriciumque* malè perdat rebellantes in naturalem voluptatis honestatem nebulones pessimos !

TULL. Sed ingeniosi aiunt in hac re esse nihil, quod vituperio admodum dignum sit. Nam aversum spelæum esse muliebris partem corporis, ut sunt & manus. Igitur haud gravius delinqui, quàm si viri mentulam uxor manu pertractet. In eo peccari, si fœmineum hortum imber non irroret genitalis. Atenim quidquid id sit *Octavia* mea, res mihi videtur saltem ridicula, si non turpissima.

OCT. At mihi & ridicula, & fœda. Nam quæ voluptas hæc esse potest, sexum alterum alteri illudere opicis furoribus ardentem ? Quis eam non abominetur infamiam, qui humanitati velit honorem haberi qui debetur ? In puellâ qui tam perversè ludit, venusti fanè corporis violat dignitatem. Nescio quo pacto hic invaserit furor nostrorum hominum mentes.

TULL. Cujusdam constellationis id fieri nequitia dicunt cœli interpretes Astrologi, quæ ultra Alpes pestem suam non æquè afflat nascentibus. Hoc maxime Itali, Hispanive puerorum

266 COLLOQUIUM VI.

puellarumque delectantur munere ;
cùm petunt à nobis corollarium, cùm
à pueris officium vocant. Oscis popu-
lis lusus fuit non inhonestus. Scis quàm
ingenio Græci præstiterint ? Callipy-
gam, pulchris natibus , Venerem co-
luere ; & sororibus Callipygis pul-
cherrimæ puellæ pulchritudinis lau-
dem concessere. Is , non oculorum
fulgetris, non oris venustati, sed pul-
chris natibus honos habitus. Sanè ,
qui femina non oderit , nates odio
non habeat necesse est. Negabis fe-
morum esse radicem , & ab origine
potiorem partem ?

OCT. Sed jucundæ visu , gratæ
tactu faciant visui tactuique delicias.
Aliud quicquid gaudii qui prætereà
ceperit , horribile catharma quod au-
ras funestat & aëra , eum judicave-
rim.

TULL. Bona verba. Quid illi pro-
bro verti debeat non video , qui in
fictitii hostis simulacrum experitur
quid , cùm justâ conferitur pugnâ , in
figendo pilo possit , quod mox tor-
queat verum in hostem.

OCT. Quam passa es contume-
liam , ludicrum vocas ?

TULL. Negabis tu de *Caviceo* ?

Tuus te rubor , quo offunderis , arguit. Minimè es impudens. Quid insultas mihi , nugatrix ?

OCT. Semel ac iterum , fateor , periculum *Caviceus* fecit an posset ; nec potuit. Postea constanter abstinuit. Pomeridianis horis voluit secum nuda cubarem. Suaviantem , blandientem , prurientem nova incessit libido. Supinae molli tactu palpabat nates. Subleva , *Octavia* mea , ait , marmoreas has nates , genibus innixa. Fave amoris meo , quem in furorem vertis. Pateat pars utraque , & hæc bona , & hæc postica. Permite petat æstus meus libidinosus quam optaverit : nihil indè peribit tibi ; confide. Rore demulcebo tibi suo intimos Veneris locos ; pleno & vero tibi gratificabor coitu. Incipiam opus in sequiori ; perficiam in bonâ. Sic tibi abundè mihi que satisfiet. Parui ; & , eunti ad Venerem , objicit se bivium regia illa via , abrupta & sentibus obfita hæc. Huic verò admovet catapultam , proficit nihil ; colliquescit , inter reciprocantes anhelitus & vehementes concussus , in sudorem. Nihil ex voto ages , dicebam. Vis , quâ nec calamo via esse possit , trabem trudere

268 COLLOQUIUM VI.

magnam & crassam ? Vis disrumpi me ? Vis diffindi , & è duobus lacunis unam fieri ? Ità est , *Ostavia* ; infanio , reponit : & momento passerem demittit in patientiorem subtus libidinis nidum. Post aliquot dies , idem conatus , idem exitus. Destitit iterum ab incœpto ; & quà utrumque juvabat , divisit me.

TULL. Quæ mihi hâc super re contigêre cum *Calliâ* , ipsa narras eadem omninò ; nisi quod viæ difficultatem oratione etiàm adjuvi , ut difficilior videretur. Fœmina nupsi tibi , dicebam ; & fœminæ quæsivisti amplexus. Prolem sperasti ex me , & gaudium : sed , quà fœmina sum , & gaudium tibi & prolem creabis : nec honestatem lædes , nec pudorem meum fatigabis. Si vis liberos , finge tu tibi in hac generis humani officinâ faber præstans ; si vis voluptatem , hic scaturit fons omnium voluptatum , quas illecebris & jocos suis procax Venus condire solet. Accede ad hunc fontem ; nec nimis declivis via ; nec confragosa ; nec item , quàm opus sit eunti ad amorem , latior. Actum dixeris potius quàm viam. Hàc age veredum. Ambulabit ; per Venerem , læto passu ;

nec , ut facit , tam inani labore vexabitur. Quærit ubi deponat onus ; & melius inveniet viam , si quærat solus , si laxes habenas. Risit *Callias* : & en laxo ; ait ; suo se nunc agat ipse ingenio : nam ingeniosa res est mentula , si quæ alia. Confestim in stabulum recondit se , quod apertum sensit sibi ; & onus magnâ cum utriusque voluptate post paulò deposuit. Nec , post hos impetus furentis & cæcæ libidinis , quicquam tentavit *Callias* , quod molestum mihi , aut indecorum utrique videri potuerit.

OCT. His super nequitiis quando quidem nobis est sermo , rogo , *Tullia* mea , aperi , si me amas , veros animi tui sensus ; & rem omnem fando explana , ut nata est , ut excepta à falacibus hominibus , ut invaluit ; ac quâ tandem factum sit ratione , ut quosdam ad se pellexerit populos , alios tamen benè multos non attigerit. Advectum è stygiis specubus sulphureum hunc opinor ignem , qui puros casti amoris igniculos mixturâ suâ pestiferâ inquinaret.

TULL. Rectè judicas. Sic autem se res habuit. Omnes , ullo absque discrimine , homines ,

Quâ sydus curret utrumque,

īisdem moventur affectibus, ex eādem materiā, pari membrorum compage; pariter omnes feruntur ad libidinem. Appellant verò libidinem acrem illam & vehementem cupiditatem, non tam inferendi in alienum corpus, & in alienos sensus summi gaudii, quàm ex alieno corpore capiendi. Amant illas alieni corporis partes ad effrænatam usque impotentiam, quarum ope ex suo aperiunt sibi libidinis rivos, & ex medullis suis salax ille excitur humor, quem semen vocant; quod, cū in arum nostrum profluxit, hominem generat. Eo in effluvio, (& nosti, *Octavia*) felicitàtem inveniunt, quam quærunt in nobis. Exsiccatâ Veneris venâ, vides ut fastidiant bona nostra; ut basia, amplexus, & alia Veneris dona nihili faciant; & aut in fugam conjecti abeant retrò, aut hebetes & lapidei conticescant. Ità, qui vino & cibus ingurgitaverunt se, illis nec vini, nec ciborum cura. Enimverò propensiores nascuntur ad amorem sexūs nostri, & incitatores ad corporum nostrorum usum, quā scēminæ sumus, impellente scilicet Naturâ re-

rum parente. Sic enim immortalitatem pollicita est, si sexus misceatur alter alteri. Sed id omne feminis, quod in lumbis virorum mulierumque concoquitur, necessariò generationi non debetur. Hæc est, aiunt sapientiorum sententia. De hoc semine idem voluit fieri iudicium, quod de plantarum arborumque, vide, semine. Frumentum, ut, partim, animalium fervetur usui, & ab iis absumatur; partim, ad sementem. Relictâ glande, Ceres mortales docuit artem è frumento panis conficiendi. Cui id nomen inditum, quòd figura Panos imprimeretur. Ea pars ventri data & deliciis. Nihilò tamen minùs indignari Naturam quis contenderit? Ex aliarum plantarum seminibus, quæ homines nulla necessitas, nulla voluptas iussit legere, suâ spontè partem rursùs terræ mandat Natura; undè novæ exsurgant plantæ, partem aliam perire ægrè non fert. Non dissimiliter, aiebat Socrates, aiebat Plato, hominis procreationi aptum semen stultum est in mente id Naturam habuisse, ut totum impenderetur hominum generationi. Prætereà, quid vellet ultrò ipsa edocet. Nam in corporibus nostris,

Octavia, via est etià semini, quà extrà vulvam, dùm gerimus utero, mittatur, quæ non esset, si uni tantùm rei Regina Naturæ decreto esset inserviturum. Homines verè, quando libet, & ut libet, remittuntur; sed in nostris tantùm amplexibus, & in eam corporis partem, quæ cessit generationi, seminis procul dubiò haberent fundendi facultatem, si cudendo homini hæc foret materia uni destinata. Deinde, cùm fœcundo impleti nobis semine uteri tument, & ad sextum, octavum, nonumque mensem pervenit imprægnatio; cùm immò urget languentes partûs hora, non negant maritos rem habere nobiscum jure posse, & sanè habent. Igitur impendi necessariò homini procreando semen deberi, alio nequaquàm prætereà usui, à vero abhorret. Nam, illo tempore, novæ imprægnationis quæ reliqua spes, nisi ad improbitatem fatuo? Ex iis quæ consequantur intelligis, *Octavia*.

OCT. Intelligo.

TULL. Hinc sanè factum, ut Medici, infertis pessariis, sic loquuntur, agras ad voluptatem moveant puellas; ex imis locis purulenti seminis

pigra fluentia exsolvant. Undè variæ morborum pestes non nuptis. Nec ideò Medicinam damnant, ejusque opi inurunt notam scelestæ ullius licentiæ. Sic contabescentes videmus recreari, & ad vitam revocari morientes.

OCT. Sic bonæ restituta est valetudini *Livia* cognata tua, menses septem antequàm nuberet pallida, velut pœdore obsita, exsanguis, vivum mortis simulacrum.

TULL. His rationibus, quæ quâdam, sed falsâ, veritatis specie relucebant, factum ut, quæ primùm quorundam delicatiorum erat intemperantia, omnium tandem, aliquot in terris, facta sit. Mulieres sibi delegere, quarum in campum descenderent, prolis causâ, non amoris; quas prægnautes pro damnatis haberent, à commercio omni suo arcerent, in penetralia domorum abigerent, nec osculis, nec amplexibus amplius dignarentur. Injuriam miseris & criminis loco erat, matrem esse. Asiaticos apud reges, fordebat ferè sexus noster. Bagoas in deliciis Dario fuit; Alexandrum etiàm incendit. Componuntur populi, ad exemplum principum quibus subsunt. Eadem infamia

274 COLLOQUIUM VI.

omnes, in omnibus vitæ & conditionum gradibus, tenebat. Eodem omnes furore ardebant; plebs, magnates & reges. Philippum, Macedonum regem, hæc infania confodit, Pausaniæ manu quem oppresserat. Hæc Julium Cæsarem Nicomedi regi subjecit, omnibus hominibus in foeminam verti, ut omnibus mulieribus vir erat. Augustus id dedecus non fugit. Tiberio & Neroni pro laude fuit; Tigillino nupsit Nero; Sporus, Neroni. Trajanum, optimum Principem, pædagogium comitabatur, Orientem totum victoriis peragrantem. Venustorum & formosorum turmam puerorum, quos in complexus suos die nocteque ciebat, pædagogium vocabat. Antinous Adriano pro dominâ fuit, Plotinæ rivalis, sed foelicior. Mortuum luxit Imperator; &, qui in vivis esse desierat, retulit in Deos, aris & facellis consecratis. Antoninum Heliogabalum, Severi nepotem, per *cuncta cava corporis*, ut loquitur vetus scriptor, Venerem excipere solitum, sua tempora pro monstro habuere. Huic etiâ Veneri severa Philosophiæ gravitas saltavit, pæderastiæ choro mista. Alcibiades & Phæ-

don cum Socrate dormiebant, si quando alacrem vellent præceptorem. Ab tam sancti viri amoribus, duxit originem hæc dicendi in Venereis formula, *Socraticâ fide diligere*. Omnia Socratis facta dictave omnibus Philosophorum sectis sacra: illi facellum conditum, & ara erecta: facta, legis vim; dicta oraculi auctoritatem habuere. Philosophi ac Herois, nam inter Heroes relatus. Socrates, Indigetisque sui exemplo non descivere. Lycurgus, qui Laconum legislator, aliquot antè Socratem sæculis, bonum & utilem esse posse civem negavit, cui non esset concubinus amicus. Volebat virgines in theatro palàm exerceri nudas, ut liberior hic aspectus amoris aciem, quo, naturâ ferente, rapiuntur ad nos homines, obtunderet, & in amafios & sodales ardentiorē converteret: nam non ità tangunt assueta. De Poëtis quid loquar? Anacreonta urebat Bathillus. Plauti pleræque omnes facetiæ versantur circa hæc. Hujus sunt generis: *Faciam quod pueri solent; conquiniscam ad cistulam*. Et *Conveniebatne machæra militis in vaginam tuam?* Ille immò poëticiæ artis apex, Maro, qui Parthe-

276 COLLOQUIUM VI.

nius appellatus ab ingenuo & ingenito
 pudore , Alexandrum dono sibi à
 Pollione datum amabat , & sub Ale-
 xidis nomine laudavit. Ovidium idem
 morbus tentavit : prætulit tamen puel-
 las pueris , quòd voluptatem his in
 lusibus vellet communem , non sibi
 propriam. Amare se Venerem , ait ,
quæ utrimque resolvat. Hinc fieri , quòd
pueri amore minùs tangatur. Cùm se
 negligi viderent puellæ , ab iis quos
 amarent ; & uxores , ab iis , in quo-
 rum sacra per nuptias venerant , si
 muliebri tantùm mererent stipendio ,
 ad puerile deflexere officium. Eo res
 adducta vecordiæ , id etiàm novis , ut
 priùs nuptis , extorqueretur ; dehinc
 per puerum ad puellam iretur , uter-
 que utrique uno in corpore sexus con-
 funderetur. Priapus , in veterum lusu ,
 qui accesserit ad stipitem suum olerum
 fur , hunc daturum minatur , *quod*
virgo primâ dat nocte cupido marito , al-
terius loci dùm , inepta , vulnus timet.
 Fingit (nam quidlibet audiendi æqua
 fuit semper potestas Pictoribus & Poë-
 tis) Valerius Martialis sibi uxorem
 obmurmurantem nates etiàm esse ,
 quòd deterreret à puerorum amore
 amentem. Junonem hâc , ait , parte

placere Jovi ; nec tamen se suaderi ,
 aliam esse pueri partem , aliam fœminæ ;
 utatur uxor parte suâ jubet. Sed sede-
 bant in fornicibus pueri puellæve sub
 titulis & lychnis ; illi fœmineo compti
 modo sub stolâ ; hæ parùm comptæ sub
 puerorum veste , ore ad puerilem for-
 mam composito. Alter venibat sexus
 sub altero sexu. *Corruperat omnis caro*
viam suam. Vide quàm fuerit hic usus
 frequens puerorum puellarumque se-
 xum mentientium. Ecce Ganimedem
 Junonemque certatim , Jovi clunes &
 illum & hanc porrigentes , bona sua
 de postico thesauro jactantes. Nec re-
 ligionis violatæ , qui hæc commenta-
 rentur & fabularentur , impostores ;
 nec impietatis rei facti , qui crederent
 aut stulti aut libidinosi. Miseri ho-
 munciones , quò non irent , præeun-
 tibus Diis ! Jovi Ganimedes in deli-
 ciis ; Appollini , Hyacinthus ; Her-
 culi , Hylas. *Cui non dictus Hylas ?*
 Antistes majestatis Jupiter , scientia-
 rum Apollo , fortitudinis Hercules.
 Prima mali sedes , Asia : nec tamen
 Africa ab hac peste pura , quæ , per
 contagium , mox Græciam & conti-
 guas Europæ partes pervasit. Or-
 pheum , in Thraciâ fœculenti ludi in-

278 COLLOQUIUM VI.

ventorem & suaforem , spretæ Ciconum matres ,

*Inter sacra Deum , nocturnique orgia
Bacchi ,*

*Discerptum latos juvenem sparsere per
agros.*

Celtas narrant , vetustis illis temporibus , qui se hoc à morbo præstarent incolumes , ludibrio habuisse ; nec munerum , nec honorum participes erant. Qui pueros sibi servarent mores , effugiebantur ut impurati. Non juvat , in publicâ totius civitatis dementia , esse solum sapientem : & , quia non juvat , nec etiâ decet.

OCT. Quis te , inter homines eloquentiores , dicendo superet ? Quàm ingenuè ! Quàm ingeniosè effers quæ dicis omnia !

TULL. Celtarum nomine , non ii tantum comprehensi , qui trans Alpes in Galliâ vivunt ; sed omnes ad occidentem positæ nationes , quarum in numero sunt & Itali & Hispani. Nunc , omnium maximè hominum , Galli odio insuetæ Veneris flagrant : quos polluit , ultricibus purgant flammis. Ferri aciem sufficere non putant ulciscendæ castitati. Mirantur Itali & Hispani. Nam satiùs est de populis ,

sub Mahometis jugo depresso, non dicere. Gallos, & quæ ad Septentrionem vergunt, stupidi dicunt esse ad voluptatem sensûs; sincerum, ut sibi, voluptatis inesse gustum negant. Nimirum nos, foeminæ, acimus ipsæ in nos virorum nostrorum ingenia, ad voluptatem aliò investigandam, quam vix, ac ne vix quidem, inveniunt in nobis plenam & solidam.

OCT. Non intelligo.

TULL. Intelliges, ut ego. Patientiora sunt nobis Italici, Hispanique, (quis neget?) Veneris ostia. Non Veneri facere, qui peculiatu vasa-
tusque, ultra modum, non sit, sed dixerit in porticibus amplis jaculo ludere. Quæ facillè admittit ineuntem, minuit concha voluptatem. Comprimi, exsugere gaudet mentula: si liberius spatietur, malè habet. At, in aversâ Venere, se res commodius habet. Difficilis ingressus irrumpenti mentulæ; & cum irrumpit, locum non implet modò, sed dirumpit. Dehinc, nulla stadii capacitas, nisi quam velit cursor. Accommodat ultrò se hospitium hospiti, muscoli ut contenduntur, ut laxantur. Vulva verò cum semel aperta horribili hiatu; ars nulla,

280 COLLOQUIUM VI.

mulieris nullus aut situs , aut motus faciet unquàm , quin laxa , quin aperta horribili hiatu pateat miserabili mentulæ , ad contumeliam concubitus. Hinc , amatores turpis deliciis apud nos multi ; ex adverso , apud Gallos Germanosque pauci. Nam , sub Septentrionibus , non ità fœminæ lati fundi sunt. Frigore restringuntur membra omnia quasi concreta. Ideò , cùm habeant omnia , in légitimo mulierum censu , quæ voluptati favent ; quid expeterent ultrà , quod illis in penu est ? Sanè , qui , apud nos , peculii laude prædicantur , benè mutoniati , nec prædicantur , nec prædicant. Hæc sunt , *Octavia* , quæ volebas.

OCT. Oblita es dicere utrùm hanc Venerem probes an abomineris , ut ego , medius fidius ! abominor.

TULL. Si probem , sana non sim. Vox cœli fulminatrix , vel terra obmutescat , hanc condemnat fœcundiam. Lucianus argutè de utrâque edisserit Venere : nullam damnat ; nescires quam judicaverit alteri præstare. Achilles Tatius , in Clitophonte , non dissimiliter ambiguo , animi sensum condit , sermone malignus. Græci ambo. Latinos inter scriptores , nullus nec damnat ,

damnat , nec laudat. Quod mirere ,
 legislatorum vetuit nullus : scilicet vo-
 luptates , quæ jugulum non peterent ,
 crimini non adscribebant. Bonâ ego
 fide agam , non illâ Socraticâ. Omni
 supplicio , omni contumeliâ digna post-
 versa Venus. Cogitationes alterius
 sexûs spontè in alterum cadunt. Vim
 naturali facit propensione , qui Vene-
 rem quærit in puero. Cupido amo-
 rem adspirat. Quis pædicavit Cupi-
 dinem ? Nec pædicare se patitur ; nec
 pædicari. Ut primùm cœpit in venis
 Amoris libido fervere , sanè , in fœ-
 minarum amplexibus , adolescentes
 præsentunt , (inconsultis præter se
 omnibus) positam esse sibi medici-
 nam , quâ sedetur ignea tempestas.
 Ex ephebo exeuntem accendit hunc
 puella ; hanc , puer. Mutuis capiun-
 tur desideriis. Alter in alterius cupi-
 ditate contabescit. Hic Amoris cursus.
 In adversâ hac parte tingit , quæ in
 tenera mittit pectora amor , spicula.
 Ut aliò deflectat , meditato opus est ,
 & multo rerum usu. Non natura ; sed
 corruptis has afflant furias corrupti
 mores. Si sequior pars huic efficta esset
 usui , esset etiâ accommoda. Posset
 nervus salax , magno absque labore ,

absque periculo coëuntium, se intrò penetrare. Devirginantur etiàm, ante pubertatem, nec satis viripotentes, puellæ. Certum est in primis conflictibus dolorem inferri. Sed intrà paucas evanescit horas is dolor, quem brevi consequitur voluptas summa. Ægrius multò se res habebit, si, quà non fert natura, puella petatur, aut puer. Et acerrimi incutiuntur oppresso cruciatus; ac plerùmque, si crassior infindat contus, teterrimi ex eâ morbi petulantia enascuntur, quos nulla Æsculapii curet industria. Disruptis musculorum vinculis, contingit postea excrementa effluere, etiàm invitis. Quo quid turpius? Novi tam diris indè afflictatas fœminas nobiles ægritudinibus enatorum & pullulantium ulcerum, ut sanitati, post duos tresve annos, vix sint restitutæ. Ego quidem, ex *Aloisii Fabricii*que sacris amplexibus, non evasi omninò sana. Primum, dum pila infigunt, vehementem tuli cruciatum; mox levis ægram solata est titillationis umbra. Postquam verò domum redii, ardentissimus rursus me dolor cepit, in eâ parte quam laceraverant: incendio torrear prurienti. Et sanè, *Ursinæ* ope, ignis hic facer

vix reſtinctus eſt. Pereundum erat miſerè , neglectis vulneribus. Tu , *Octavia* , in primis pubertatis diebus tenera & delicata , ut es , non ità citò ad Venerem perducì potuiſſes. Ut veniſti ad plenæ pubertatis annos , omnes fregiſti rigidiffimi & craſſiſſimi mucronis impetus , ferè illæſa. Quid verò de te , horreo dicere , factum eſſet , alia ſi parte tantæ molis catapultæ furores ſuos in corpus tuum impuliſſet. Nec me movent , quæ , in cauſæ deſenſionem , humani generis hi hoſtes , pædicones , exoleti , adducunt , argumenta ex rerum naturâ , ex moribus , ex hominum quorundam aut dignitate , aut claritudine. Nemo perſuaſerit ſibi ſapiens , humani ſeminis jacturam , quæ ſpontè fit , omni flagitii labe carere. Aut ſanè , hominem perdere , probro verti non debet. Qui ſemen mittit non in muliebrem ſulcum , vult perdere hominem , & perdit qui fingi potuiſſet ; homicida & adulter. Nondùm etiàm nati enecantur , purulentam per hanc voluptatem , homines. Vita adimitur , quæ negatur. Cùm laborat in adytis ſuis natura , perficiendo ſemini , generationem ſpectat ; non libidinem.

Voluit in mutuos amplexus venire ,
 foeminam quam partûs difficultas , vi-
 rum quem educandorum liberorum
 cura longè averteret. Ad generatio-
 nem pellexit , quam nudam & so-
 lam refugerent , caris caræ voluptatis
 illecebris. Sed , in prægnantis ar-
 vum quod injicitur , semen , quis neget ,
 aiunt , perditum iri ? Nugæ. Dicunt
 medici novo rursus foetu augeri posse
 prægnantem foeminam , si ineatur.
 Hinc factum narrant , ut , quæ partum
 jam effuderat in lucem , aliquot tamen
 post dies , alio sit partu facta mater.
Superfetationem vocant. Quis omni-
 potenti artifici naturæ materiam non
 credat , ex quâ scilicet edat opera
 quæ solet fingere ? Quis non fidat
 naturæ ? Frumentum verò , atque
 similia , semen non sunt , ut nuga-
 tur ; sed fructus perfecti , qui suum
 in se continent semen , cujus vi &
 facultate renascantur. Bos , aries ,
 gallus gallinaceus animalia similiter
 sunt absolutæ perfectionis pro ge-
 nere suo. Quis ab eorum nos velit
 esu abhorrere , quòd scilicet , quo
 speciei cujusque suæ perpetuitati pro-
 visum , in iis lateat vitale semen ?
 Nulla naturæ fit injuria. Nullam pro-

fectò , in frumenti & fructuum usu & esu , fieri perspicacissimæ Philosophorum sectæ factæ sunt.

OCT. Benè quidem ; sed tecum mores pugnant longo usu comprobati , & magni in omni ætate viri.

TULL. Nullâ temporis diuturnitate , mali adipiscuntur auctoritatem mores , quæ bonis debetur. Tàm multæ , ab orbe condito , scelerum facies , cædes , latrocinia , veneficia. Quis propterea aut laudet , aut ferat ? Vastari pestilentiis , & crudelium contagio morborum , civitates & urbes ; familias internecione deleri nihil novi. Quis , ideò , pestes & morbos mala esse negaverit , quòd , ab origine rerum ad nos usque continuâ , damnorum serie manârint ? De rebus , per res ipsas , judicandum ; non per adjuncta. Itaque , ut ævi diuturnitas infamiam nequaquàm elevat , sic nec vel celeberrimorum virorum laudes flagitiis laudi esse possunt. In alto lucentes , iis se nebulis obscurârunt ; iis se è summo gloriæ gradu deturbârunt furoribus. Enimverò non omnes , qui honore & famâ florent , hæc tetigit tabes. Ab eo se contagio major numerus servavit incolumem.

286 COLLOQUIUM VI.

Ne dubites. Quibusdam in terris tenebricosus furit hic æstus ; major tamen numerus , si magnates , si plebem , si omnes spectes ordines , sanus viget ; horribili huic morbo imperviam tuetur virtutem , & ab omni scelere puram. Demum , ut judices benè & sapienter ; de rebus , judicandum , per res ipsas ; non per adjuncta.

OCT. Non miror , *Turriani* illius tui , qui ab hac se ostendit alienum falacitate , adeò aspectum placuisse oculis tuis , sanctæ scilicet & gravi scæminæ.

TULL. Quam hic dicendi calor abrupit , repeto narrationem , inepta : nam mones. Proximus successit *Aloisio & Fabricio Turrianus*. Quæ indulgentia tua passa est , dea mea , tam pulchrum corpus contaminari , & cœlesti formæ illudi ? Vis , qui debetur formæ & nobilitati tuæ , ultum eam honorem , inquit , quem violârunt ? Vis utrumque ad aras tuas , dea mea , *namque eris mihi semper dea* , meâ manu ultrici cædam ? Nolo , respondeo. Sciebam quâ lege in hanc palæstram descendi. Ufi sunt jure suo. Sed generosam tuam laudo ingenuita-

tem. Tantò amo te ardentius, quantò ardeo vehementiori in eos odio. Hæc dicens suavium dedi, *Octavia* mea, quod, illecebris ipsa suis procacioribus, videri posset respersisse Venus. Surrexeram è lecto; nuda eram: arrigebatur. Nec mora; mammam manu utrâque prehendit utramque; & intorquens intrâ femina spiculum fervidum & durum: En, inquit, domina, ut te appetit hoc telum, non quo lethum, sed læta omnia inferam tibi. Sis, precor, dux ipsa cæcutienti mentulæ, hoc in cæco itinere, ne aberret à scopo: nam manus meas ab hac foelicitate, quâ fruuntur, haud dimoverim. Facio, ut fieri volebat. Appuli ego igneum telum ad igneum ostium. Sensit, impellit & infigit. Verè præstabilior Venus est, hominis qui placet, quàm aliorum hominum omnium amplexibus, quantumcumque sint illecebrosi & meretricii. Momento, & ad alterum alterumve concussus, resoluta sum incredibili cum titillatione, ità ut parùm defuerit, quin deficerent poplites mihi. Siste, aio, fugientem animam. Scio quâ fugit, refert subridens. Tibi scilicet elapsuram, per id infimum, putas,

288 COLLOQUIUM VI.

ostium quod teneo ; sed eccè occlusum
 id est aptissimè. Dicens , contentione
 quâdam spiritûs , summa faciebat ut
 incretceret moles turgentis mentulæ.
 Et retrò repellam fugitivam animam ,
 adjiciebat. Acerrimos etiâ motus
 ciebat. *Altiùs ad vivum persedit mucro.*
 Eâ vi , fursùm dulces ingerebat impe-
 tus , deliciosos penetrabat furores , ut ,
 quando certè omne non poterat cor-
 pus , saltem cupiditates omnes , deside-
 ria , libidines , cogitationes , animumque
 amentem illac in corpus meum effun-
 deret libidinosis nixibus. Demùm , cùm
 sensit liquidi æstûs adventantem vesa-
 niam , manus natibus meis subjicit ; su-
 blevat in aëra. Ego furentes artus arc-
 tissimis brachiorum alligo complexi-
 bus ; & , femorum tibiârumque alterno
 volumine , femora natesque : ità ut
 ejus ab collo penderem vibrata ex hu-
 mo. Sic pendebam , quasi clavo affixa.
 Dùm in longum labor trahitur , iterùm
 non segnem me solvit Venus in Ve-
 nerem. Temperare mihi non potui ,
 quin exclamarem acriori amoris œstro
 percita : Sentio omnes . . . sentio Ju-
 nonis cum Jove concumbentis deli-
 cias omnes : feror in cœlum. Noli ,
 respondet *Conradus* , mortales nos priùs
 deferere ,

deferere, dea, quàm *Conradum* tuum donis Veneris tuæ satiaveris; tuæ feceris immortalitatis & fœlicitatis participem. Eodem temporis puncto, exundantis seminis humescenti igne genitale arvum consperfit *Turrianus*, quem Venus & Amor omnibus suis agebant furoribus in libidinem. Hedera non ità nuci hæret circumvoluta, ut hærebam *Turriano*, brachiorum femorumque amplexu conjuncta. Vix perfecerat, adest *Conradus*. Quid? Me vultis, inquit, solum marcescere? Nam Florentini nebulones illi secessere. Nescio quò malus eos dæmon suus quemque exegerit.

OCT. Quos ivisse velim in crucem, qui ipsi tibi crux fuere per furores suos.

TULL. In proximum exierant lucum tiliis virentem & ilicibus, puro aëre vires recreaturi fessas & languidas, pigri & ignavi. *Conradus* sedentem in thoro his dictis aggreditur. Homo Germanus imposturam, quæ tibi facta est ab improbis, moleste fero. Excandescere scias non minùs quàm *Turrianum*. Sed dic quid fieri velis, si quidem cordi tibi est. Taces? Nam tacebam, & abscefferat *Turrianus*. Ego, inquit, bonà fide, tibi ape-

290 COLLOQUIUM VI.

riam omnia. Et sub hæc, subsultanter sibi egregiè mentulam; mihi, femina aperuit.

OCT. Et sic tibi aperuit omnia. Igitur nec mora, nec requies. Et tibi, Herculeæ fortitudinis Heroïdi, decimum & quartum imperat laborem.

TULL. Non displicebat *Conradus*; nec admodum placebat; nec negavi; nec dedi. Quod volebat cepit, velut à dormiente, nam ne quidem verbum blandienti reddidi. Fateor, *Octavia* mea, exhausto, tot in conflictibus, vividi in venis sanguinis calore, torpebam, ac si effœtæ mihi vires senectutis juveni & florenti exprobrassent segnitiam semipultam. Ille verò novum molitur modum, nec ineptum. In sinistrum sibi humerum tollit dextrum supinæ femur: post transfigit ictum expectantem, non optantem. Femori dextro supinæ injecerat sinistrum. Adacto in intima telo, concutere, subagitare, urgere. Quid plura? Dic ipsa tibi.

OCT. Post, ad pensum tributumque revocati, *Aloisius* & *Fabricius* fatissime tibi fecerunt, ex animi tui sententiâ?

TULL. Nullus fit dicendi finis, si curiosius velim omnia sermone com-

plecti. *Conradus* ad sextum: *Aloisius Fabriciusque*, ad quintum ille, hic ad septimum: *Turrianus* item ad septimi concubitus voluptatem pervenere. Ità quinque suprà viginti duella una sustinui, & evasi victrix: facti sunt omnes laureâ mihi frontem cingi à Venere deberi, cui tam foeliciter militassem, & depugnassem. Tamen, ne dubites, *Octavia*; me, post tot labores exhaustos, post tantum sanguinis amissum, defecerant ferè vires. Vix, post vigesimum concubitum, potui tollere me in pedes: & tamen victoriam tuli.

OCT. *Lassata viris scilicet, non satiata.*

TULL. Et satiata, & lassata. *Turrianus*, ut initium pugnae fecerat, sic finem fecit. Bravio donatus est, me jubente. Obtinuit etià à me ortu nobilis, & pugnator fortis, ut nomen ederem, hospitium edocerem, & me vellem inviseret. Invisit certè postea frequentissimè. Sed me tedium Veneris tam grave ceperat, ut tantum per tres continuos menses semel atque iterum admiserim cupidum & inflammatum in amplexus meos, lachrymis, precibus, obtestationibus exorata.

OCT. Undè id fastidium?

TULL. Lacus facta eram genitalis pluviae. Vulvæ ligamenta exundans humor diluendo ita solverat, ignem adeo omnem restinxerat, ut ne quidem ulla libidinis, per id tempus, cogitatio ad libidinem me permoverit. Demum extorqueri à me passa sum, ab amante nitidæ & roseæ juventutis, summum gaudium. Non dedi; nec etiam bene sensi. Verum, hæc exactâ hebescentis intrâ fatiscentes lumbos Veneris nausæâ, ad lusus revocandos & repetendos, qui à nobis procul videbantur abesse, fuimus alter alteri pro vehiculo. Dicam, suo tempore, *Octavia*, quæ contigere nobis, per annum integrum. Læta audies, quæ invidiam; luctuosa, quæ pietatem & dolorem moveant. Raptus est mihi. *Turrianus*, *Aloisii* fraude. Heu! heu! quæ eum perfidia letho dedit, cur me miseram vitæ reliquit?

OCT. Revoca animum, ab hac recordatione, ad amœniora. Dic, *Tullia*. Superfunt etiam Veneris modi, præter quos ipsa experta es? Venus bona! Quot te in figuras mutasti, ut placeres!

TULL. Quot inflexiones, quot corporis conversiones; tot sunt Veneris figuræ. Nec numerus iniri, nec doceri

aptior voluptati potest. Quisque à libidine suâ, à loco, à tempore, quam indui figuram velit, capit consilium. Sed non idem omnibus amor. *Elephantis*, Græca puella, quas in usu esse noverat inter libidinosos, pictis tabulis expresserat: ut jam juvaret *pictas opus edere ad tabellas*. Alia est, in concubitu, modos duodecim molita, quibus gratiori vector in effluvio perfunderetur voluptate. Dicta idcirco Dodecamincanon. Ævo nostro, divini vir ingenii, *Petrus Aretinus*, benè multas in colloquiis suis expressit satyrico sale: post, picturâ, *Titianus* & *Carraccius*, summi pictores. Sed multæ sunt, quæ ad effectum venire nequeant, licet ultrâ quàm excogitari possit, flexibiles sint coeuntium in Veneris sacra artus & lumbi. Profec-
tò, plura in mentem meditando & commentando, solent cadere, quàm verè fieri possint. Ut impotentis animi desiderii nihil impervium, sic nihil cogitationi exultabundæ & intemperanti difficile. Quò vult, & quâ tentat viam, insinuat se; vel in abruptis invenit planum. Non ità corporibus facilia factu omnia, quæ mens, aut bona, aut mala suadet.

OCT. Una est via Veneris, si una Venus. Mala sunt, & proterva omnia, quæ prætereâ adjecere è suo, dùm in furias & ignem ruunt, viri & foeminæ.

TULL. Viam Veneris esse dicunt alii ex naturæ præscripto, si quadrupedum more, prona & projectis lumbis ineatur mulier; nam sic promptius virilem invehi vomerem in muliebrem sulcum, & seminis fluctus in arvum genitale.

Quadrupedumque magis ritu, plerumque putantur

Concipere uxores, quia sic loca sumere possunt,

Pectoribus positis, sublati semina lumbis. Nec molles opû sunt motus uxoribus hili-

Nam mulier prohibet se concipere, atque repugnat,

Clunibus ipsa viri Venerem si læta retractet:

Atque exossato ciet omni pectore fluctus. Ejicit enim sulcum rectâ regione viâque Vomerem, atque locis avertit seminis ictum.

Idque, suâ causâ, consuerunt scorta moveri,

Ne complerentur crebrò, gravidaque jacerent,

*Et simul ipsa viris Venus ut concinnior
esset :*

*Conjugibus quod nūl nostris opus esse vi-
detur.*

Alii communem Veneris usum , & figuram maximè probant , ut in supinam vir procumbat , pectus pectore , ventrem ventre comprimat ; pubes pubi colludat , diffindens rigido conto teneram rimam. Hi jubent ciere crebros & acres motus mulierem , dùm Veneri facit : illi vetant. Sua cuique opinioni ratio. Sed negant medici pronæ concubitus naturæ convenire , qui partium generationi insudantium conformationi , ut probant , non convenit. Ego verò , mea *Ostavia* , communem usum unicè laudo.

OCT. Quid nū laudes ? Nam , amabo , quid dulcius cogitando fingi potest , quàm resupinam , amati corporis blando pondere , ad irrequietæ , sed suavis , impatientiæ molles incitari furias ? Quid gratius , quàm amantis vultu pasci ; osculis , suspiriis , & patrantium oculorum incendiis ? Quid præstabilius , quàm amores suos fovere complexibus , sensibus quidem , quos non ætas , non vitium ullum obtudit ? Quid utriusque libidini , utrius-

296 COLLOQUIUM VI.

que voluptati lætius, concutientis & succutientis lascivis motitationibus? Quid opportunius, præ voluptate emorientibus, quàm flammescantium suaviorum vividâ vi reviviscere? Qui aversâ ludit in Venere, uni tantum alterive sensui gratificatur; omnibus, qui in adversâ.

TULL. Sed in his, *Octavia*, solet accidere, quod videmus, plerumque beatioribus, usu venire. Quasi pigeat bonorum, quorum cumulantur copiâ, videas alios, contemptis pulcherrimis uxoribus, ad diobolares confugere meretriculas, & in putidâ sibi plaudere Venere. Alios pretiosarum dappum, opiparæ cœnæ capit satietas & fastidium; Falerno & lautitiis posthabitis, vappâ & secundo pane ingurgitant se, velut fame enecti. Inassuetis gaudemus; & in vetita nitimur. Sed eccè noctem, dùm ludis tu, dùm loquor ego, insomnem duximus. Paucas intrâ horas surgendum nobis. Juvabit somno refici; & sanè requiete indiges. Ità jucundè, *Octavia*, dormias, ut vigilasti. Faxit Venus.

FINIS TOMI PRIMI.

